

LATVIJAS REPUBLIKAS

SAEIMAS

ZIŅOTĀJS

NR. 1

2014. GADA 9. JANVĀRĪ

Saturs

Likumi

1.*	646L/11**	Par Liepājas Universitātes Satversmes grozījumiem	4
2.	647L/11	Grozījumi likumā “Par autoceļiem”	21
3.	648L/11	Grozījumi Imigrācijas likumā.	22
4.	649L/11	Grozījumi likumā “Par reglamentētajām profesijām un profesionālās kvalifikācijas atzīšanu”	33
5.	650L/11	Grozījumi likumā “Par Valsts prezidenta darbības nodrošināšanu”	35
6.	651L/11	Grozījumi likumā “Par grāmatvedību”	37
7.	652L/11	Par 2004. gada 2. decembra Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par valstu un to īpašuma imunitāti no jurisdikcijas	38
8.	653L/11	Grozījumi Kriminālprocesa likumā.	52
9.	654L/11	Grozījumi likumā “Par īpaši aizsargājamām dabas teritorijām”	55
10.	655L/11	Grozījumi Pornogrāfijas ierobežošanas likumā.	56
11.	656L/11	Grozījumi Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likumā	59
12.	657L/11	Grozījumi Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likumā	62
13.	658L/11	Par Latvijas Republikas valdības un Indijas Republikas valdības līgumu par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma nodokļiem un tā protokolu	66
14.	659L/11	Par Latvijas Republikā ievēlēto Eiropas Parlamenta deputātu darbības finansēšanas kārtības likuma atzīšanu par spēku zaudējušu	86
15.	660L/11	Par nekustamā īpašuma “Ceļmaļi” Vārves pagastā, Ventspils novadā, atsavināšanu sabiedrības vajadzībām — valsts nozīmes civilās aviācijas lidlauka infrastruktūras attīstībai	87
16.	661L/11	Par nekustamā īpašuma “Novadnieki” Vārves pagastā, Ventspils novadā, atsavināšanu sabiedrības vajadzībām — valsts nozīmes civilās aviācijas lidlauka infrastruktūras attīstībai	88
17.	662L/11	Grozījumi Civilprocesa likumā	89
18.	663L/11	Grozījumi likumā “Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937. gada Civillikuma saistību tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību”	94

Paziņojumi

19.	Par Stellas Blūmas apstiprināšanu par rajona (pilsētas) tiesas tiesnesi	95
20.	Par Rudītes Miglas apstiprināšanu par rajona (pilsētas) tiesas tiesnesi.	95
21.	Par Anitas Eglījas apstiprināšanu par rajona (pilsētas) tiesas tiesnesi.	95
22.	Par Jolantas Līvenas apstiprināšanu par rajona (pilsētas) tiesas zemesgrāmatu nodaļas tiesnesi	95
23.	Par Maijas Bogdanes apstiprināšanu par rajona (pilsētas) tiesas tiesnesi.	95
24.	Par Ingara Eriņa apstiprināšanu par Fiskālās disciplīnas padomes locekli.	96
25.	Par Ineša Feifera apstiprināšanu par Fiskālās disciplīnas padomes locekli.	96

* Publikācijas numurs.

** 11. Saeimas pieņemtā likuma numurs.

26.	Par Mortena Hansena (Morten Hansen) apstiprināšanu par Fiskālās disciplīnas padomes locekli	96
27.	Par Mārtiņa Kazāka apstiprināšanu par Fiskālās disciplīnas padomes locekli	96
28.	Par Ilo Kāzika (Ūlo Kaasik) apstiprināšanu par Fiskālās disciplīnas padomes locekli	97
29.	Par Jāņa Platā apstiprināšanu par Fiskālās disciplīnas padomes locekli	97
30.	Par tiesnešu skaita noteikšanu Latvijas Republikas rajonu (pilsētu) tiesās	97

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

1. 646L/11 Par Liepājas Universitātes Satversmes grozījumiem

1. pants. Ar šo likumu tiek apstiprināti Liepājas Universitātes Satversmes sapulces 2012. gada 20. decembrī pieņemtie Liepājas Universitātes Satversmes grozījumi.

2. pants. Līdz ar likumu izsludināmi Liepājas Universitātes Satversmes grozījumi.

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 12. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 20. decembrī

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 20.12.2013., Nr. 250.

LIEPĀJAS UNIVERSITĀTES SATVERSME JAUNĀ REDAKCIJĀ

Preambula

Liepājas Universitāte dibināta 1954. gada 1. septembrī ar Latvijas PSR Ministru padomes rīkojumu Nr.504-p kā Liepājas Pedagoģiskais institūts uz Liepājas Skolotāju institūta bāzes. 1993. gada februārī Pedagoģisko institūtu pārdēvēja par Liepājas Pedagoģisko augstskolu. 1993. gada 28. aprīlī ar Latvijas Republikas Augstākās Padomes lēmumu "Par Liepājas Pedagoģiskās augstskolas Satversmes apstiprināšanu" apstiprināta augstskolas Satversme. Satversmes sapulce 1996. gada 12. februārī pieņēma jaunu Satversmi un lēmumu par augstskolas nosaukuma maiņu uz "Liepājas Pedagoģijas akadēmija". Ministru kabinetā tie apstiprināti 1998. gada 9. jūnijā, rīkojuma Nr. 298. 2001. gada 7. maijā Satversmes sapulcē pieņemti grozījumi Satversmē. Ministru kabinetā Satversme apstiprināta 2003. gada 21. maijā, rīkojuma Nr. 327.

2006. gada 14. jūnijā Satversmes sapulcē pieņemts lēmums par akadēmijas statusa un nosaukuma maiņu uz Liepājas Universitāti, vienlaicīgi pieņemta Liepājas Universitātes Satversme. Liepājas Universitātes Satversme apstiprināta Saeimā 2008. gada 12. jūnijā.

2012. gada 20. decembrī Satversmes sapulce pieņem grozījumus Satversmē.

I. Statuss, tiesības, darbības pamatvirzieni un uzdevumi

1. Liepājas Universitāte (turpmāk - Universitāte) ir Latvijas Republikas augstākās izglītības, zinātnes institūcija, kas īsteno akadēmiskas un profesionālas studiju programmas, kā arī nodarbojas ar zinātnei, pētniecību un māksliniecisko jaunradi, kas kalpo Liepājas, Kurzemes un Latvijas izaugsmei.

Juridiskā adrese: Lielā iela 14, Liepāja, Latvija.

Tās nosaukums citās valodās ir:

Liepaja University (angļu valodā) ;

Université de Liepaja (franču valodā);

Липейский университет (krievu valodā);

Universität Liepaja (vācu valodā).

Liepājas Universitātes saīsinātais nosaukums ir LiepU.

Universitātes dibinātājs ir Latvijas valsts Ministru kabineta personā.

2. Universitāte ir autonoma izglītības un zinātnes institūcija ar pašpārvaldes tiesībām. Tās autonomija izpaužas tiesībās brīvi izvēlēties augstskolas dibinātāju izvirzīto un Augstskolu likumam atbilstošu uzdevumu īstenošanas veidus un formas, kā arī atbildībā par Universitātē iegūtās izglītības kvalitāti, mērķtiecīgu un racionālu finansu un materiālo resursu izmantošanu, demokrātisma principu un augstskolu darbību reglamentējošu likumu un citu tiesību aktu ievērošanu.

Universitātei ir tiesības:

2.1. izstrādāt un pieņemt savu Satversmi;

2.2. veidot personālsastāvu;

2.3. patstāvīgi noteikt:

2.3.1. studiju programmu saturu un formas;

2.3.2. studējošo uzņemšanas papildu noteikumus;

2.3.3. zinātniskās pētniecības darba pamatvirzienus;

- 2.3.4. organizatorisko un pārvaldes struktūru;
- 2.3.5. darba samaksas likmes, kas nav mazākas par Ministru kabineta noteiktajām likmēm;
- 2.3.6. finanšu resursu struktūru;
- 2.4. izstrādāt un pieņemt iekšējo kārtību reglamentējošos dokumentus;
- 2.5. piešķirt kvalifikāciju un akadēmiskos/profesionālos grādus, izsniedzot valstiski atzītus izglītības dokumentus Augstskolu likumā paredzētajā kārtībā;
- 2.6. piešķirt zinātnisko kvalifikāciju saskaņā ar Zinātniskās darbības likumu;
- 2.7. piešķirt Universitātes Goda doktora un Goda biedra nosaukumus saskaņā ar Senātā apstiprinātu nolikumu;
- 2.8. veicināt starptautisko sadarbību, studējošo un akadēmiskā personāla starpvalstu un starpaugstskolu apmaiņas programmas;
- 2.9. saņemt un izmantot organizāciju un fizisko personu ziedojumus un dāvinājumus;
- 2.10. veikt Universitātes profilam atbilstošu saimniecisko darbību, kuras ienākumi ir ieskaitāmi Universitātes budžetā tās attīstībai.

3. Universitātes kompetenci nosaka Latvijas Republikas Saeimā apstiprināta Universitātes Satversme. Universitāte darbojas saskaņā ar Latvijas Republikas Satversmi, Izglītības likumu, Augstskolu likumu, Zinātniskās darbības likumu, citiem Latvijas Republikā spēkā esošiem tiesību aktiem un Liepājas Universitātes Satversmi.

4. Universitāte ir atvasināta publiska persona. Tai ir savs zīmogs ar Latvijas Republikas papildinātā mazā valsts ģerboņa attēlu un uzrakstu "Latvijas Republika. Liepājas Universitāte".

Universitātei ir savs karogs, ģerbonis un himna. Simbolikas aprakstu un izmantošanas kārtību nosaka Senāta apstiprināti Nolikumi.

5. Lēmumu par Universitātes reorganizāciju vai likvidāciju pieņem Ministru kabinets pēc izglītības un zinātnes ministra priekšlikuma. Priekšlikumam pievienojams Universitātes reorganizācijas vai likvidācijas projekts, kā arī Augstākās izglītības padomes atzinums.

6. Universitātes darbības mērķi:

6.1. apvienot daudzveidīgu pētniecību, studijas un inovatīvu darbību, lai sniegtu starptautiski atzītu augstāko izglītību, attīstītu zinātņi, koptu latviešu valodu un kultūru, stiprinātu dažādu kultūru sakaru tradīcijas;

6.2. nodrošināt studijas un zinātniskos pētījumus galvenajos virzienos - izglītības zinātnē un skolotāju izglītībā, humanitārajās zinātnēs un mākslā, sociālajās zinātnēs, komerczinībās, dabaszinātnēs, matemātikā un informācijas tehnoloģijās, veselības aprūpē un sociālā labklājībā, pakalpojumos.

7. Universitātes uzdevumi ir:

7.1. nodrošināt iespēju iegūt akadēmisko un profesionālo augstāko izglītību, veikt pētījumus Universitātes atbilstošajās zinātņū nozarēs;

7.2. iesaistīt sociālos partnerus studiju programmu kvalitātes nodrošināšanai;

7.3. rūpēties par jauno speciālistu sagatavošanu darba tirgus prasībām, nodrošinot kvalitatīvu un pieejamu studiju vidi;

7.4. rūpēties par jauno zinātnieku sagatavošanu, nodrošinot viņiem iespēju iekļauties Latvijas, Eiropas un pasaules akadēmiskajos un pētnieciskajos procesos;

7.5. attīstīt studentu un mācībspēku mobilitāti dažādos līmeņos, integrējoties Eiropas izglītības telpā; sadarboties ar citām Latvijas augstskolām;

7.6. atbalstīt studentu, studentu pašpārvaldes, biedrību un nodibinājumu iniciatīvu pilnveidojot studiju, pētniecības, sociālo un kultūrvidi;

7.7. izmantot kultūras, sporta potenciālu Universitātes studentu un darbinieku personības izaugsmei;

7.8. informēt un izglītēt sabiedrību par jaunākajiem sasniegumiem pētniecībā, studiju procesā, notikumiem ekonomikā, politikā Latvijā un pasaulē;

7.9. darboties, lai nodrošinātu Latvijas tautas zināšanu pārmantošanu nākamajām paaudzēm, saglabājot nacionālo valodu, kultūru, tradīcijas;

7.10. īstenot iekšējās kvalitātes nodrošināšanas sistēmas.

II. Akadēmiskā brīvība

8. Universitātē tiek nodrošināta un garantēta studiju, pētniecības darba un mākslinieciskās jaunrades brīvība, ja šī brīvība nav pretrunā ar citu personu tiesībām, Universitātes Satversmi un tiesību aktiem.

9. Studiju brīvība izpaužas studējošo tiesībās:

9.1. izvēlēties studiju programmu;

9.2. studiju laikā mainīt studiju programmu, izvēloties to citā augstskolā, fakultātē (nodaļā);

9.3. noteiktā kārtībā kā klausītājiem apmeklēt studiju pasākumus citās augstskolās, fakultātēs (nodaļās);

9.4. sastādīt un apgūt individuālu studiju brīvās izvēles daļu;

9.5. nodarboties ar zinātniskās pētniecības darbu un māksliniecisko jaunradi.

10. Pētniecības darbā brīvība izpaužas akadēmiskā personāla tiesībās izvēlēties zinātniskās darbības tematiku un virzienu.

11. Akadēmiskais personāls ir tiesīgs izvēlēties mācību metodes.

III. Universitātes vadības institūcijas

12. Universitātes galvenās lēmēj institūcijas ir:

12.1. Satversmes sapulce;

12.2. Senāts;

12.3. Rektors;

12.4. svītrots;

12.5. Akadēmiskā šķirējtiesa.

13. Satversmes sapulce ir Universitātes pilnvarota augstākā pārstāvības un vadības un lēmēj institūcija.

13.1. Satversmes sapulce:

13.1.1. pieņem un groza Universitātes Satversmi;

13.1.2. lemj par augstskolas statusa un nosaukuma maiņu;

13.1.3. apstiprina rektora ievēlēšanas nolikumu, ievēlē un atsauc rektoru;

13.1.4. uzklausa un izvērtē rektora ikgadēju atskaiti par Universitātes darbību;

13.1.5. apstiprina Senāta nolikumu, ievēlē un atsauc Senāta locekļus no akadēmiskā un vispārējā personāla;

13.1.6. svītrots;

13.1.7. apstiprina akadēmiskās šķirējtiesas nolikumu, ievēlē un atsauc no akadēmiskās šķirējtiesas akadēmiskā personāla locekļus;

13.1.8. organizē jaunas Satversmes sapulces vēlēšanas;

13.1.9. ja nepieciešams, izskata citus Universitātes darbībai svarīgus jautājumus.

13.2. Universitātes Satversmes sapulci veido 65 Universitātes personāla locekļi, kas, aizklāti balsojot, tiek ievēlēti uz trīs gadiem šādā sastāvā:

40 pārstāvji no akadēmiskā personāla;

13 pārstāvji no studējošajiem;

12 pārstāvji no vispārējā Universitātes personāla.

Ja Satversmes sapulcē ievēlētie pārstāvji pārtrauc pastāvīgu darbu vai studijas Universitātē, tad divu mēnešu laikā no attiecīgās grupas Satversmes sapulcē ievēlē citus pārstāvjus. Attiecīgās pārstāvniecības grupas locekļi var atsaukt savu ievēlēto pārstāvi Satversmes sapulcē, ja iesniegumu, adresētu Satversmes sapulcei, paraksta vismaz puse šīs grupas locekļu.

Ar padomdevēja tiesībām Satversmes sapulcē var piedalīties rektors, prorektori un dekāni, ja viņi nav Satversmes sapulces locekļi.

13.3. Satversmes sapulce sanāk ne retāk kā reizi gadā. Satversmes sapulci sasauc, ja to pieprasa rektors vai Senāts.

Satversmes sapulces darbību nosaka nolikums, kuru izstrādā un apstiprina pati Satversmes sapulce.

13.4. Satversmes sapulce ir lemttiesīga, ja tās darbā piedalās vairāk nekā puse no Satversmes sapulces locekļiem. Satversmes sapulces lēmums ir pieņemts, ja par to nobalsojis klātesošo vairākums.

Pieņemot Universitātes Satversmi, izdarot grozījumus tajā, ievēlot vai atsaucot rektoru, lēmums ir pieņemts, ja par to nobalsojušas vairāk nekā divas trešdaļas no visiem Satversmes sapulces locekļiem.

14. Senāts ir Universitātes personāla koleģiāla vadības un lēmēj institūcija.

14.1. Senāts apstiprina:

14.1.1. Universitātes iekšējo kārtību reglamentējošos dokumentus, ja tos neapstiprina Satversmes sapulce;

14.1.2. studiju programmas un atbildīgos par attiecīgās programmas īstenošanu;

14.1.3. uzņemšanas noteikumus studējošo uzņemšanai Universitātē;

14.1.4. universitātes budžetu;

14.1.5. darba samaksas principus;

14.1.6. Studiju padomes, Zinātnes padomes un Saimniecības padomes nolikumus;

14.1.7. Universitātes Goda doktora un Goda biedra nosaukumu piešķiršanas nolikumu;

14.1.8. Padomnieku konventa nolikumu;

14.1.9. Studējošo pašpārvaldes nolikumu;

14.2. Senāts lemj:

14.2.1. par katedru, laboratoriju, fakultāšu (nodaļu), zinātnisko institūtu un citu struktūrvienību izveidošanu, reorganizāciju vai likvidēšanu;

14.2.2. par attiecīgās zinātnes vai mākslas apakšnozares saglabāšanu vai mainīšanu un atklāta konkursa izsludināšanu uz brīvo profesora amatu šajā zinātnes vai mākslas apakšnozarē;

14.2.3. par nepieciešamo zinātnes vai mākslas apakšnozari, kurā tiks izsludināts atklāts konkurss uz brīvo asociētā profesora amatu un kādai atalgojuma kategorijai atbilst attiecīgais amats;

14.2.4. par viesprofesoru, asociēto viesprofesoru, viesdocentu, vieslektoru vai viesasistentu (ja ir brīva attiecīga štata vieta) pieņemšanu darbā uz laiku līdz diviem gadiem;

14.2.5. par finanšu resursu struktūru, uzklauša rektora ikgadēju pārskatu par budžeta izpildi;

14.2.6. par citiem studiju, zinātniskajiem un saimnieciskajiem jautājumiem, kas svarīgi Universitātes sekmīgai funkcionēšanai;

14.2.7. par Satversmes sapulces sasaukšanu.

14.3. Senātu veido 28 Universitātes personāla locekļi, kas, aizklāti balsojot, Satversmes sapulcē tiek ievēlēti uz trīs gadiem šādā sastāvā:

21 pārstāvis no akadēmiskā personāla, t.sk. vismaz 14 profesori un asociētie profesori;

6 pārstāvji no studējošajiem;

1 pārstāvis no vispārējā Universitātes personāla;

Senāta darbību reglamentē nolikums, ko apstiprina Satversmes sapulce.

Senāta darbā ar padomdevēja tiesībām piedalās rektors, prorektori, dekāni, katedru vadītāji, ja tie nav Senātā ievēlētie locekļi, kā arī Satversmes sapulces deleģētie pārstāvji.

14.4. Senāta sēde ir lemttiesīga, ja tajā piedalās ne mazāk kā 2/3 no Senāta locekļu kopējā skaita. Lēmums ir pieņemts, ja par to ir nobalsojis klātesošo vairākums.

15. Universitātē darbojas padomnieku konvents. To ievēlē Senāts 7 līdz 10 cilvēku sastāvā uz trīs gadiem pēc Universitātes struktūrvienību ieteikumiem. Senāts apstiprina arī nolikumu par padomnieku konventu.

Padomnieku konvents sekmē Universitātes darba saskaņošanu ar sabiedrības interesēm, konsultē Senātu un rektoru Universitātes attīstības stratēģijas jautājumos. Padomnieku konventam ir tiesības ierosināt jautājumu izskatīšanu Senātā un Satversmes sapulcē.

16. Rektors ir Universitātes augstākā amatpersona, kas īsteno Universitātes vispārējo administratīvo vadību un bez īpaša pilnvarojuma pārstāv Universitāti.

16.1. Rektoru ievēlē Satversmes sapulce uz pieciem gadiem ne vairāk kā divas reizes pēc kārtas. Rektoram jābūt profesoram. Rektora vēlēšanas reglamentē nolikums, kuru apstiprina Satversmes sapulce. Ievēlēto rektoru apstiprina Ministru kabinets.

16.2. Rektors

16.2.1. atbild par Universitātes darbības atbilstību Augstskolu likumam un citiem Latvijas Republikas tiesību aktiem, kā arī Liepājas Universitātes Satversmei, Satversmes sapulces un Senāta lēmumiem;

16.2.2. atbild par Universitātē iegūstamās izglītības, veikto zinātnisko pētījumu un īstenotās mākslinieciskās jaunrades kvalitāti;

16.2.3. nodrošina Universitātei piešķirto valsts budžeta līdzekļu un pašienēmumu, kā arī Universitātes mantas likumīgu, ekonomisku un mērķtiecīgu izmantošanu;

16.2.4. personiski atbild par Universitātes finansiālo darbību;

16.2.5. veicina un atbild par Universitātes personāla attīstību un nodrošina akadēmiskā personāla un studējošo akadēmisko brīvību;

16.2.5.¹ atbild par Universitātes stratēģijas īstenošanu un sagatavo Universitātes budžetu;

16.2.6. pārzina, vada un atbild par visu Augstskolu likumā un Universitātes Satversmē noteikto uzdevumu izpildi.

16.3. Rektors savas kompetences robežās izdod rīkojumus. Rektora izdotos rīkojumus, kas nav administratīvie akti, Universitātes personāls var pārsūdzēt 10 dienu laikā Universitātes akadēmiskajā šķīrējtiesā. Līdz lēmuma pieņemšanai akadēmiskajā šķīrējtiesā rektora rīkojuma darbība tiek apturēta.

16.4. Rektors ieceļ prorektoros un nosaka savu palīgu un prorektoru darbības sfēras.

16.5. Rektoru atceļ no amata Ministru kabinets pēc Universitātes Senāta (pirms tam Senāts vēršas Universitātes Satversmes sapulcē ar ierosinājumu lemt par rektora atcelšanu) vai Izglītības un zinātnes ministrijas ierosinājuma, ja rektora darbībā konstatēti likuma vai citu tiesību aktu pārkāpumi.

17. Studiju padome pārziņa studiju satura, organizācijas un koordinācijas jautājumus. Tā darbojas studiju prorektora vadībā 9 līdz 12 cilvēku sastāvā, kurus apstiprina Senāts katra studiju gada sākumā.

18. Zinātnes padome pārziņa zinātniskās pētniecības darba organizācijas un koordinācijas jautājumus. Tā darbojas zinātnes prorektora vadībā 9 līdz 12 cilvēku sastāvā, kurus apstiprina Senāts katra studija gadu sākumā.

19. Saimniecības padome pārziņa Universitātes saimniecisko darbību. Tā darbojas saimniecības prorektora vadībā 9 līdz 12 cilvēku sastāvā, kurus apstiprina Senāts katra studiju gada sākumā.

20. Svītrots.

21. Akadēmisko šķīrējtiesu veido 7 locekļi, kuri tiek ievēlēti uz trīs gadiem. Satversmes sapulce no akadēmiskā personāla, aizklāti balsojot, ievēlē 5 pārstāvjus. Tie nedrīkst būt administratīvā personāla pārstāvji.

Studējošo pašpārvalde ievēlē 2 pārstāvjus akadēmiskajā šķīrējtiesā; izskatot studējošo iesniegumus, šo pārstāvju klātbūtne obligāta.

Akadēmiskā šķīrējtiesa izskata:

21.1. studējošo un akadēmiskā personāla iesniegumus par Universitātes Satversmē noteikto akadēmisko brīvību un tiesību ierobežojumiem vai pārkāpumiem;

21.2. strīdus starp Universitātes amatpersonām, kā arī struktūrvienību pārvaldes institūcijām, kas atrodas pakļautības attiecībās;

21.3. šajā Satversmē noteiktajos gadījumos izskata iesniegumus par administratīvā akta vai faktiskās rīcības apstrīdēšanu un pieņem attiecīgus lēmumus par tiem.

Akadēmiskās šķīrējtiesas lēmumus izpilda administrācija.

Akadēmiskās šķīrējtiesas locekļi par savu darbību atbild Satversmes sapulcei. Pēc darba devēja iniciatīvas viņus no darba var atbrīvot tikai ar Satversmes sapulces piekrišanu.

22. Senāta lēmumus, kas nav administratīvie akti, 10 dienu laikā var apstrīdēt akadēmiskajā šķīrējtiesā.

IV. Universitātes struktūra

23. Studiju, zinātniskā, organizatoriskā, saimnieciskā un apkalpojošā darba veikšanai Universitātē tiek veidotas struktūrvienības, kurām nav juridiskās personas statusa. Senāts lemj par šo struktūrvienību izveidi, reorganizāciju, likvidēšanu, apstiprina struktūrvienību nolikumus. Šīm struktūrvienībām ir tiesības atvērt apakškontus.

Galvenās struktūrvienības ir fakultātes (nodaļas), zinātniskie institūti un katedras.

24. Fakultāte ir struktūrvienība, kas nodrošina studiju saturu un norisi, kā arī zinātniski pētniecisko darbu vienā vai vairākos zinātnes vai profesijas virzienos. To vada dekāns, ko ievēlē fakultātes dome uz 5 gadiem atbilstoši nolikumam par fakultāti, bet ne vairāk kā divas reizes pēc kārtas.

Studējošo īpatsvaram fakultātes domes sastāvā jābūt ne mazāk par 20% no šīs domes sastāva. Studējošo pārstāvjus fakultātes domē delegē studējošo pašpārvalde.

25. Katedra ir struktūrvienība, kas nodrošina studiju un zinātniski pētniecisko darbu vienā vai vairākos radniecīgos studijuursos un zinātnes nozarēs vai apakšnozarēs. To vada katedras vadītājs, kuru ievēlē Senāts uz 5 gadiem atbilstoši nolikumam par katedru.

26. Universitātes Satversmē noteikto darbības mērķu sasniegšanai ar Senāta lēmumu var veidot:

26.1. iestādes, publiskās aģentūras un komercsabiedrības un būt par biedru un dibinātāju biedrībās un nodibinājumos, ievērojot Augstskolu likuma un citas spēkā esošās tiesību normas;

26.2. zinātniskos institūtus saskaņā ar Augstskolu likumu un Zinātniskās darbības likumu;

26.3. filiāles saskaņā ar Augstskolu likumu.

Senāts lemj par to dibināšanu, reorganizāciju, likvidēšanu, apstiprina to Nolikumus vai Statūtus.

V. Personāls

27. Universitātes personālu veido:

27.1. akadēmiskais personāls – Liepājas Universitātes akadēmiskajos amatos ievēlētie darbinieki;

27.2. vispārējais Universitātes personāls;

27.3. studējošie, t.sk. maģistranti un doktoranti.

28. Universitātes personālam ir tiesības:

28.1. izmantot studiju, pētniecības darba un mākslinieciskās jaunrades brīvību;

28.2. veicināt atklātumu Universitātes pārvaldē un tās lietu kārtošānā;

28.3. piedalīties dažādu lēmumu un iekšējo normatīvo aktu izstrādāšanā;

28.4. piedalīties un tikt uzklausītam koleģiālās vadības institūciju sēdēs;

28.5. piedalīties Universitātes pašpārvaldes institūciju vēlēšanās un tikt ievēlētam tajās;

28.6. aizsargāt savas intereses saskaņā ar spēkā esošiem tiesību aktiem.

29. Universitātes personāla pienākums ir sekmēt studiju un pētniecības darba brīvību. Darba pienākumi personālam jāpilda tā, lai Universitāte spētu īstenot savus uzdevumus, lai netiktu pārkāptas nevienas citas personas tiesības un netiktu traucēta amata vai darba pienākumu izpilde. Personāla pienākumus nosaka iekšējās kārtības noteikumi un amatu apraksti.

Personāls ir atbildīgs par savu pienākumu pildīšanu. Kārtību, kādā kvalificējami pārkāpumi un uzliekami sodi par pienākumu nepildīšanu, nosaka iekšējās kārtības noteikumi un spēkā esošie tiesību akti.

Universitātes vadības pienākums ir rūpēties par personāla darba apstākļiem, nodrošināt iespēju celt kvalifikāciju un pārkvalificēties.

30. Personāls Universitātes izdotos administratīvos aktus vai faktisko rīcību var apstrīdēt Universitātes akadēmiskajā šķīrējtiesā. Akadēmiskās šķīrējtiesas lēmumu var pārsūdzēt tiesā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā.

Personas, kuras nav Universitātes personāls, Universitātes izdotos administratīvos aktus vai faktisko rīcību var apstrīdēt, iesniedzot iesniegumu rektoram. Rektora pieņemto lēmumu var pārsūdzēt tiesā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Ja apstrīdamo administratīvo aktu izdevis vai faktisko rīcību veicis rektors, tad, personas, kuras nav Universitātes personāls, attiecīgos administratīvos aktus vai faktisko rīcību var apstrīdēt Izglītības un zinātnes ministrijā.

31. Akadēmisko personālu veido:

31.1. profesori, asociētie profesori;

31.2. docenti, vadošie pētnieki;

31.3. lektori, pētnieki;

31.4. asistenti.

Akadēmiskais personāls piedalās studējošo izglītošanā un veic zinātniskus pētījumus. Uzdevumu apjomu katram no pamatdarbības veidiem nosaka ar Senāta lēmumu.

Personai var būt tikai viena ievēlēšanas vieta – vienā augstskolā un vienā - profesora, asociētā profesora, docenta, lektora vai asistenta – akadēmiskajā amatā. Šādā akadēmiskajā amatā ievēlētu personu vienlaikus var ievēlēt arī vadošā pētnieka vai pētnieka amatā.

32. Par īpašu ieguldījumu augstākajā izglītībā, profesoriem un asociētajiem profesoriem sasniedzot pensijas vecumu, Universitāte var piešķirt goda nosaukumu – *emeritus* profesors saskaņā ar Senātā apstiprinātu nolikumu.

33. Profesors ir savā nozarē starptautiski atzīts speciālists, kam ir doktora grāds un ne mazāk kā triju gadu darba pieredze asociētā profesora vai profesora amatā, kas veic zinātniskās pētniecības vai mākslinieciskās jaunrades darbu un nodrošina augstas kvalitātes studijas attiecīgajā zinātnes vai mākslas apakšnozarē.

Profesoru galvenie uzdevumi ir:

33.1. augsti kvalificētu lekciju lasīšana, studiju, nodarbību un pārbaudījumu pārraudzība savā zinātnes apakšnozarē;

33.2. pētniecības darba vadīšana zinātnes apakšnozarē vai mākslinieciskās jaunrades vadīšana nozarē, kas atbilst profesora amata nosaukumam;

33.3. doktora līmeņa studiju un pētniecības darba vadīšana atbilstošā zinātnes apakšnozarē;

33.4. piedalīšanās studiju programmu, augstskolu un to struktūrvienību darba un kvalitātes vērtēšanā;

33.5. jaunās zinātnieku un docētāju paaudzes gatavošana.

Profesoru amatu skaitu un sarakstu attiecīgās zinātnes vai mākslas apakšnozarēs nosaka Senāts saskaņā ar Universitātes attīstības stratēģiju.

34. Par asociēto profesoru var ievēlēt personu ar doktora grādu. Mākslas specialitātēs asociētā profesora amatā var ievēlēt personu, kuras mākslinieciskās jaunrades darba rezultāti vai profesionālā darbība atbilst Senāta pieņemtajam nolikumam par akadēmiskajiem amatiem. Profesionālo studiju programmu īstenošanai asociētā profesora amatu var ieņemt arī personas, kurām ir atbilstoša augstākā izglītība un vismaz 10 gadu praktiskā darba pieredze attiecīgajā nozarē.

Asociēto profesoru galvenie uzdevumi ir:

34.1. studiju darba nodrošināšana un vadīšana;

34.2. pētniecības darba veikšana zinātnes apakšnozarē vai mākslinieciskās jaunrades nozarē, kas atbilst asociētā profesora amata nosaukumam;

34.3. pētniecības darba vadīšana doktora un maģistra grāda iegūšanai.

Asociēto profesoru amatu skaitu atbilstoši Universitātes darbības nepieciešamībai un finansējuma iespējām nosaka Senāts.

35. Profesorus un asociētos profesorus uz sešiem gadiem amatos ievēlē attiecīgās nozares profesoru padome, kuras veidošanas principi noteikti Augstskolu likumā.

36. Par docentu var ievēlēt personu, kurai ir doktora grāds.

Docentu galvenie uzdevumi ir:

36.1. lekciju lasīšana, studiju nodarbību un prakses vadīšana, pārbaudījumu organizēšana savā studiju programmā;

36.2. pētniecības darbs zinātnes apakšnozarē vai mākslinieciskā jaunrade, kas atbilst docenta amata nosaukumam.

Profesionālo studiju programmu profila priekšmetos docenta amatu var ieņemt izņēmuma kārtā persona ar augstāko izglītību bez zinātniskā grāda, ja tai ir vismaz septiņu gadu praktiskā darba stāžs.

Docentu amatu skaitu nosaka rektors.

37. Vadošā pētnieka amatā var ievēlēt personu, kurai ir doktora grāds.

Vadošā pētnieka galvenie uzdevumi ir:

37.1. patstāvīgi veikt zinātniskos pētījumus attiecīgajā zinātnes apakšnozarē;

37.2. vadīt citu zinātnieku pētniecības darbu.

38. Lektora amatā var ievēlēt personas ar doktora vai maģistra grādu.

Lektoru galvenie uzdevumi ir:

38.1. lasīt lekciju kursus, vadīt studiju nodarbības gan bakalaura, gan maģistra, gan profesionālo studiju programmu ietvaros;

38.2. veikt zinātniski pētniecisko darbu vai attīstīt māksliniecisko jaunradi, iekļaut iegūtās atziņas studijuursos, iesaistot pētnieciskajā darbā studējošos.

Profesionālo studiju programmu profilaursos lektora amatu izņēmuma kārtā var ieņemt persona ar augstāko izglītību bez zinātniskā un akadēmiskā grāda, ja tai ir vismaz piecu gadu praktiskā darba stāžs.

39. Pētnieka amatā var ievēlēt personu ar doktora vai maģistra grādu, tā galvenais uzdevums ir kvalificēti veikt zinātniskos pētījumus attiecīgā apakšnozarē.

40. Asistenta amatā var ievēlēt personas ar doktora vai maģistra grādu. Ja pirmo divu ievēlēšanas termiņu laikā asistents neiegūst doktora grādu, tad vēlreizēja ievēlēšana par asistentu nevar notikt.

Asistentu galvenie uzdevumi ir:

40.1. semināru, praktisko un laboratorijas darbu vadīšana, kā arī lekciju kursu lasīšana profesionālo studiju programmās;

40.2. veikt zinātnisko darbu, iekļaujoties noteiktas apakšnozares tēmas ietvaros, vai aktīvu praktisko māksliniecisko darbību.

Profesionālo studiju programmu profila priekšmetos asistenta amatu izņēmuma kārtā var ieņemt persona ar augstāko izglītību bez zinātniskā un akadēmiskā grāda, ja tai ir vismaz piecu gadu praktiskā darba stāžs.

41. Docentus uz sešiem gadiem amatos ievēlē Senāts, lektoros un asistentus uz sešiem gadiem amatos ievēlē fakultātes dome, vadošos pētniekus un pētniekus uz sešiem gadiem amatos ievēlē zinātnisko institūtu Padomes.

42. Akadēmiskajam personālam katru gadu pienākas apmaksāts astoņu nedēļu atvaļinājums, bet ik pēc sešiem gadiem – apmaksāts sešu kalendāro mēnešu akadēmiskais atvaļinājums zinātniskajam darbam.

Akadēmiskajam personālam ir tiesības vienu reizi saņemt apmaksātu triju mēnešu studiju atvaļinājumu promocijas darba sagatavošanai.

Profesoriem, asociētajiem profesoriem un docentiem vienā ievēlēšanas reizē ir tiesības pieprasīt neapmaksātu atvaļinājumu uz laiku līdz 24 mēnešiem, lai strādātu par viesprofesoriem, viesdocentiem vai vieslektoriem akadēmiskajos amatos citās augstskolās.

43. Vispārējais personāls ir administratīvais personāls, studiju palīgpersonāls, tehniskais, saimnieciskais un cits personāls, izņemot akadēmisko personālu.

Universitātes administratīvais personāls ir rektors, prorektors, dekāns un citas amatpersonas, kuru pamatfunkcijas ir administratīvais darbs.

Vispārējais personāls, izņemot rektoru un dekānu, darbā tiek pieņemts saskaņā ar spēkā esošām tiesību normām. Rektors un dekāns darbā tiek pieņemti pēc ievēlēšanas šajos amatos. Vēlēšanas notiek saskaņā ar Satversmes sapulcē/Senātā apstiprinātiem Nolikumiem.

VI. Studējošie un studijas

44. Studējošie ir:

44.1. bakalaura studiju programmu studenti;

44.2. profesionālo studiju programmu studenti;

44.3. maģistra studiju programmu studenti (maģistranti);

44.4. doktoranti.

45. Liepājas Universitātē studējošos uzņem licencētās studiju programmās saskaņā ar Senātā apstiprinātiem uzņemšanas noteikumiem. Studiju programmas likvidācijas gadījumā Universitāte nodrošina attiecīgās studiju programmas studējošajiem iespējas turpināt izglītības ieguvu citā studiju programmā Universitātē vai citā izglītības iestādē.

Visas Universitātē imatrikulētās personas ir studējošie. Studējošie ar Universitāti rakstveidā slēdz studiju līgumu. Universitāte katram studējošajam noformē personas lietu.

Studijas Universitātē ir iespējamas gan par valsts budžeta līdzekļiem, gan juridiskās vai fiziskās personas līdzekļiem.

Par valsts budžeta līdzekļiem vienlaikus var studēt tikai vienā studiju programmā.

46. Studējošo galvenais pienākums ir studēt atbilstoši izvēlētajām akadēmisko un profesionālo studiju programmām, ievērojot Universitātes Satversmi, noteikto studiju kārtību, ko reglamentē attiecīgi nolikumi, un iekšējās kārtības noteikumus.

47. Personu var izslēgt no studējošo saraksta, ja:

47.1. tā pati to vēlas;

47.2. noskaidrojas, ka tās uzņemšanu ir ietekmējusi maldināšana, kukuļdošana vai cita rīcība, ar kuru pārkāpts pretendentu vienlīdzības princips;

47.3. tā Universitātes noteiktajos termiņos nav nokārtojusi nepieciešamos pārbaudījumus vai nav veikusi citus studiju uzdevumus;

47.4. tā ir pārkāpusi Universitātes iekšējās kārtības noteikumus.

Personas izslēgšanu no studējošo saraksta veic Universitātes rektors. Apelācijas izskata akadēmiskā šķīrējtiesa.

48. Studējošiem ir tiesības:

48.1. iegūt augstāko akadēmisko vai profesionālo izglītību, vai arī augstāko akadēmisko un profesionālo izglītību, saņemot atbilstošus izglītības dokumentus;

48.2. studiju laikā mainīt studiju programmu, studiju veidu un formu atbilstoši nolikumam par studijām;

48.3. pārtraukt un atsākt studijas atbilstoši nolikumam par studijām;

48.4. izmantot Universitātes telpas, bibliotēku, iekārtas, aparāturu, kultūras, sporta u.c. objektus saskaņā ar iekšējo kārtību reglamentējošiem dokumentiem;

48.5. īstenot tiesības, kas attiecas uz studijām, pētniecības darba un mākslinieciskās jaunrades brīvību, kura noteikta Universitātes Satversmes 10. punktā;

48.6. vēlēti un tikt ievēlētiem studējošo pašpārvaldē, līdzdarboties Universitātes visu līmeņu pašpārvaldes institūcijās;

48.7. saņemt informāciju visos jautājumos, kas tieši saistīti ar viņu studijām un iespējamo karjeru;

48.8. brīvi paust un aizstāvēt savas domas un uzskatus;

48.9. veidot biedrības, pulciņus, klubus.

49. Studijas notiek atbilstoši izstrādātām, apstiprinātām un licencētām studiju programmām. Studiju programmas tiek īstenotas pilna laika un nepilna laika studijās. Studiju programmu reglamentē studiju satura un realizācijas apraksts, ko apstiprina Senāts.

50. Akadēmiskās studiju programmas bakalaura un maģistra grāda iegūšanai tiek veidotas saskaņā ar valsts akadēmiskās izglītības standartu. Bakalaura studiju programmas pilna laika studiju ilgums ir trīs līdz četri gadi, maģistra programmas pilna laika studiju ilgums ir viens vai divi gadi ar noteikumu, ka kopējais bakalaura un maģistra studiju ilgums nav mazāks par pieciem gadiem.

51. Piektā līmeņa profesionālās kvalifikācijas ieguvei kopējais pilna laika studiju ilgums nav īsāks par četriem gadiem, izņemot tās profesionālās studiju programmas, kuras tiek īstenotas pēc koledžas programmas apguves. Profesionālās augstākās izglītības bakalaura grādu piešķir,

ja programmas pilna laika studiju ilgums ir vismaz četri gadi. Profesionālās augstākās izglītības maģistra grādu piešķir, ja kopējais pilna laika studiju ilgums ir vismaz pieci gadi.

52. Personas, kas ieguvušas bakalaura grādu, ir tiesīgas turpināt studijas maģistra grāda iegūšanai.

Personas, kas ieguvušas maģistra grādu, ir tiesīgas turpināt studijas doktorantūrā doktora grāda iegūšanai. Studiju programmas ilgums doktorantūrā ir trīs līdz četri gadi.

53. Studijas akadēmiskajās un profesionālajās studiju programmās noslēdzas attiecīgi ar gala un valsts pārbaudījumiem, kurus reglamentē Senāta apstiprināti noteikumi. Universitātē var iegūt:

53.1. akadēmisko izglītību un šādus grādus:

53.1.1. bakalaurs (akadēmiskais grāds);

53.1.2. maģistrs (akadēmiskais grāds);

53.1.3. doktors (zinātniskais grāds);

53.2. ceturtā un piektā līmeņa profesionālo kvalifikāciju un šādus profesionālos grādus:

53.2.1. bakalaurs;

53.2.2. maģistrs.

53.¹ Personai ir tiesības reģistrēties Universitātē atsevišķu studiju moduļu un studiju kursu apguvei. Persona, kura reģistrējusies atsevišķu studiju moduļu vai studiju kursu apguvei, ir klausītājs. Reģistrēšanās kārtību nosaka Universitātes Senāts.

54. Studējošajiem ir sava pašpārvalde – vēlēta, neatkarīga studējošo tiesību un interešu pārstāvības institūcija. Tā darbojas saskaņā ar nolikumu, ko izstrādā studējošie un ko apstiprina Senāts. Senāts var atteikt apstiprināšanu tikai tiesisku apsvērumu dēļ.

55. Studējošo pašpārvalde:

55.1. aizstāv un pārstāv studējošo intereses akadēmiskās, materiālās un kultūras dzīves jautājumos Universitātē un citās valsts institūcijās;

55.2. reprezentē studējošos Latvijā un ārvalstīs;

55.3. nosaka studējošo ievēlēšanas kārtību Satversmes sapulcē, Senātā un citās Universitātes institūcijās;

55.4. izmanto tiesības piedalīties kā novērotājiem ieskaitēs un eksāmenos, kā to paredz Universitātes studiju kārtību reglamentējošie dokumenti;

55.5. izmanto tiesības pieprasīt un saņemt informāciju un paskaidrojumus no Universitātes jebkuras struktūrvienības pilnvarotiem pārstāvjiem visos jautājumos, kas skar studējošo intereses;

55.6. izmanto veto tiesības Senātā, fakultātes domē, Satversmes sapulcē jautājumos, kas skar studējošo intereses; pēc veto piemērošanas jautājumu izskata saskaņošanas komisija, kuru izveido attiecīgā institūcija pēc paritātes principa un kuras lēmumu apstiprina attiecīgā institūcija ar klātesošo 2/3 balsu vairākumu.

56. Studējošo pašpārvaldes lēmumi pēc to apstiprināšanas Senātā ir obligāti visiem Universitātē studējošajiem.

VII. Zinātniskā pētniecība

57. Zinātniskā pētniecība ir Universitātes darba neatņemama sastāvdaļa. Tajā piedalās viss akadēmiskais personāls, iesaistot studējošos.

58. Zinātniskā pētniecība notiek Universitātes darbības galvenajiem virzieniem atbilstošās zinātņu nozarēs un apakšnozarēs. Universitāte koordinē pētījumu kopējos plānus un svarīgākos aspektus. Zinātņu nozaru un apakšnozaru vadītāji iesaka pētījuma tēmas, ievērojot valsts un reģiona intereses.

Zinātniskās pētniecības darba virzienu noteikšanā un pētījumu zinātniskā līmeņa izvērtēšanā Universitāte sadarbojas ar Latvijas un ārvalstu augstskolām un zinātniskajām iestādēm, Latvijas Zinātnes padomi un citām institūcijām.

Universitāte reizi gadā publicē pārskatu par zinātnisko darbību.

59. Zinātniskās pētniecības darba mērķi ir:

59.1. jaunu zinātnisku atziņu iegūšana;

59.2. studiju satura un studiju procesa zinātniska pamatošana un attīstīšana;

59.3. praktisku uzdevumu risināšana ar pētnieciskām metodēm.

60. Akadēmiskā personāla pienākums ir:

60.1. piedalīties zinātniski pētnieciskajā darbā un publicēt savu pētījumu rezultātus;

60.2. regulāri paaugstināt savu zinātnisko kvalifikāciju.

61. Universitāte veicina pētījumu rezultātu publicēšanu, izdodot zinātnisku rakstu krājumus vai cita veida zinātniskus izdevumus.

62. Universitātei ir tiesības veidot promocijas padomes un piešķirt doktora grādu atbilstoši Zinātniskās darbības likumam.

VIII. Īpašums, budžets un saimnieciskā darbība

63. Universitātes īpašumu veido:

63.1. par valsts budžeta līdzekļiem iegādātā manta; nekustamais īpašums ierakstāms zemesgrāmatā kā Universitātes īpašums;

63.2. kustama un nekustama manta, kas dāvināta vai mantota vai ko Universitāte iegādājusies par pašas līdzekļiem;

63.3. Universitātes intelektuālais īpašums;

63.4. nekustamais īpašums, ko bez atlīdzības nodevusi cita atvasināta publiska persona vai valsts.

Universitātei ir tiesības rīkoties ar savu īpašumu Satversmē norādīto mērķu sasniegšanai. Universitātes īpašums tiek pārvaldīts nošķirti no valdījumā nodotā valsts īpašuma.

64. Universitātes finanšu resursus veido:

64.1. valsts pamatbudžeta līdzekļi;

64.2. ienākumi, ko Universitāte gūst, veicot darbību savā Satversmē noteikto mērķu realizācijai;

64.3. juridisko un fizisko personu ziedojumi un dāvinājumi;

64.4. citi tiesību aktos paredzētie finanšu līdzekļi.

65. Valsts budžeta līdzekļus un pašu ieņēmumus Universitāte izmanto saskaņā ar likumu "Par budžeta un finanšu vadību" un citiem spēkā esošajiem likumdošanas aktiem un Senāta apstiprināto gada budžetu.

66. Finanšu resursus, ko fiziskās vai juridiskās personas piešķir atsevišķu mērķprogrammu un pasākumu finansēšanai, Universitāte nodod tieši tai struktūrvienībai, fiziskajai vai juridiskajai personai, kas īsteno atbilstošo programmu vai pasākumu.

67. Universitātes budžetā kā patstāvīgas daļas ietilpst atsevišķu struktūrvienību finanšu resursi.

68. Pildot savus uzdevumus, Universitātei ir tiesības veikt šādas darbības:

68.1. slēgt līgumus ar fiziskajām un juridiskajām personām;

68.2. izsludināt konkursus, pirkt un pārdot kustamo un nekustamo īpašumu, dažādu mantu un vērtspāpīrus saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem un atbilstoši Universitātes darbības mērķiem un uzdevumiem.

68.3. veikt Universitātes profilam atbilstošu saimniecisko darbību, kuras ienākumi ir ieskaitāmi Universitātes budžetā tās attīstībai, kā arī ieguldīt iegūtos līdzekļus citās komercsabiedrībās atbilstoši Universitātes mērķiem.

69. Universitātes finanšu resursu struktūru nosaka Senāts saskaņā ar likumu "Par budžeta un finanšu vadību". Rektors sniedz ikgadēju pārskatu par budžeta izpildi Senātam un izglītības un zinātnes ministram.

70. Universitātes finansiālās un saimnieciskās darbības atbilstību normatīvajiem aktiem katru gadu pārbauda neatkarīgs zvērināts revidents. Neatkarīga revidenta sagatavoto rakstveida atzinumu par finansiālo un saimniecisko darbību Universitāte iesniedz Izglītības un zinātnes ministrijai.

71. Universitātei ir tiesības saņemt nodokļu atvieglojumus, kā arī atbrīvojumu no nodokļiem un nodevām normatīvajos aktos par nodokļiem un nodevām noteiktajos gadījumos.

IX. Satversmes pieņemšanas un grozīšanas kārtība

72. Universitātes Satversmi un tās grozījumus pieņem Universitātes Satversmes sapulce.

Pieņemti
Liepājas Universitātes
Satversmes Sapulces sanāksmē
2012. gada 20. decembrī

Liepājas Universitātes Satversmes grozījumi

Izdarīt Liepājas Universitātes (turpmāk – Universitāte) Satversmē (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2008, 15. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt Preambulu ar astoto un devīto teikumu šādā redakcijā:
“Liepājas Universitātes Satversme apstiprināta Saeimā 2008. gada 12. jūnijā.
2012. gada 20. decembrī Satversmes sapulce pieņem grozījumus Satversmē.”
2. Aizstāt 4. punkta otrajā teikumā vārdus “valsts mazā ģerboņa” ar vārdiem “papildinātā mazā valsts ģerboņa”.
3. Papildināt 7. punktu ar 7.10. apakšpunktu šādā redakcijā:
“7.10. īstenot iekšējās kvalitātes nodrošināšanas sistēmas”.
4. 12. punktā:
svītrot ievaddaļā vārdus “pārstāvības un vadības un”;
svītrot 12.4. apakšpunktu.
5. 13. punktā:
svītrot pirmajā teikumā vārdu “koleģiālā”;
svītrot 13.1.6. apakšpunktu.
6. Aizstāt 14.2.4. apakšpunktā vārdus “viesprofesoru, viesdocentu vai vieslektoru” ar vārdiem “viesprofesoru, asociēto viesprofesoru, viesdocentu, vieslektoru vai viesasistentu”;
7. 16. punktā:
papildināt 16.2.5. apakšpunktu aiz vārda “veicina” ar vārdiem “un atbild par”;
papildināt ar 16.2.5.¹ apakšpunktu šādā redakcijā:
“16.2.5.¹ atbild par Universitātes stratēģijas īstenošanu un sagatavo Universitātes budžetu”.
8. Svītrot 20. punktu.
9. 21. punktā:
papildināt ar 21.3. apakšpunktu šādā redakcijā:
“21.3. šajā Satversmē noteiktajos gadījumos izskata iesniegumus par administratīvā akta vai faktiskās rīcības apstrīdēšanu un pieņem attiecīgus lēmumus par tiem.”;
svītrot ceturtajā rindkopā vārdus “kurus apstiprina Senāts”.
10. Svītrot 22. punktā vārdus “un revīzijas komisijas”.

11. Svītrot 27.3. apakšpunktā vārdus “pilna laika”.

12. Aizstāt 28.3. apakšpunktā vārdus “iekšējās kārtības noteikumu” ar vārdiem “iekšējo normatīvo aktu”.

13. Aizstāt 47. punkta otrajā rindkopā vārdu “Senāts” ar vārdiem “akadēmiskā šķīrējtiesa”.

14. Papildināt 51. punkta trešo teikumu aiz vārda “kopējais” ar vārdiem “pilna laika”.

15. Papildināt Satversmi ar 53.¹ punktu šādā redakcijā:

“53.¹ Personai ir tiesības reģistrēties Universitātē atsevišķu studiju moduļu un studiju kursu apguvei. Persona, kura reģistrējusies atsevišķu studiju moduļu vai studiju kursu apguvei, ir klausītājs. Reģistrēšanās kārtību nosaka Universitātes Senāts.”

16. Papildināt 63. punktu ar 63.4. apakšpunktu šādā redakcijā:

“63.4. nekustamais īpašums, ko bez atlīdzības nodevusi cita atvasināta publiska persona vai valsts.”

17. Svītrot 69. punkta pirmajā teikumā vārdus “bet tās budžeta izpildi kontrolē revīzijas komisija”.

18. Izteikt 70. punkta pirmo teikumu šādā redakcijā:

“Universitātes finansiālās un saimnieciskās darbības atbilstību normatīvajiem aktiem katru gadu pārbauda neatkarīgs zvērināts revidents.”

19. Izteikt 71. punktu šādā redakcijā:

“71. Universitātei ir tiesības saņemt nodokļu atvieglojumus, kā arī atbrīvojumu no nodokļiem un nodevām normatīvajos aktos par nodokļiem un nodevām noteiktajos gadījumos”.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

2. 647L/11 Grozījumi likumā “Par autoceļiem”

Izdarīt likumā “Par autoceļiem” (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1992, 13./14. nr.; Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1994, 5. nr.; 1997, 22. nr.; 2002, 21. nr.; 2003, 23. nr.; 2004, 23. nr.; 2005, 24. nr.; 2006, 24. nr.; 2007, 12., 24. nr.; 2009, 3., 8., 22. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 174., 205. nr.; 2011, 204. nr.; 2013, 232. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 2. panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Autoceļu kompleksā ietilpst:

zemes klātne, ceļa braucamā daļa, mākslīgās būves (piemēram, tilti, ceļu pārvadi, tuneli, estakādes, caurtekas, ūdens novadišanas ietaises, atbalsta sienas), ceļu inženierbūves (piemēram, autobusu pieturvietas un paviljoni, paātrinājuma joslas, transportlīdzekļu stāvlaukumi, stāvvietas, atpūtas laukumi, sniega aizsargsētas, apstādījumi, veloceliņi un ietves, ceļu sakaru un apgaismojuma līnijas) un satiksmes organizācijas tehniskie līdzekļi (piemēram, ceļa zīmes, luksofori, signālstabiņi, aizsargbarjeras, vertikālais un horizontālais marķējums).”

2. Papildināt 6. pantu ar devīto daļu šādā redakcijā:

“(9) Valsts autoceļu kompleksā ietilpstošus stāvlaukumus, kas paredzēti kravas transportlīdzekļu drošai novietošanai, valsts akciju sabiedrībai “Latvijas Valsts ceļi” ir tiesības normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā iznomāt komersantam, paredzot komersantam pienākumu nodrošināt tajos apsardzes un citus drošības pakalpojumus, kuru minimālo apjomu nosaka Ministru kabinets. Par kravas transportlīdzekļu novietošanu šādos stāvlaukumos komersants ir tiesīgs ņemt maksu.”

3. Aizstāt 28. panta otrajā daļā vārdus “valsts mežu dienests” ar vārdiem “valsts akciju sabiedrība “Latvijas valsts meži””.

4. Papildināt pārejas noteikumus ar 20. punktu šādā redakcijā:

“20. Šā likuma 6. panta devītajā daļā minētos noteikumus Ministru kabinets izdod līdz 2014. gada 31. janvārim.”

Likums stājas spēkā 2014. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 5. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 20. decembrī

3. 648L/11 Grozījumi Imigrācijas likumā

Izdarīt Imigrācijas likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2002, 24. nr.; 2003, 16. nr.; 2004, 10. nr.; 2005, 14. nr.; 2006, 1., 5., 9. nr.; 2007, 5., 15. nr.; 2008, 3., 13. nr.; 2009, 8. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 74. nr.; 2011, 19., 93. nr.) šādus grozījumus:

1. 1. pantā:

izteikt pirmās daļas 4. punktu šādā redakcijā:

“4) **izbraukšanas rīkojums** — administratīvais akts, kurā pamatots ārzemnieka nelikumīgas uzturēšanās fakts un ārzemniekam uzlikts pienākums noteiktā termiņā labprātīgi doties atpakaļ uz savas pilsonības valsti, trešo valsti, no kuras viņš iecerojis, vai citu valsti, kurā viņam ir tiesības iecerēt;”;

izteikt pirmās daļas 5.² punktu šādā redakcijā:

5²) **lēmums par piespiedu izraidīšanu** — administratīvais akts, kurā pamatots ārzemnieka nelikumīgas uzturēšanās fakts un noteikts piespiedu kārtā izraidīt ārzemnieku uz viņa pilsonības valsti, trešo valsti, no kuras viņš iecerojis, vai citu valsti, kurā viņam ir tiesības iecerēt;”;

papildināt pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Šajā likumā lietotais termins “pārvadātājs” atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta regulas Nr.562/2006 2. panta 14. punktā lietotajam terminam.”

2. Aizstāt 2.¹ panta pirmajā daļā skaitļus un vārdus “60. panta, 61. panta pirmās daļas” ar skaitli “60.”

3. 4. pantā:

izteikt pirmās daļas 1. punkta “f” apakšpunktu šādā redakcijā:

“f) tajā ir brīva vieta vismaz divām robežšķērsošanas atzīmēm vizām paredzētajās lapās. Šis nosacījums nav spēkā, ja Latvijas Republikai saistošos starptautiskajos tiesību aktos ir noteikts, ka robežšķērsošanas atzīmes var neveikt;”;

izteikt pirmās daļas 2. punktu šādā redakcijā:

“2) ir derīga vīza derīgā ceļošanas dokumentā, Latvijas Republikas vai citas Šengenas līguma dalībvalsts izsniegta uzturēšanās atļauja vai Eiropas Savienības pastāvīgā iedzīvotāja uzturēšanās atļauja. Ārzemnieks, kurš saņēmis jaunu ceļošanas dokumentu, var izmantot iepriekšējo ceļošanas dokumentu:

- a) ar derīgu vīzu, ja jauns ceļošanas dokuments izsniegts tāpēc, ka iepriekšējā ceļošanas dokumentā nav pietiekami daudz brīvu lapu vizām un robežšķērsošanas atzīmēm,
- b) ar derīgu uzturēšanās atļauju vienreizējai iecerēšanai, lai saņemtu jaunu Latvijas Republikas izsniegtu uzturēšanās atļauju, ja tāda ir nepieciešama;”;

papildināt pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Atkāpjoties no šā panta pirmās daļas 1. punkta “d” apakšpunktā noteiktā, ārzemnieks, kuram vīza izsniegta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija regulu Nr. 810/2009, ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss), vai kurš saņēmis uzturēšanās atļauju vai akreditētas personas apliecību Latvijas Republikā vai citā Šengenas līguma dalībvalstī, ir tiesīgs iecerēt un uzturēties Latvijas Republikā līdz ceļošanas dokumentā norādītā derīguma

termiņa beigām, ciktāl tas nepārsniedz vīzā, uzturēšanās atļaujā vai akreditētas personas apliecībā norādīto termiņu. Ja ārzemnieks pieprasa uzturēšanās atļauju uz laiku, kas ilgāks par vienu gadu, viņa ceļošanas dokumentam jābūt derīgam vismaz sešus mēnešus.”;

papildināt otrās daļas 1. punktu ar vārdiem un skaitļiem “vai Padomes 2001. gada 15. marta regulā Nr. 539/2001/EK, ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas (turpmāk — regula Nr. 539/2001/EK)”;

izteikt otrās daļas 7. punktu šādā redakcijā:

“7) ir atbilstoši Starptautiskās darba organizācijas konvencijām par jūrnieku nacionālajām personas apliecībām izsniegtas jūrnieka grāmatiņas turētājs, ir iekļauts starptautiska reisa kuģa apkalpes sarakstā un ieceļo Latvijā Republikā, bet kuģa stāvēšanas laikā, izkāpis krastā, uzturas ostas pilsētas administratīvajā teritorijā;”;

papildināt otro daļu ar 8. punktu šādā redakcijā:

“8) ir atbilstoši 1944. gada 7. decembra Starptautiskās konvencijas par civilo aviāciju standartiem izsniegtas apkalpes locekļa apliecības turētājs, darba pienākumu ietvaros ieceļo Latvijā Republikā, lai veiktu nākamo reisu, un uzturas lidostai tuvākās pilsētas administratīvajā teritorijā.”

4. 4.¹ pantā:

izteikt trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Ārzemniekam ir tiesības lēmumu par pierobežas satiksmes atļaujas atteikumu, kā arī lēmumu par izsniegtas pierobežas satiksmes atļaujas anulēšanu vai atcelšanu 30 dienu laikā pēc minētā lēmuma spēkā stāšanās dienas apstrīdēt, iesniedzot attiecīgu iesniegumu:

- 1) Konsulārā departamenta direktoram, ja lēmumu pieņēmusi pārstāvniecības amatpersona vai Konsulārā departamenta amatpersona;
- 2) Pārvaldes priekšniekam, ja lēmumu pieņēmusi Pārvaldes amatpersona;
- 3) Valsts robežsardzes priekšniekam, ja lēmumu pieņēmusi Valsts robežsardzes amatpersona.”;

papildināt pantu ar 3.¹ un 3.² daļu šādā redakcijā:

“(3¹) Lēmumu par apstrīdēto administratīvo aktu ārzemnieks likumā noteiktajā kārtībā var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā. Tiesas nolēmums ir galīgs un nav pārsūdzams.

(3²) Šā panta trešajā daļā minētā lēmuma apstrīdēšana un pārsūdzēšana neaptur tā darbību.”

5. Papildināt likumu ar 5.¹ pantu šādā redakcijā:

“**5.¹ pants.** Latvijā akreditētas ārvalstu diplomātiskās vai konsulārās pārstāvniecības, starptautiskās organizācijas vai tās pārstāvniecības, konsulārās iestādes darbinieks vai šāda darbinieka ģimenes loceklis, pamatojoties uz akreditētas personas apliecību, ir tiesīgs uzturēties Latvijā Republikā visu akreditācijas laiku, ja ir atbrīvots no vīzu prasības saskaņā ar regulu Nr. 539/2001/EK vai šāda kārtība ir noteikta Latvijā Republikai saistošos starptautiskajos līgumos.”

6. Izteikt 9. pantu šādā redakcijā:

“**9. pants.** (1) Ārzemniekam, kurš vēlas nodibināt darba tiesiskās attiecības, noslēdzot darba līgumu, vai būt nodarbināts, pamatojoties uz citu civiltiesisku līgumu, tajā skaitā kā komercsabiedrības pārvaldes vai izpildinstitūcijas loceklis, vai būt pašnodarbināta persona, tiesības uz nodarbinātību var piešķirt:

- 1) ar ierobežojumiem, atļaujot nodarbinātību pie noteikta darba devēja (noteiktiem darba devējiem) noteiktā specialitātē (profesijā) vai uz nepilnu darba laiku;

2) bez ierobežojumiem.

(2) Lēmumu par nodarbinātības tiesību piešķiršanu iekļauj lēmumā par vīzas vai uzturēšanās atļaujas izsniegšanu. Tiesības uz nodarbinātību apliecina atbilstošs ieraksts ārzemniekam izsniegtajā vīzā vai uzturēšanās atļaujā.

(3) Apliecinājums par tiesībām uz nodarbinātību pie noteikta darba devēja un noteiktā specialitātē (profesijā) nav nepieciešams, ja ārzemnieks likumīgi uzturas Latvijas Republikā saistībā ar:

- 1) dalību viesizrādēs (vieskoncertos) kā radošs mākslinieks vai izpildītājmākslinieks vai kā izrāžu (koncertu) nodrošināšanā iesaistīts administratīvais vai tehniskais darbinieks un paredzētais uzturēšanās ilgums Latvijas Republikā nepārsniedz 14 dienas;
- 2) izglītības iestādes vai zinātniskās institūcijas, vai atsevišķa zinātnieka uzaicinājumu veikt zinātniskus pētījumus vai piedalīties izglītības programmu īstenošanā un paredzētais uzturēšanās ilgums Latvijas Republikā nepārsniedz 14 dienas;
- 3) zinātniskās darbības veikšanu atbilstoši zinātniskās sadarbības līgumam, kas noslēgts ar Latvijas Republikas zinātnisko institūciju reģistrā iekļautu zinātnisko institūciju;
- 4) to, ka ir Latvijas kuģu reģistrā reģistrēta starptautiskus jūras reisus veicoša kuģa apkalpes loceklis;
- 5) to, ka ir ārvalstī reģistrēta starptautiskos pārvadājumus veicoša transportlīdzekļa apkalpes loceklis;
- 6) to, ka likumīgi strādā kādā citā Eiropas Savienības dalībvalstī, Eiropas Ekonomikas zonas valstī vai Šveices Konfederācijā un darba devējs viņu noriko darbā pakalpojumu sniegšanai Latvijā uz laikposmu, kas nepārsniedz 90 dienas sešu mēnešu laikā;
- 7) to, ka ir komercreģistrā reģistrēts individuālais komersants, valdes vai padomes loceklis, prokūrists, administrators, likvidators vai personālsabiedrības biedrs, kam ir tiesības pārstāvēt personālsabiedrību, vai persona, kura pilnvarota pārstāvēt komersantu (ārvalsts komersantu) darbībās, kas saistītas ar filiāli, vai pašnodarbināta persona un uzturēšanās ilgums Latvijas Republikā nepārsniedz 90 dienas sešu mēnešu laikā.

(4) Apliecinājums par tiesībām uz nodarbinātību pie noteikta darba devēja un noteiktā specialitātē (profesijā) nav nepieciešams, ja notiesātais ārzemnieks, kas izcieš sodu izmeklēšanas cietumā, brīvības atņemšanas iestādē vai audzināšanas iestādē nepilngadīgajiem, tiek nodarbināts Latvijas Soduzpildes kodeksā noteiktajā kārtībā.

(5) Tiesības uz nodarbinātību bez ierobežojumiem piešķir ārzemniekam, kurš ir saņēmis:

- 1) pastāvīgās uzturēšanās atļauju vai Eiropas Savienības pastāvīgā iedzīvotāja uzturēšanās atļauju Latvijas Republikā;
- 2) termiņuzturēšanās atļauju kā Latvijas pilsoņa, Latvijas nepilsoņa vai pastāvīgās uzturēšanās atļauju saņēmuša ārzemnieka laulātais;
- 3) termiņuzturēšanās atļauju kā šīs daļas 2. punktā minētā ārzemnieka bērns un tiks nodarbināts atbilstoši Darba likumā noteiktajai kārtībai;
- 4) termiņuzturēšanās atļauju saistībā ar to, ka bijis Latvijas pilsonis 1940. gada 17. jūnijā;
- 5) termiņuzturēšanās atļauju kā Latvijas pilsoņa pilngadīgais bērns vai kā viņa ģimenes loceklis;
- 6) termiņuzturēšanās atļauju kā persona, kurai piešķirts alternatīvais statuss, vai kā šīs personas ģimenes loceklis;
- 7) termiņuzturēšanās atļauju kā persona, kurai Latvijā piešķirts pagaidu aizsardzības statuss;

- 8) termiņuzturēšanās atļauju kā personu, kura iecelta par aizbildni vai aizgādni Latvijas pilsonim vai Latvijas nepilsonim;
- 9) termiņuzturēšanās atļauju līdz dienai, kad stājas spēkā tiesas spriedums par laulības šķiršanu un bērna dzīvesvietas noteikšanu, vai līdz dienai, kad zvērināts notārs taisījis laulības šķiršanas apliecību;
- 10) termiņuzturēšanās atļauju saistībā ar to, ka pirmstiesas izmeklēšanas iestādēm vai tiesai nepieciešams, lai viņš uzturētos Latvijā līdz krimināllietas izmeklēšanas pabeigšanai vai izskatīšanai tiesā;
- 11) termiņuzturēšanās atļauju saskaņā ar šā likuma 23. panta pirmās daļas 22. punktu;
- 12) termiņuzturēšanās atļauju kā personu, kurai piešķirts Eiropas Savienības pastāvīgā iedzīvotāja statuss citā Eiropas Savienības dalībvalstī, vai kā šīs personas ģimenes loceklis, kas vienu gadu uzturējies Latvijā ar termiņuzturēšanās atļauju un vēlas tikt nodarbināts Latvijā;
- 13) termiņuzturēšanās atļauju kā personu, kura veikusi ieguldījumu kapitālsabiedrības pamatkapitālā saskaņā ar šā likuma 23. panta pirmās daļas 28. punktu, vai kā šīs personas ģimenes loceklis;
- 14) termiņuzturēšanās atļauju kā personu, kura iegādājusies un kurai pieder nekustamais īpašums saskaņā ar šā likuma 23. panta pirmās daļas 29. punktu, vai kā šīs personas ģimenes loceklis;
- 15) termiņuzturēšanās atļauju kā personu, kura veikusi finanšu investīcijas Latvijas Republikas kredītiestādē saskaņā ar šā likuma 23. panta pirmās daļas 30. punktu, vai kā šīs personas ģimenes loceklis;
- 16) termiņuzturēšanās atļauju, pamatojoties uz iekšlietu ministra lēmumu, kas pieņemts saistībā ar valsts interesēm;
- 17) termiņuzturēšanās atļauju, pamatojoties uz Pārvaldes priekšnieka lēmumu, kas pieņemts saistībā ar starptautiskajām tiesību normām vai humāniem apsvērumiem;
- 18) termiņuzturēšanās atļauju kā cilvēku tirdzniecības upuris;
- 19) termiņuzturēšanās atļauju saskaņā ar šā likuma 23. panta pirmās daļas 25. punktu;
- 20) termiņuzturēšanās atļauju saskaņā ar šā likuma 23. panta pirmās daļas 27. punktu;
- 21) termiņuzturēšanās atļauju kā tāda ārzemnieka ģimenes loceklis, kuram Latvijas Republikā izsniegta Eiropas Savienības zilā karte;
- 22) Latvijā akreditētas ārvalstu diplomātiskās vai konsulārās pārstāvniecības, starptautiskās organizācijas vai tās pārstāvniecības, konsulārās iestādes darbinieka ģimenes locekļa personas apliecību, ja Latvijai ar attiecīgo valsti vai starptautisko organizāciju ir noslēgts atbilstošs līgums vai arī vienošanās par savstarpējības principa piemērošanu;
- 23) patvēruma meklētāja personas dokumentu un nav saņēmis Pārvaldes lēmumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu vai atteikumu to piešķirt deviņu mēnešu laikā pēc tam, kad iesniegts iesniegums par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu, un tas nav noticis viņa vainas dēļ. Tiesības uz nodarbinātību saglabājas līdz brīdim, kad stājas spēkā un kļuvis neapstrīdams galīgais lēmums par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu vai atteikumu to piešķirt.

(6) Kārtību, kādā ārzemniekam piešķir un atņem tiesības uz nodarbinātību, nosaka Ministru kabinets.”

7. Izteikt 11. panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Ilgtermiņa vīzā paredzētais uzturēšanās termiņš Latvijā var pārsniegt 90 dienas sešu mēnešu laikā, skaitot no pirmās ieceļošanas dienas, ja tas atbilst starptautiskajām

tiesību normām, Latvijas valsts interesēm vai ir saistīts ar nepārvaramu varu, humāniem apsvērumiem vai būtiskiem personīgiem vai profesionāliem iemesliem.”

8. 13. pantā:

aizstāt otrajā daļā vārdus “Konsulārā departamenta amatpersonas” ar vārdiem “Konsulārā departamenta vai citu dalībvalstu diplomātisko un konsulāro pārstāvniecību amatpersonas saskaņā ar Latvijas Republikai saistošiem starptautiskajiem līgumiem”;

papildināt piekto daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Citu dalībvalstu diplomātisko un konsulāro pārstāvniecību kompetenci vīzu pieprasīšanai nosaka Latvijas Republikai saistoši starptautiskie līgumi.”

9. 15.¹ pantā:

izteikt pirmās daļas 1. punktu šādā redakcijā:

“1) konstatēts šā likuma 16. panta pirmās daļas 3., 6., 7., 9., 13., 15., 16., 17., 18., 19. vai 20. punktā minētais iemesls;”;

izteikt pirmās daļas 5. punktu šādā redakcijā:

“5) ir pamats uzskatīt, ka ārzemnieks rada nelegālās imigrācijas risku;”;

papildināt pirmo daļu ar 10. punktu šādā redakcijā:

“10) konstatēts, ka Latvijas Republika nav par vīzas pieteikuma izskatīšanu atbildīgā valsts.”;

izteikt ceturto daļu šādā redakcijā:

“4) Uzaicinātajam ir tiesības šā panta pirmajā, otrajā vai trešajā daļā minēto lēmumu 30 dienu laikā pēc tā spēkā stāšanās dienas apstrīdēt, iesniedzot attiecīgu iesniegumu Pārvaldes priekšniekam.”;

papildināt pantu ar 4.¹ un 4.² daļu šādā redakcijā:

“(4¹) Lēmumu par apstrīdēto administratīvo aktu uzaicinātais likumā noteiktajā kārtībā var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā. Tiesas nolēmums ir galīgs un nav pārsūdzams.

(4²) Šā panta pirmajā, otrajā vai trešajā daļā minētā lēmuma apstrīdēšana un pārsūdzēšana neaptur tā darbību.”

10. 16. pantā:

izslēgt pirmās daļas 8. punktu;

izteikt pirmās daļas 14. punktu šādā redakcijā:

“14) konstatēts, ka uzaicinātais miris vai nespēj izpildīt šā likuma 9.¹ pantā noteikto;”;

izslēgt pirmās daļas 18. punktu;

papildināt pirmo daļu ar 23. punktu šādā redakcijā:

“23) ārzemnieks pēdējā gada laikā bijis nodarbināts, bet viņam nebija tiesību uz nodarbinātību.”;

izslēgt piekto daļu.

11. 17. pantā:

papildināt otro daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Lēmums par atteikumu izsniegt vai pagarināt vīzu, kā arī par vīzas anulēšanu vai atcelšanu stājas spēkā tā pieņemšanas brīdī.”;

izteikt trešās daļas ievaddaļu šādā redakcijā:

“(3) Ārzemniekam ir tiesības lēmumu par vīzas atteikumu, anulēšanu vai atcelšanu 30 dienu

laikā pēc tā paziņošanas dienas apstrīdēt, iesniedzot attiecīgu iesniegumu un citus dokumentus latviešu, angļu vai krievu valodā.”;

izslēgt devīto un desmito daļu.

12. 20. pantā:

izslēgt otrajā daļā vārdus “un šo personu pieņemtais lēmums nav pārsūdzams”;

papildināt pantu ar trešo un ceturto daļu šādā redakcijā:

“(3) Lēmumu par apstrīdēto administratīvo aktu likumā noteiktajā kārtībā var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā. Tiesas nolēmums ir galīgs un nav pārsūdzams.

(4) Šā panta pirmajā daļā minētā lēmuma apstrīdēšana un pārsūdzēšana neaptur tā darbību.”

13. Papildināt 21. panta pirmo daļu ar vārdiem un skaitļiem “kuri atbilst šā likuma 4. panta pirmās daļas 1. punkta “b”, “c”, “d” un “e” apakšpunkta un 2. punkta prasībām”.

14. 22.¹ pantā:

izteikt pirmās daļas 6. punktu šādā redakcijā:

“6) ir pamats uzskatīt, ka ārzemnieks rada nelegālās imigrācijas risku;”;

papildināt pirmo daļu ar 14. punktu šādā redakcijā:

“14) ir pamats uzskatīt, ka ārzemnieka patiesais uzturēšanās atļaujas pieprasīšanas mērķis neatbilst iesniegtajos dokumentos norādītajam mērķim.”;

izteikt ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Uzaicinātajam ir tiesības šā panta pirmajā, otrajā vai trešajā daļā minēto lēmumu 30 dienu laikā pēc tā spēkā stāšanās dienas apstrīdēt, iesniedzot attiecīgu iesniegumu Pārvaldes priekšniekam.”;

papildināt pantu ar 4.¹ un 4.² daļu šādā redakcijā:

“(4¹) Lēmumu par apstrīdēto administratīvo aktu uzaicinātais likumā noteiktajā kārtībā var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā. Tiesas nolēmums ir galīgs un nav pārsūdzams.

(4²) Šā panta pirmajā, otrajā vai trešajā daļā minētā lēmuma apstrīdēšana un pārsūdzēšana neaptur tā darbību.”

15. 23. pantā:

aizstāt pirmās daļas 3. punktā skaitli un vārdu “2000 latu” ar skaitli un vārdu “2800 *euro*”;

aizstāt pirmās daļas 22. un 23. punktā vārdus “Eiropas Kopienas” ar vārdiem “Eiropas Savienības”;

izteikt pirmās daļas 28. punktu šādā redakcijā:

“28) uz laiku, kas nepārsniedz piecus gadus, ja viņš veicis ieguldījumu kapitālsabiedrības pamatkapitālā, to palielinot, vai veicis ieguldījumu kapitālsabiedrības pamatkapitālā, dibinot jaunu kapitālsabiedrību, un ieguldījums ir vismaz:

- a) 35 000 *euro* un tas veikts kapitālsabiedrībā, kura nodarbina ne vairāk kā 50 darbinieku, kuras gada apgrozījums vai gada bilance nepārsniedz 10 miljonus *euro* un kura saimnieciskā gada laikā kopā valsts budžetā un pašvaldības budžetā kā nodokļus samaksā ne mazāk kā 40 000 *euro*. Veicot ieguldījumu vienas kapitālsabiedrības pamatkapitālā, termiņuzturēšanās atļauju var pieprasīt ne vairāk kā trīs ārzemnieki,
- b) 150 000 *euro* un tas veikts kapitālsabiedrībā, kura nodarbina vairāk nekā 50 darbinieku un kuras gada apgrozījums vai gada bilance pārsniedz 10 miljonus *euro*”;

izteikt pirmās daļas 29. punkta ievaddaļu šādā redakcijā:

“29) uz laiku, kas nepārsniedz piecus gadus, ja viņš Latvijas Republikā ir iegādājies un viņam Rīgas plānošanas reģionā vai republikas pilsētās pieder viens vai vairāki nekustamie īpašumi, kuru kopējā vērtība ir ne mazāka par 142 300 *euro*, ārpus Rīgas plānošanas reģiona vai republikas pilsētām viens vai vairāki nekustamie īpašumi, kuru kopējā vērtība ir ne mazāka par 71 150 *euro*, ja vienlaikus pastāv šādi nosacījumi:”;

izteikt pirmās daļas 29. punkta “c” un “d” apakšpunktu šādā redakcijā:

- “c) nekustamais īpašums iegādāts no Latvijas Republikā vai Eiropas Savienības dalībvalstī, Eiropas Ekonomikas zonas valstī vai Šveices Konfederācijā reģistrētas juridiskās personas, kura Latvijas Republikā ir nodokļu maksātāja Latvijas Republikas nodokļu jomu reglamentējošo normatīvo aktu izpratnē, vai no fiziskās personas, kura ir Latvijas pilsonis, Latvijas nepilsonis, Savienības pilsonis vai ārzemnieks, kurš Latvijas Republikā uzturas ar derīgu Latvijas Republikā izsniegtu uzturēšanās atļauju,
- d) iegādāto Rīgas plānošanas reģionā vai republikas pilsētās esošo nekustamo īpašumu kopējā kadastrālā vērtība to iegādes brīdī ir ne mazāka par 42 690 *euro* vai ārpus Rīgas plānošanas reģiona vai republikas pilsētām esošo nekustamo īpašumu kopējā kadastrālā vērtība to iegādes brīdī ir ne mazāka par 14 230 *euro*. Ja kadastrālā vērtība ir mazāka par šajā apakšpunktā norādīto, nekustamo īpašumu kopējā vērtība saskaņā ar sertificēta nekustamo īpašumu vērtētāja noteikto nekustamo īpašumu tirgus vērtību nedrīkst būt zemāka par šā punkta ievaddaļā norādīto vērtību;”;

izteikt pirmās daļas 30. punktu šādā redakcijā:

“30) uz laiku, kas nepārsniedz piecus gadus, ja viņam ir pakārtotās saistības ar Latvijas Republikas kredītiestādi ne mazāk kā 280 000 *euro* apmērā un ar šo kredītiestādi slēgtā darījuma termiņš nav mazāks par pieciem gadiem.”;

papildināt ceturto daļu pēc vārdiem “ārzemnieka laulātajam” ar vārdiem “ārzemnieka vai viņa laulātā”;

izteikt septīto daļu šādā redakcijā:

“(7) Ārzemniekam, kurš, nelikumīgi uzturoties Latvijas Republikā, ticis nelikumīgi nodarbināts īpaši ekspluatējošos darba apstākļos, kā arī nepilngadīgam ārzemniekam, kurš, nelikumīgi uzturoties Latvijas Republikā, ticis nelikumīgi nodarbināts, ir tiesības pieprasīt termiņuzturēšanās atļauju, ja viņš vērsies tiesā ar pieteikumu par neizmaksātās darba samaksas piedziņu no darba devēja. Termiņuzturēšanās atļauju var pieprasīt atkārtoti, ja tiesas process par darba samaksas piedziņu no darba devēja nav pabeigts vai neizmaksātā darba samaksa no darba devēja nav saņemta. Pirmreizējo un atkārtotu termiņuzturēšanās atļauju izsniedz uz vienu gadu. Īpaši ekspluatējoši darba apstākļi ir tādi darba apstākļi un nodarbinātības noteikumi, kas rada ļoti nesamērīgas atšķirības starp likumīgi nodarbinātu darbinieku darba apstākļiem un nodarbinātības noteikumiem un tāda ārzemnieka darba apstākļiem un nodarbinātības noteikumiem, kurš Latvijas Republikā uzturas nelikumīgi, kā arī atšķirības dzimumu diskriminācijas vai cita veida diskriminācijas dēļ vai atšķirības, kas ietekmē ārzemnieka drošību un veselības aizsardzību darbā, kā arī aizskar viņa cieņu.”

16. Papildināt 33. panta 1.² daļas pirmo teikumu ar vārdiem “pēc tam, kad pieņemts lēmums par uzturēšanās tiesību piešķiršanu”.

17. 34. pantā:

izslēgt pirmās daļas 12. punktā vārdus “vai citā valsts”;

izslēgt pirmās daļas 16. punktu;

izteikt pirmās daļas 18. punktu šādā redakcijā:

“18) uzaicinātājs miris vai nespēj izpildīt šā likuma 9.¹ pantā noteikto;”;

izteikt pirmās daļas 21. punktu šādā redakcijā:

“21) ir pamats uzskatīt, ka ārzemnieks rada nelegālās imigrācijas risku;”;

izslēgt pirmās daļas 26. punktu;

aizstāt pirmās daļas 31. punkta “c” apakšpunktā vārdus “Eiropas Kopienas” ar vārdiem “Eiropas Savienības”;

papildināt pirmo daļu ar 33. punktu šādā redakcijā:

“33) ārzemnieks pēdējā gada laikā bijis nodarbināts, bet viņam nebija tiesību uz nodarbinātību;”;

papildināt pirmo daļu ar 34. punktu šādā redakcijā:

“34) konstatēts, ka uzturēšanās atļaujas izsniegšana neatbilst šā likuma 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., 30. vai 31. pantā minētajiem nosacījumiem.”;

papildināt ceturto daļu pēc vārdiem “uzturoties Latvijas Republikā” ar vārdiem “pēdējo piecu gadu laikā, skaitot no dienas, kad iesniegti dokumenti uzturēšanās atļaujas pieprasīšanai vai reģistrēšanai”;

papildināt pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Ja ārzemniekam, kurš Latvijas Republikā pieprasa termiņuzturēšanās atļauju vai uzturas saskaņā ar šā likuma 23. panta pirmo daļu, termiņuzturēšanās atļaujas izsniegšana vai reģistrēšana atteikta, termiņuzturēšanās atļaujas izsniegšanu vai reģistrēšanu atsaka arī šā likuma 23. panta ceturtajā daļā minētajiem ārzemnieka ģimenes locekļiem.”

18. 35. panta pirmajā daļā:

izslēgt 5. punktā vārdus “vai citā valsts”;

izslēgt 7. punktu;

izslēgt 15. punktu;

papildināt daļu ar 28. un 29. punktu šādā redakcijā:

“28) ārzemnieks pēdējā gada laikā bijis nodarbināts, bet viņam nebija tiesību uz nodarbinātību;

29) ārzemnieks pēdējā gada laikā ir nodarbinājis citu ārzemnieku, kuram nav tiesību uz nodarbinātību.”

19. Aizstāt 36. panta pirmās daļas 12. punktā vārdus “Eiropas Kopienas” ar vārdiem “Eiropas Savienības”.

20. Papildināt 39. panta trešo un ceturto daļu ar vārdiem “vai ziņu aktualizēšanai Iedzīvotāju reģistrā”.

21. Izteikt 40. panta ceturtais daļas 2. punktu šādā redakcijā:

“2) termiņuzturēšanās atļauja, kas pieprasīta saskaņā ar šā likuma 23. panta pirmās daļas 25. punktu, 25. panta pirmās daļas 2. punktu vai 26. panta pirmās daļas 2. punktu.”

22. 41. pantā:

izteikt otrās daļas 2. punkta “c” apakšpunktu šādā redakcijā:

“c) Latvijas Republikā likumīgi uzturas ārzemnieka laulātais vai radnieks līdz otrajai pakāpei taisnā līnijā;”;

izteikt otrās daļas 2. punkta “e” apakšpunktu šādā redakcijā:

- “e) ir pieņemts lēmums par atteikumu piešķirt ārzemniekam bēgļa vai alternatīvo statusu Latvijas Republikā, lēmums par iesnieguma par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu atstāšanu bez izskatīšanas vai lēmums par atteikumu izdot administratīvo aktu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu vai par atteikumu to piešķirt;”

izteikt ceturtās daļas otro teikumu šādā redakcijā:

“Šajā gadījumā Valsts robežsardzes priekšnieks vai viņa pilnvarota amatpersona, vai Pārvaldes priekšnieks, vai viņa pilnvarota amatpersona 10 dienu laikā no ārzemnieka izceļošanas dienas atbilstoši šā likuma 41. panta otrajā un trešajā daļā noteiktajai kompetencei izdod izbraukšanas rīkojumu un tas stājas spēkā tā izdošanas dienā.”

23. 43. pantā:

izteikt pirmās daļas otro teikumu šādā redakcijā:

“Ārzemniekam ir tiesības izpildīt šo pienākumu agrāk, nekā noteikts izbraukšanas rīkojumā.”;

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Amatpersonai, kas izdevusi izbraukšanas rīkojumu, pēc ārzemnieka lūguma ir tiesības pagarināt šā panta pirmajā daļā noteikto termiņu uz laiku, kas nepārsniedz vienu gadu. Lemjot par noteiktā termiņa pagarināšanu, ņem vērā katra konkrētā gadījuma apstākļus, jo īpaši ārzemnieka uzturēšanās ilgumu, ģimenes vai sociālās saites, to, vai ārzemniekam ir nepilngadīgs bērns, kas apmeklē izglītības iestādi Latvijas Republikā. Par termiņa pagarināšanu ārzemnieku informē rakstveidā.”

24. Izteikt 47. pantu šādā redakcijā:

“**47. pants.** Ārzemnieku neizraida, ja izraidīšana ir pretrunā ar Latvijas Republikas starptautiskajām saistībām.”

25. Papildināt 48. panta pirmo daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Iepazīstinot ārzemnieku, kurš ticis nelikumīgi nodarbināts Latvijas Republikā, ar izbraukšanas rīkojumu vai lēmumu par piespiedu izraidīšanu, viņu informē par tiesībām iesniegt prasību pret darba devēju un panākt, lai tiek izpildīts spriedums par darba devēja neizmaksāto darba samaksu, kā arī par prasības iesniegšanas un atalgojuma atgūšanas procedūru un iespēju pieprasīt termiņuzturēšanās atļauju saskaņā ar šā likuma 23. panta septīto daļu.”

26. Izslēgt 50. panta otro un trešo daļu.

27. Izteikt 50.¹ pantu šādā redakcijā:

“**50.¹ pants.** (1) Augstākas iestādes lēmumu par izbraukšanas rīkojuma vai lēmuma par piespiedu izraidīšanu un tajos ietvertu lēmumu par iekļaušanu sarakstā un lēmumu par ieceļošanas aizliegumu Šengenas teritorijā var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā septiņu dienu laikā no tā spēkā stāšanās dienas. Pieteikuma iesniegšana tiesā neaptur minēto lēmumu darbību.

(2) Administratīvās rajona tiesas spriedumu var pārsūdzēt, iesniedzot kasācijas sūdzību Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentam.”

28. Izteikt 51. panta otrās daļas 3. punktu šādā redakcijā:

“3) ārzemnieks nevar norādīt vietu, kur viņš uzturēsies līdz attiecīgās izraidīšanas procedūras beigām, un iesniegt dzīvokļa vai mājas īpašnieka rakstveida apliecinājumu par apņemšanos nodrošināt viņa izmitināšanu vai nevar uzrādīt naudas summu, ar ko pietiek viesnīcas rezervēšanai līdz viņa izraidīšanai.”

29. Papildināt 55. pantu ar devīto daļu šādā redakcijā:

“(9) Izbraukšanas rīkojuma vai lēmuma par piespiedu izraidīšanu darbības apturēšana sakarā ar to apstrīdēšanu vai pārsūdzēšanu nevar būt par pamatu aizturētā ārzemnieka atbrīvošanai.”

30. Papildināt likumu ar 59.⁷ pantu šādā redakcijā:

“**59.⁷ pants.** Kompetentas valsts iestādes amatpersonas, biedrību vai nodibinājumu, kā arī starptautisko organizāciju pilnvaroti pārstāvji var apmeklēt aizturēto ārzemnieku izmitināšanas centru vai speciāli iekārtoto telpu, lai pārlicinātos, ka to izmanto ārzemnieku aizturēšanas nodrošināšanai, kā arī novērtētu aizturēto ārzemnieku izmitināšanas un uzturēšanās apstākļus. Kompetentas valsts iestādes amatpersonas, biedrību vai nodibinājumu, kā arī starptautisko organizāciju pilnvaroti pārstāvji savu apmeklējumu saskaņo ar izmitināšanas centra vai speciāli iekārtotās telpas priekšnieku un ievēro izmitināšanas centra vai speciāli iekārtotās telpas iekšējās kārtības noteikumus.”

31. Papildināt 61. pantu ar devīto un desmito daļu šādā redakcijā:

“(9) Lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar šā likuma 61. panta trešo, ceturto vai piekto daļu, var apstrīdēt un pārsūdzēt Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Šis nosacījums neattiecas uz lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar šā likuma 44. un 46. pantu. Lēmumu par iekļaušanu sarakstā ārzemniekam, kurš neatrodas Latvijas Republikā, izsniedz pēc viņa pieprasījuma.

(10) Saskaņā ar šā likuma 61. panta trešo, ceturto vai piekto daļu pieņemto lēmumu apstrīdēšana un pārsūdzēšana neaptur to darbību. To, vai saskaņā ar šā likuma 44. un 46. pantu pieņemto lēmumu darbība ir vai nav apturama sakarā ar lēmuma apstrīdēšanu vai pārsūdzēšanu, nosaka šā likuma 50. un 50.¹ pants.”

32. Izslēgt 61.¹ panta ceturtajā daļā vārdu “Pārvalde”.

33. Izteikt 63. panta ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Ieceļošanas aizlieguma termiņu skaita no dienas, kad ārzemnieks izceļojis no Latvijas Republikas, bet, ja viņš atrodas ārpus Latvijas Republikas, — no lēmuma pieņemšanas dienas.”

34. 64. pantā:

izslēgt pirmo daļu;

aizstāt otrajā daļā vārdus un skaitļus “Šā panta pirmās daļas 2., 3. un 5. punktā” ar vārdiem un skaitli “Šā likuma 61. panta pirmajā, otrajā, trešajā un piektajā daļā”.

35. Papildināt pārejas noteikumus ar 22., 23., 24. un 25. punktu šādā redakcijā:

“22. Līdz šā likuma 9. panta sestajā daļā minēto Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2014. gada 1. februārim piemērojami Ministru kabineta 2010. gada 21. jūnija noteikumi Nr.553 “Noteikumi par darba atļaujām ārzemniekiem”.

23. Šā likuma grozījumi par 16. panta pirmās daļas 18. punkta, 34. panta pirmās daļas 16. punkta un 35. panta pirmās daļas 7. punkta izslēgšanu stājas spēkā 2014. gada 1. jūlijā.

24. Līdz attiecīgu grozījumu izdarīšanai citos Latvijas Republikas normatīvajos aktos terminam “darba atļauja” atbilst termins “tiesības uz nodarbinātību”.

25. Ārzemnieks, kas līdz 2013. gada 31. decembrim saņēmis termiņuzturēšanās atļauju saskaņā ar šā likuma 23. panta pirmās daļas 28. punktu (2011. gada 26. maija redakcijā) un līdz 2014. gada 31. decembrim iesniedz dokumentus tās reģistrācijai, pierāda atbilstību šā likuma 23. panta pirmās daļas 28. punkta (2011. gada 26. maija redakcijā) nosacījumiem. Iesniedzot dokumentus termiņuzturēšanās atļaujas reģistrācijai pēc 2014. gada 31. decembra, ārzemnieks pierāda, ka saimnieciskā gada laikā kapitālsabiedrība kopā valsts budžetā un pašvaldības budžetā kā nodokļus samaksā ne mazāk kā 40 000 *euro*.”

36. Papildināt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām ar 13. un 14. punktu šādā redakcijā:

“13) Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra direktīvas 2011/98/ES par vienotu pieteikšanās procedūru, lai trešo valstu valstspiederīgajiem izsniegtu vienotu uzturēšanās un darba atļauju dalībvalsts teritorijā, un par vienotu tiesību kopumu trešo valstu darba ņēmējiem, kuri kādā dalībvalstī uzturas likumīgi;

14) Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija direktīvas 2013/33/ES, ar ko nosaka standartus starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju uzņemšanai (pārstrādāta redakcija).”

Likums stājas spēkā 2014. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 5. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 20. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 20.12.2013., Nr. 250.

4. 649L/11 Grozījumi likumā “Par reglamentētajām profesijām un profesionālās kvalifikācijas atzīšanu”

Izdarīt likumā “Par reglamentētajām profesijām un profesionālās kvalifikācijas atzīšanu” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2001, 15. nr.; 2003, 23. nr.; 2004, 13. nr.; 2006, 1., 24. nr.; 2008, 3., 16. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 19., 99. nr.; 2011, 24., 62., 65., 103. nr.) šādus grozījumus:

1. 32. pantā:

izslēgt pirmās daļas 1. punktā vārdu “zvērināts”;

izslēgt ceturtajā daļā vārdu “zvērināta”;

papildināt pantu ar sesto daļu šādā redakcijā:

“(6) Ministru kabinets nosaka prasības nekustamā īpašuma vērtētāja profesionālajai kvalifikācijai un kārtību, kādā izsniedzams profesionālās kvalifikācijas sertifikāts nekustamā īpašuma novērtēšanai.”

2. Papildināt VI nodaļu ar 32.⁵ un 32.⁶ pantu šādā redakcijā:

“32.⁵ pants. Prasības reglamentētajām profesijām civilām vajadzībām paredzēto sprāgstvielu aprites jomā

(1) Civilām vajadzībām paredzēto sprāgstvielu aprites jomā reglamentētās profesijas ir šādas:

- 1) spridzinātājs;
- 2) spridzināšanas darbu vadītājs.

(2) Personas tiesības veikt patstāvīgu profesionālo darbību spridzinātāja profesijā apliecina attiecīgo profesionālās darbības jomu reglamentējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā iegūts spridzinātāja sertifikāts.

(3) Personas tiesības veikt patstāvīgu profesionālo darbību spridzināšanas darbu vadītāja profesijā apliecina attiecīgo profesionālās darbības jomu reglamentējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā iegūts spridzināšanas darbu vadītāja sertifikāts.

32.⁶ pants. Prasības reglamentētajai profesijai pirotehnisko izstrādājumu aprites jomā

(1) Pirotehnisko izstrādājumu aprites jomā reglamentētā profesija ir pirotehniķis.

(2) Personas tiesības veikt patstāvīgu profesionālo darbību šā panta pirmajā daļā minētajā profesijā apliecina attiecīgo profesionālās darbības jomu reglamentējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā iegūts pirotehniķa sertifikāts.”

3. Izteikt informatīvās atsauces uz Eiropas Savienības direktīvām 28. punktu šādā redakcijā:
“28) Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra direktīvas 2011/95/ES par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu.”

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 5. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 20. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 20.12.2013., Nr. 250.

5. 650L/11 Grozījumi likumā “Par Valsts prezidenta darbības nodrošināšanu”

Izdarīt likumā “Par Valsts prezidenta darbības nodrošināšanu” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 24. nr.; 1999, 23. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2011, 56. nr.; 2013, 191. nr.) šādus grozījumus:

1. 5. pantā:

izslēgt ceturtais daļas otro teikumu;

papildināt pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Kanceleja iekšējos normatīvos aktus izdod, pamatojoties uz Valsts pārvaldes iekārtas likumu.”

2. Papildināt 6. panta otro daļu ar tekstu šādā redakcijā:

“Darba līgumu ar minētajām amatpersonām var uzteikt jebkurā laikā, nenorādot uzteikuma iemeslus. Lēmums par darba līguma noslēgšanu vai uzteikšanu ir politisks lēmums.”

3. 10. pantā:

aizstāt pirmās daļas 1. punktā skaitli “50” ar skaitli “85”;

izslēgt pirmās daļas 2. punktu;

izteikt pirmās daļas 3. punktu šādā redakcijā:

“3) lietošanā vienu automašīnu, kuras iegādes vai nomas vērtība nepārsniedz tādas automašīnas divkāršu iegādes vai nomas vērtību, uz kādu saskaņā ar Ministru kabineta izdotajiem normatīvajiem aktiem ir tiesības valsts pārvaldes iestādes amatpersonai (darbiniekam);”;

papildināt pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Ja persona, kura ieņēma Valsts prezidenta amatu, stājas amatā, kuru ieņemošai personai saskaņā ar normatīvajiem aktiem arī ir paredzēta valsts nodrošināta aizsardzība (apsardze), Ministru kabinets lemj par kārtību, kādā nodrošināma valsts aizsardzība (apsardze) šādā gadījumā.”;

papildināt pantu ar ceturto un piekto daļu šādā redakcijā:

“(4) Kanceleja konkrētā gadījumā, izvērtējot attiecīgā pasākuma raksturu un Valsts prezidenta darba plānojumu, nodrošina personai, kura ieņēma Valsts prezidenta amatu, reprezentācijas telpas Valsts prezidenta rezidencē.

(5) Persona, kura ieņēma Valsts prezidenta amatu, var pilnībā vai daļēji atteikties no šajā pantā minētajām sociālajām garantijām, iesniedzot attiecīgu iesniegumu Kancelejas vadītājam.”

4. 11. pantā:

papildināt pirmo daļu ar vārdiem “izņemot šā panta 1.¹ daļā noteikto”;

papildināt pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Personai, kura ieņēma Valsts prezidenta amatu, uz laiku, kamēr tā pilda Saeimas deputāta, Ministru kabineta locekļa vai parlamentārā sekretāra pienākumus, 10. panta pirmās daļas 1. punktā noteikto pensiju neizmaksā. Šī persona, pildot šajā daļā minētā amata pienākumus, izvēlas, kuru automašīnu izmantos, ja tai attiecīgajā amatā tiek nodrošināts dienesta transports.”

5. 15. pantā:

izslēgt pirmajā daļā vārdus “izņemot šā panta otrajā daļā paredzētos gadījumus, ir valsts īpašums un”;

papildināt panta pirmo daļu ar tekstu šādā redakcijā:

“Dāvanas ar vēsturisku, zinātnisku, māksliniecisku vai citādu kultūras vērtību var glabāt arī Latvijas Nacionālajā mākslas muzejā, Latvijas Nacionālajā vēstures muzejā vai Latvijas Nacionālajā bibliotēkā. Kārtību, kādā Valsts prezidents pieņem dāvanas, un dāvanu pieņemšanas ierobežojumus nosaka likums “Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā.”;

izslēgt panta otro daļu.

6. Pārejas noteikumā:

aizstāt vārdus “Pārejas noteikums” ar vārdiem “Pārejas noteikumi”;

uzskatīt līdzšinējo pārejas noteikuma tekstu par 1. punktu;

papildināt pārejas noteikumus ar 2., 3., 4. un 5. punktu šādā redakcijā:

“2. Grozījums šā likuma 10. panta pirmās daļas 1. punktā par ikmēneša pensijas palielinājumu, 2. punkta izslēgšanu un panta papildināšanu ar ceturto daļu neattiecas uz tām personām, kuras ieņēma Valsts prezidenta amatu līdz 2011. gada 7. jūlijam. Grozījums šā likuma 10. panta pirmās daļas 1. punktā par ikmēneša pensijas palielinājumu neattiecas arī uz Valsts prezidentu, kurš stājies amatā 2011. gada 8. jūlijā. Personām, kuras ieņēma Valsts prezidenta amatu līdz 2011. gada 7. jūlijam, piemēro šā likuma noteikumus, kuri bija spēkā attiecīgo sociālo garantiju piešķiršanas laikā.

3. Grozījums šā likuma 10. panta pirmās daļas 3. punktā par tā izteikšanu jaunā redakcijā un lietošanā nododamās automašīnas izvēles kritērija noteikšanu neattiecas uz automašīnām, kas līdz grozījuma spēkā stāšanās dienai nodotas lietošanā personām, kuras ieņēma Valsts prezidenta amatu.

4. Šā likuma 11. panta 1.¹ daļā noteiktais ierobežojums nav piemērojams personām, kas ieņēma Valsts prezidenta amatu līdz 2011. gada 7. jūlijam.

5. Tās personas, kura ieņēma Valsts prezidenta amatu līdz 2011. gada 7. jūlijam, pārdzīvojušam laulātajam un pirmās pakāpes lejupējam radniekam ir tiesības izmantot personai, kura ieņēma Valsts prezidenta amatu, lietošanā piešķirto valsts dzīvokli arī pēc tās personas nāves, kura ieņēma Valsts prezidenta amatu, bet ne ilgāk par vienu gadu.”

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 5. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 20. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 20.12.2013., Nr. 250.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

6. 651L/11 Grozījumi likumā “Par grāmatvedību”

Izdarīt likumā “Par grāmatvedību” (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1992, 44./45.nr.; Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 3., 23. nr.; 1996, 24. nr.; 1999, 15. nr.; 2000, 10. nr.; 2003, 12. nr.; 2004, 6. nr.; 2006, 10. nr.; 2009, 9. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 102., 166. nr.; 2011, 65., 184. nr.; 2013, 87., 194. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 11. panta pirmo daļu ar vārdiem “vai ja, pamatojoties uz komersanta lēmumu, ir apturēta vai atjaunota komersanta darbība”.

2. 13. pantā:

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“Ja normatīvajos aktos nav noteikts citādi, uzņēmumu reorganizējot vai izbeidzot tā darbību, sastāda uzņēmuma darbības slēguma finanšu pārskatu (turpmāk — slēguma finanšu pārskats). Apturot komercsabiedrības darbību, pamatojoties uz komersanta lēmumu, sastāda saimnieciskās darbības pārskatu. Slēguma finanšu pārskatu un saimnieciskās darbības pārskatu sagatavo, pārbauda un publicē saskaņā ar normatīvajos aktos paredzētajiem gada pārskata sagatavošanas, pārbaudes, iesniegšanas un publicēšanas noteikumiem. Papildus tam slēguma finanšu pārskatā un saimnieciskās darbības pārskatā sniedz detalizētu informāciju par zaudējumiem, kurus radījusi aktīvu vērtības samazināšanās uzņēmuma reorganizācijas, darbības izbeigšanas vai apturēšanas rezultātā, norādot zaudējumu summu aprēķināšanas pamatojumu un šo zaudējumu ietekmi uz finanšu pārskata sastāvdaļu posteņu novērtējumu.”;

papildināt trešo daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Komersabiedrības darbības apturēšana, pamatojoties uz komersanta lēmumu, neatbrīvo komercsabiedrību no gada pārskata sastādīšanas.”

Likums stājas spēkā 2014. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 5. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 20. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 20.12.2013., Nr. 250.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

**7. 652L/11 Par 2004. gada 2. decembra Apvienoto Nāciju
Organizācijas Konvenciju par valstu un to īpašuma
imunitāti no jurisdikcijas**

1. pants. 2004. gada 2. decembra Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencija par valstu un to īpašuma imunitāti no jurisdikcijas (turpmāk — Konvencija) ar šo likumu tiek pieņemta un apstiprināta.

2. pants. Konvencijā paredzēto saistību izpildi koordinē Tieslietu ministrija.

3. pants. Konvencija stājas spēkā tās 30. pantā noteiktajā laikā un kārtībā, un Ārlietu ministrija par to paziņo oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis”.

4. pants. Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas. Līdz ar likumu izsludināma Konvencija angļu valodā un tās tulkojums latviešu valodā.

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 5. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 20. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 20.12.2013., Nr.2013., Nr. 250.

**APVIENOTO NĀCIJU ORGANIZĀCIJAS KONVENCIJA PAR VALSTU UN TO ĪPAŠUMA
IMUNITĀTI NO JURISDIKCIJAS
2004**

Pieņemta ANO Ģenerālajā Asamblejā 2004. gada 2. decembrī.

APVIENOTO NĀCIJU ORGANIZĀCIJAS KONVENCIJA PAR VALSTU UN TO ĪPAŠUMA IMUNITĀTI NO JURISDIKCIJAS

Šīs konvencijas dalībvalstis,

Uzskatīdamas, ka valstu un to īpašuma imunitāte no jurisdikcijas tiek vispāratzīta kā starptautisko paražu tiesību princips,

Ievērojot Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtos noteiktos starptautisko tiesību principus,

Būdamas pārliecinātas, ka starptautiskā konvencija par valstu un to īpašuma imunitāti no jurisdikcijas varētu uzlabot tiesiskumu un juridisko noteiktību, jo īpaši valstu darījumos ar fiziskām un juridiskajām personām, kā arī veicinātu starptautisko tiesību kodifikāciju, attīstību un saskaņotības praksi šajā jomā

Ņemot vērā valstu praksi jautājumos par Valstu un to īpašuma imunitāti no jurisdikcijas;

Apstiprinot, ka starptautisko paražu tiesību normas turpinās noteikt jautājumus, ko nereglamentē šī konvencija noteikumi,

Ir vienojušās par sekojošo:

I SADAĻA

IEVADS

1. pants

Konvencijas darbības joma

Šī Konvencija attiecas uz Dalībvalsts un tās īpašuma imunitāti no citu valstu tiesu jurisdikcijas.

2. pants

Terminu lietojums

1. Šīs Konvencijas izpratnē:

(a) “tiesa” nozīmē jebkuru valsts institūciju neatkarīgi no nosaukuma, kurai ir tiesības īstenot tiesas spriešanas funkcijas;

(b) “valsts” nozīmē:

(i) valsti un tās dažādas valdības institūcijas;

(ii) federālas valsts sastāvdaļas vai valsts politiskas apakšvienības, kam ir tiesības īstenot suverēno varu un kas to īsteno;

(iii) valsts aģentūras un varas īstenošanas mehānismi, un institūcijas tiktāl, ciktāl tās ir tiesīgas veikt un veic darbības suverēnas valsts uzdevumā;

(iv) valsts amatpersonas, kas darbojas šādā statusā;

(c) “komerciāls darījums” nozīmē:

(i) jebkurš komerciāls līgums vai darījums preču vai pakalpojumu tirdzniecībā;

(ii) jebkurš aizdevuma līgums vai cits finansiālas dabas darījums, ietverot jebkuru galvojuma vai garantijas pienākumu, ko nosaka šāds aizdevuma līgums vai darījums;

(iii) jebkurš cits komerciāls, industriāls, tirdzniecības vai profesionāls līgums vai darījums, neietverot darba līgumus.

2. Lai noteiktu, vai līgums vai darījums ir uzskatāms par “komerciālu darījumu” konvencijas 1. punkta (c) apakšpunkta izpratnē, pirmkārt, jānosaka līguma vai darījuma veids, taču jāņem vērā

arī darījuma mērķis, ja abas darījuma puses par to ir vienojušās, vai arī, ja uzņemošās valsts praksē šāds darījuma mērķis tiek ņemts vērā, lai noteiktu līguma vai darījuma nekomerciālo raksturu.

3. Šī panta 1. un 2. punkta nosacījumi attiecībā uz terminu lietošanu šajā konvencijā neierobežo šo terminu lietošanu vai nozīmes, kuras tiem piešķirtas citos starptautiskos instrumentos vai dalībvalstu tiesību aktos.

3. pants

Privilēģijas un imunitātes, kuras Konvencija neierobežo

1. Šī Konvencija neierobežo privilēģijas un imunitātes, kuras dalībvalstij paredzētas starptautiskajās tiesībās attiecībā uz tām funkcijām, kuras īsteno:

(a) valsts diplomātiskās misijas, konsulārās iestādes, īpašās misijas, misijas starptautiskās organizācijās, vai delegācijas starptautisko organizāciju iestādēs vai starptautiskās konferencēs; un

(b) ar tām saistītas personas.

2. Šī Konvencija neierobežo tās privilēģijas un imunitātes, kas starptautiskajās tiesībās noteiktas valstu vadītājiem *rationae personae*.

3. Šī Konvencija neierobežo tās privilēģijas un imunitātes, kuras bauda Dalībvalsts saskaņā ar starptautiskajām tiesībām attiecībā uz gaisa kuģiem vai kosmosa kuģiem, kuri pieder Dalībvalstij vai kurus ekspluatē Dalībvalsts.

4. pants

Šīs Konvencijas piemērošana bez atpakaļejoša spēka

Neskarot nevienu tādu šīs Konvencijas nosacījumu piemērošanu, kuri starptautisko tiesību ietvaros un neatkarīgi no šīs Konvencijas attiecas uz valstu un to īpašuma imunitāti no jurisdikcijas, šī Konvencija nav attiecināma uz nevienu jautājumu, saistītu ar valstu un to īpašuma imunitāti no jurisdikcijas, kurš radies tiesas procesā, uzsāktā pret Dalībvalsti citas Dalībvalsts tiesā pirms šī Konvencija stājusies spēkā attiecīgajām valstīm.

II SADAĻA

VISPĀRĒJI PRINCIPI

5. pants

Valstu imunitāte

Valsts attiecībā uz sevi un savu īpašumu bauda imunitāti no citu valstu tiesu jurisdikcijas saskaņā ar šīs Konvencijas nosacījumiem.

6. pants

Valstu imunitātes nodrošināšanas kārtība

1. Dalībvalsts nodrošina 5. pantā paredzēto valsts imunitāti, atturoties īstenojot jurisdikciju, savās tiesās izskatot lietas, kas ierosinātas pret otru Dalībvalsti, un šajā nolūkā panāk, ka tiesas pēc savas iniciatīvas pieņem nolēmumus, ievērojot citas Dalībvalsts imunitāti, kā paredz 5. pants.

2. Tiesas process kādas Dalībvalsts tiesā uzskatāms par uzsāktu pret otru Dalībvalsti, ja šī otra Dalībvalsts:

(a) norādīta kā viena no šī tiesas procesa pusēm; vai

(b) nav norādīta kā viena no tiesas procesa pusēm, taču attiecīgā tiesas procesa mērķis ir ietekmēt šīs otras valsts īpašumu, tiesības, intereses vai darbību.

7. pants

Skaidri izteikta piekrišana jurisdikcijas īstenošanai

1. Dalībvalsts nevar lūgt piešķirt imunitāti no otras Dalībvalsts tiesas jurisdikcijas attiecībā uz kādu jautājumu vai lietu, ja tā skaidri piekritusi ar:

(a) starptautisku nolīgumu;

(b) rakstveida līgumu; vai

(c) paziņojumu tiesā vai rakstveida paziņojumu attiecīgā tiesas procesā,

ka šī tiesa īsteno jurisdikciju attiecībā uz šo jautājumu vai lietu

2. Dalībvalsts piekrišana citas Dalībvalsts likuma piemērošanai nav interpretējama kā piekrišana jurisdikcijai, ko īsteno otras Dalībvalsts tiesas.

8. pants

Sekas dalībai tiesas procesā

1. Dalībvalsts nevar atsaukties uz imunitāti no otras Dalībvalsts tiesas jurisdikcijas, ja tā:

(a) pati ierosinājusi lietu; vai

(b) iesaistījies lietas izskatīšanā pēc būtības vai veikusi kādas citas darbības attiecībā uz lietas būtību. Tomēr, ja Dalībvalsts tiesā pierāda, ka fakti, uz kuru pamata pieprasīt imunitāti, tai kļuvuši zināmi tikai pēc šo darbību veikšanas, Dalībvalsts var pieprasīt imunitāti, pamatojoties uz šiem faktiem, ar nosacījumu, ka tā to dara pēc iespējas ātrāk.

2. Netiek uzskatīts, ka Dalībvalsts piekritusi jurisdikcijai, ko īsteno otras Dalībvalsts tiesa, ja tā iesaistās lietas izskatīšanā pēc būtības vai veic kādas citas darbības vienīgi ar nolūku:

(a) atsaukties uz imunitāti; vai

(b) sniegt pierādījumus tiesībām vai interesei attiecībā uz īpašumu, uz kuru attiecas tiesas process.

3. Kādas Dalībvalsts pārstāvja kā liecinieka piedalīšanās otras Dalībvalsts tiesas sēdē nav interpretējama kā pirmās Dalībvalsts piekrišana šīs tiesas īstenošanai jurisdikcijai.

4. Kādas Dalībvalsts nepiedalīšanās otras Dalībvalsts tiesas sēdē nav interpretējama kā pirmās Dalībvalsts piekrišana šīs tiesas īstenošanai jurisdikcijai.

9. pants

Pretprasības

1. Dalībvalsts, kura ierosina tiesvedību otras Dalībvalsts tiesā, nevar atsaukties uz imunitāti no šīs tiesas jurisdikcijas attiecībā uz jebkuru pretprasību, kura izriet no tām pašām tiesiskajām attiecībām vai no pamatprasības faktiem.

2. Dalībvalsts, kura iesaistās tiesas procesā, lai iesniegtu prasību otras Dalībvalsts tiesā, nevar atsaukties uz imunitāti no šīs tiesas jurisdikcijas attiecībā uz jebkuru pretprasību, kura izriet no tām pašām tiesiskajām attiecībām vai no pamatprasības faktiem.

3. Dalībvalsts, kura iesniedz pretprasību tāda tiesas procesā laikā, kurš pret to ierosināts otras Dalībvalsts tiesā, nevar atsaukties uz imunitāti no šīs tiesas jurisdikcijas attiecībā uz pamatprasību.

III SADAĻA

TIESAS PROCESS, KURĀ NEDRĪKST ATSAUKTIES UZ VALSTU IMUNITĀTI

10. pants

Komerčiāli darījumi

1. Ja Dalībvalsts iesaistās komerciālos darījumos ar citas valsts fizisku vai juridisku personu un saskaņā ar piemērojamiem starptautisko privāttiesību noteikumiem domstarpības, kas rodas šāda komerciāla darījuma gadījumā, ir otras Dalībvalsts tiesas jurisdikcijā, Dalībvalsts nevar atsaukties uz valsts imunitāti no jurisdikcijas šī komerciālā darījuma strīdu risināšanā.

2. Šī panta 1. daļa neattiecas uz gadījumiem, kad:

- a) komerciāli darījumi tiek slēgti starp Dalībvalstīm; vai
- b) komerciāla darījuma puses vienojušās citādi.

3. Gadījumos, kad Dalībvalsts aģentūra vai cita Dalībvalsts izveidota iestāde, kas ir patstāvīga juridiska persona, ir tiesīga:

- a) iesūdzēt un tikt iesūdzēta tiesā;
- b) iegūt, būt īpašniekam vai turētājam vai atsavināt īpašumu, tajā skaitā to īpašumu, ko Dalībvalsts šo iestādi pilnvarojusi pārvaldīt vai vadīt,

un šī iestāde ir iesaistīta tiesas procesā par komerciālu darījumu, kurā ir puse, iestādes izcelsmes valsts imunitātes tiesības netiek ietekmētas.

11. pants

Darba līgumi

1. Ja vien Dalībvalstis nevienojas citādi, Dalībvalsts nevar lūgt piešķirt imunitāti no otras Dalībvalsts tiesas jurisdikcijas, kura citādi ir kompetenta izskatīt strīdus, kas izriet no darba līguma, ko slēgusi attiecīgā Dalībvalsts un privātpersona par izpildītu vai izpildāmu darbu, kas pilnībā vai daļēji tiek izpildīts otras Dalībvalsts teritorijā.

2. Šī panta 1. daļa neattiecas uz gadījumiem, kad:

- a) darbinieks ir ticis nodarbināts noteiktu valdības funkciju veikšanai;
- b) darbinieks ir:
 - (i) diplomātiskais aģents saskaņā ar 1961. gada Vīnes konvenciju par diplomātiskajām attiecībām;
 - (ii) konsulāra amatpersona saskaņā ar 1963. gada Vīnes konvenciju par konsulārajām attiecībām;
 - (iii) diplomāts pastāvīgā pārstāvniecībā pie starptautiskas organizācijas vai īpašā pārstāvniecībā / misijā, vai pārstāv valsti starptautiskā konferencē; vai
 - (iv) jebkura cita persona, kas bauda diplomātisko imunitāti;
- c) tiesas process attiecas uz privātpersonas pieņemšanu darbā, atjaunošanu vai darba tiesisko attiecību statusa maiņu;
- d) process attiecas uz privātpersonas atlaišanu, līguma termiņa pārskatīšanu un ja šāds process saskaņā ar Dalībvalsts, valdības vadītāja vai ārlietu ministra viedokli skar Dalībvalsts drošības intereses;
- (e) darbinieks tiesas procesa laikā ir Dalībvalsts, ar kuru slēgts darba līgums, pilsonis, ciktāl viņš pastāvīgi neuzturas tiesas valstī;
- (f) darba devēja Dalībvalsts un darbinieks jau iepriekš ir rakstveidā vienojušies citādāk, ņemot vērā jebkurus sabiedriskās politikas apsvērumus, kuri paredz tiesas valstij ekskluzīvu jurisdikciju attiecībā uz prasības priekšmetu tiesas procesā.

12. pants

Personiskais kaitējums un mantiskais kaitējums

Ja vien valstis nav vienojušās citādi, Dalībvalsts nevar atsaukties uz imunitāti no otras Dalībvalsts jurisdikcijas par darbībām, kuras citādi būtu tiesas kompetencē un kuras attiecas uz atlīdzinājumu naudā par personas ievainošanu vai nāvi, vai materiāla īpašuma bojājumu vai tā iznīcināšanu, kas radusies no darbības vai bezdarbības, kura piedēvējama Dalībvalstij, ja darbība vai bezdarbība daļēji vai pilnībā notikusi šīs otras Dalībvalsts teritorijā un darbības vai bezdarbības veicējs darbības vai bezdarbības brīdī atradies tajā teritorijā.

13. pants

Īpašums, valdījums un lietojums

Ja valstis nav vienojušās citādi, viena Dalībvalsts nevar pieprasīt imunitāti no otras Dalībvalsts tiesas jurisdikcijas, kura citādi ir kompetenta skatīt lietas, kas attiecas uz to, lai noteiktu Dalībvalsts:

(a) jebkuras tiesības, intereses, saistības, kas izriet no tās īpašumā, valdījumā vai lietojumā esoša nekustamā īpašuma, kas atrodas tiesas valsts teritorijā;

(b) jebkuras tiesības, intereses attiecībā uz kustamu vai nekustamu īpašumu, kas izriet no pēctecības, dāvinājuma vai *bona vacantia*; vai

(c) jebkuras tiesības, intereses, kas izriet no īpašuma pārvaldīšanas attiecībā uz tādu īpašumu kā trasta īpašums, īpašums maksātnespējas procesā vai īpašums juridiskas personas likvidācijas gadījumā.

14. pants

Intelektuālais un rūpnieciskais īpašums

Ja valstis nav vienojušās citādi, viena Dalībvalsts nevar pieprasīt imunitāti no otras Dalībvalsts tiesas jurisdikcijas, kura citādi ir kompetenta skatīt lietas, kas attiecas uz to, lai noteiktu Dalībvalsts:

(a) jebkuras tiesības attiecībā uz patentu, rūpniecisko dizainu, tirdzniecības nosaukumu vai uzņēmuma nosaukumu, preču zīmi, autortiesībām vai citu intelektuāla vai rūpnieciska īpašuma formu, kas bauda kādas, kaut arī pagaidu, tiesiskās aizsardzības tiesas valstī; vai

(b) iespējamu (a) apakšpunktā minētu, tiesas valstī aizsargātu, trešo personu tiesību pārkāpumu, ko izdarījusi tiesas valsts savā teritorijā.

15. pants

Dalība uzņēmumos vai citās apvienībās

1. Dalībvalsts nevar pieprasīt imunitāti no otras Dalībvalsts tiesas jurisdikcijas, kura citādi ir kompetenta skatīt lietas, kas attiecas uz tās dalību uzņēmumā vai citā apvienībā, kurš ir vai nav reģistrēts kā juridiska persona, ja tiesvedība attiecas uz attiecībām starp Dalībvalsti un apvienību vai citiem tās dalībniekiem, gadījumā, ja apvienība:

(a) bez Dalībvalsts un starptautiskām organizācijām iekļauj arī citus dalībniekus; vai

(b) ir reģistrēta vai dibināta saskaņā ar tiesas valsts likumdošanu vai tai šajā Dalībvalstī atrodas centrālais birojs vai galvenā ražotne.

2. Dalībvalsts tomēr var pieprasīt imunitāti no otras Dalībvalsts tiesas jurisdikcijas šādā tiesvedībā, ja Dalībvalstis par to vienojušās vai ja strīdus puses to noslēgušas rakstisku vienošanos, vai ja tas noteikts dokumentos par šīs apvienības dibināšanu un tās darbības regulēšanu.

16. pants

Valstij piederoši vai ekspluatācijā esoši kuģi

1. Ja valstis nav vienojušās citādi, Dalībvalsts, kurai pieder kuģis vai kura to ekspluatē, nevar pieprasīt imunitāti no otras Dalībvalsts tiesas jurisdikcijas, kura citādi ir kompetenta skatīt lietas, kas attiecas uz šī kuģa ekspluatāciju, ja laikā, kad izveidojušies apstākļi prasības celšanai tiesā, šis kuģis ticis izmantots citiem mērķiem, izņemot valdības nekomerciālus mērķus.
2. Šī panta 1. punkts neattiecas uz karakuģiem, jūras kara flotes palīguģiem vai citiem kuģiem, kas pieder vai kurus izmanto kāda Dalībvalsts un kas attiecīgajā laikā tiek izmantoti vienīgi valsts nekomerciālā dienestā.
3. Ja valstis nav vienojušās citādi, Dalībvalsts, kurai pieder kuģis vai kura to ekspluatē, nevar pieprasīt imunitāti no otras Dalībvalsts tiesas jurisdikcijas, kura citādi ir kompetenta skatīt lietas, kas attiecas uz kravas pārvadāšanu ar valstij piederošu vai ekspluatācijā esošu kuģi, ja laikā, kad izveidojušies apstākļi prasības celšanai tiesā, šis kuģis ticis izmantots citiem mērķiem, izņemot valdības nekomerciālus mērķus.
4. Šī panta 3. punkts neattiecas uz kravu, kas tiek pārvadāta ar 2. punktā norādītajiem kuģiem, kā arī uz kravu, kas pieder Dalībvalstij un tiek izmantota vai paredzēta izmantošanai vienīgi valdības nekomerciāliem mērķiem.
5. Dalībvalsts var izmantot visus aizsardzības līdzekļus, atsaukties uz noilgumu un atbildības ierobežojumu, kas attiecināmi uz privātiem kuģiem, kā arī kravām un to īpašniekiem.
6. Ja kāda tiesas procesa gaitā rodas jautājums par Dalībvalstij piederoša vai ekspluatācijā esoša kuģa vai Dalībvalstij piederošas kravas valstisku un nekomerciālu raksturu, par apliecinājumu šī kuģa vai kravas raksturam kalpo tiesā iesniegta izziņa / sertifikāts, ko parakstījis šis Dalībvalsts diplomātiskais pārstāvis vai cita kompetenta institūcija.

17. pants

Šķīrējtiesas līguma sekas

Ja Dalībvalsts noslēgusi rakstisku vienošanos ar ārvalstu fizisku vai juridisku personu par tādu strīdu nodošanu šķīrējtiesai, kuri skar komerciālu darījumu, šāda Dalībvalsts nevar atsaukties uz imunitāti no otras Dalībvalsts tiesas jurisdikcijas, kura citādi ir kompetenta skatīt lietas, kas attiecas uz:

- (c) šķīrējtiesas līguma spēkā esamību, skaidrojumu vai piemērošanu;
 - (d) šķīrējtiesas procedūru; un
 - (e) šķīrējtiesas lēmuma apstiprināšanu vai atcelšanu,
- ja vien šķīrējtiesas līgums neparedz ko citu.

IV SADAĻA

VALSTU IMUNITĀTE NO PIESPIEDU PASĀKUMIEM SAISTĪBĀ AR TIESAS PROCESU

18. pants

Valstu imunitāte no piespiedu pasākumiem pirms tiesas nolēmuma pieņemšanas

Nedrīkst veikt nekādus piespiedu pasākumus pirms tiesas nolēmuma pieņemšanas, tādus kā Dalībvalsts mantas apķīlāšana vai arests, saistībā ar tiesas procesu otras Dalībvalsts tiesā, izņemot gadījumus, kad, un tādā mērā, kādā:

- (a) Dalībvalsts skaidri paredzējusi šādu pasākumu veikšanu, kā norādīts:

- (i) starptautiskā nolīgumā;
 - (ii) šķīrējtiesas līgumā vai rakstveida līgumā; vai
 - (iii) paziņojumā Tiesai vai rakstveida paziņojumā pēc strīda izcelšanās starp pusēm; vai arī
- (b) Dalībvalsts paredzējusi vai rezervējusi mantu tādas prasības apmierināšanai, kura ir šīs tiesvedības pamatā.

19. pants

Valstu imunitāte no piespiedu pasākumiem pēc tiesas nolēmuma pieņemšanas

Nedrīkst veikt nekādus piespiedu pasākumus pēc tiesas nolēmuma pieņemšanas, tādus kā apķīlāšana, arests vai tiesas lēmuma izpilde attiecībā uz Dalībvalsts mantu, saistībā ar tiesas procesu otras Dalībvalsts tiesā, izņemot gadījumus, kad, un tādā mērā, kādā:

(a) Dalībvalsts skaidri paredzējusi šādu pasākumu veikšanu, kā norādīts:

- (i) starptautiskā nolīgumā;
 - (ii) šķīrējtiesas līgumā vai rakstveida līgumā; vai
 - (iii) paziņojumā Tiesai vai rakstveida paziņojumā pēc strīda izcelšanās starp pusēm; vai arī
- (b) Dalībvalsts paredzējusi vai rezervējusi mantu tās prasības apmierināšanai, kura ir šīs tiesvedības pamatā; vai
- (c) konstatēts, ka Dalībvalsts mantu tieši izmanto vai tā paredzēta izmantošanai citiem mērķiem, izņemot valdības nekomerciālus mērķus, un tā atrodas tiesas valsts teritorijā, ar nosacījumu, ka piespiedu pasākumus pēc tiesas nolēmuma pieņemšanas var veikt tikai pret mantu, kas saistīta ar saimniecisku vienību, pret kuru uzsākts šis tiesas process.

20. pants

Ietekme, kāda ir piekrišanai īstenot jurisdikciju piespiedu pasākumu veikšanai

Kad, saskaņā ar 18. un 19. panta prasībām, nepieciešama piekrišana piespiedu pasākumiem, piekrišana īstenot jurisdikciju, kā to paredz 7. pants, nenozīmē piekrišanu piespiedu pasākumu veikšanai.

21. pants

Speciāli īpašuma veidi

1. Šādi valsts īpašuma veidi it sevišķi netiek uzskatīti par īpašumu, kas tiek izmantots vai ko paredzēts izmantot citām valsts vajadzībām, izņemot valdības nekomerciālo darbību saskaņā ar 19. panta (c) apakšpunktu:

- a) īpašums, arī jebkurš bankas konts, kas tiek izmantots Dalībvalsts diplomātiskās pārstāvniecības funkciju veikšanai; tas pats attiecas uz tās konsulārajām iestādēm, speciālajām pārstāvniecībām, pārstāvniecībām starptautiskās organizācijās, delegācijām starptautiskajās organizācijās vai konferencēs;
- b) militāra rakstura īpašums, kas tiek izmantots vai ko paredzēts izmantot militāro funkciju veikšanai;
- c) Dalībvalsts centrālās bankas vai citas monetārās institūcijas īpašums;
- d) īpašums, kas ietilpst dalībvalsts kultūras mantojumā, arhīvos un kas netiek un ko nav paredzēts izlikt pārdošanai;
- e) īpašums, kas ietilpst tādu objektu ekspozīcijā, kuriem ir nozīme zinātnē, kultūrā vai vēsturē un

kuri netiek un kurus nav paredzēts izlikt pārdošanai.

2. Šī panta 1. daļa neietekmē konvencijas 18. un 19. panta a) un b) apakšpunktu.

V SADAĻA DAŽĀDI NOSACĪJUMI

22. pants

Dokumentu nosūtīšana sakarā ar tiesas procesa uzsākšanu

1. Prasības vai cita dokumenta nosūtīšana sakarā ar tiesas procesa uzsākšanu pret kādu Dalībvalsti tiek veikta:

(a) saskaņā ar jebkuru piemērojamu starptautisku konvenciju, kas ir saistoša tiesas valstij un attiecīgai Dalībvalstij; vai

(b) saskaņā ar īpašu vienošanos starp prasītāju un attiecīgo Dalībvalsti par dokumentu nodošanu, ja vien tiesas valsts tiesību akti neparedz citādi; vai

(c) ja nav šādas konvencijas vai īpašas vienošanās:

(i) nosūtot pa diplomātiskiem kanāliem uz attiecīgās Dalībvalsts Ārlietu ministriju; vai

(ii) jebkurā citā attiecīgajai Dalībvalstij pieņemamā veidā, ja vien tiesas valsts tiesību akti neparedz citādi.

2. Šī panta 1. daļas (c) punkta (i) apakšpunktā minētā dokumentu nodošana uzskatāma par paveiktu, kad dokumenti saņemti attiecīgās Dalībvalsts Ārlietu ministrijā.

3. Šiem dokumentiem vajadzības gadījumā pievieno tulkojumu attiecīgās Dalībvalsts valsts valodā vai valsts valodās.

4. Neviena dalībvalsts, kura piedalījies tiesas procesā pēc būtības, kas pret to ierosināts, pēc tam nedrīkst apgalvot, ka dokumentu nodošana nav notikusi saskaņā ar šī panta 1. un 3. daļas nosacījumiem.

23. pants

Spriedums bez atbildētāja klātbūtnes

1. Pret Dalībvalsti nedrīkst taisīt spriedumu bez atbildētāja klātbūtnes, ja vien tiesa nav secinājusi, ka:

(a) ievēroti 22. panta 1. un 3. daļas nosacījumi;

(b) pagājuši ne mazāk kā četri mēneši kopš brīža, kad nodota prasība vai cits dokuments par tiesas procesa uzsākšanu vai kopš brīža, kad dokumentu nodošana uzskatāma par paveiktu saskaņā ar 22. panta 1. daļas (c) punkta (i) apakšpunktu; un

(c) ja šī Konvencija netraucē tai īstenot jurisdikciju.

2. Jebkura bez atbildētāja klātbūtnes pret kādu Dalībvalsti taisīta sprieduma kopija ar tai vajadzības gadījumā pievienotu tulkojumu attiecīgās valsts valodā vai kādā no valsts valodām Dalībvalstij jānodod kādā no veidiem, ko paredz 22. panta 1. daļa, un saskaņā ar šīs daļas nosacījumiem.

3. Termiņš, lai iesniegtu iesniegumu par bez atbildētāja klātbūtnes taisīta sprieduma atcelšanu ir ne mazāks par četriem mēnešiem, un to sāk uzskaitīt no dienas, kad sprieduma kopija nodota vai uzskatāma par nodotu attiecīgajai Dalībvalstij.

24. pants

Privilēģijas un imunitātes tiesas procesa laikā

1. Ja valsts nepilda vai atsakās pildīt citas Dalībvalsts tiesas nolēmumu, kas pieprasa veikt noteiktas darbības vai atturēties no to veikšanas, vai iesniegt kādu dokumentu, vai sniegt kādu citu informāciju tiesas procesa vajadzībām, tas nerada nekādas sekas, izņemot tās, kuras varētu izrietēt no šādas rīcības saistībā ar lietas būtību. It īpaši, Dalībvalstij par šādu nolēmuma nepildīšanu vai atteikšanos to pildīt netiek uzlikts naudassods vai sods.

2. Dalībvalstij netiek prasīts izsniegt nekādas garantijas, ķīlas vai veikt iemaksas, lai kā tās arī nesauktu, lai garantētu tiesas izdevumu samaksu un jebkādu tāda tiesas procesa izmaksu segšanu, kurā tā ir atbildētāja citas Dalībvalsts tiesā.

VI SADAĻA

NOSLĒGUMA NOTEIKUMI

25. pants

Pielikums

Šis Konvencijas Pielikums ir neatņemama Konvencijas sastāvdaļa.

26. pants

Citi starptautiski nolīgumi

Nekas šajā Konvencijā neietekmē ar esošajiem starptautiskajiem nolīgumiem saistītas Dalībvalstu kā šo nolīgumu pušu tiesības un pienākumus, kuri attiecas uz šajā Konvencijā regulētajiem jautājumiem.

27. pants

Strīdu risināšana / noregulēšana

1. Dalībvalstis cenšas sarunu ceļā izšķirt strīdus, kuri radušies, skaidrojot vai piemērojot šo Konvenciju.

2. Ja strīdu starp divām vai vairākām Dalībvalstīm, kas radies, skaidrojot vai piemērojot šo Konvenciju, nevar atrisināt sarunu ceļā sešu mēnešu laikā, atbilstoši prasībai, ko izteikusi jebkura no šīm Dalībvalstīm, strīdu iesniedz izskatīšanai arbitrāžā. Ja sešu mēnešu laikā pēc prasības iesniegšanas dienas šīs Puses nav vienojušās par arbitrāžas organizēšanu, jebkura no šīm Dalībvalstīm var ierosināt nodot strīdu Starptautiskajai tiesai, iesniedzot lūgumu saskaņā ar tiesas Nolikumu.

3. Parakstot, ratificējot, pieņemot vai apstiprinot, vai pievienojoties šai Konvencijai, jebkura dalībvalsts var paziņot, ka tā neuzskata šī panta 2. daļu par saistošu. Pārējām dalībvalstīm šī panta 2. daļa nav saistoša attiecībā uz jebkuru dalībvalsti, kura sniegusi šādu paziņojumu.

4. Jebkura dalībvalsts, kura izteikusi paziņojumu atbilstoši šī panta 3. daļas nosacījumiem, var jebkurā laikā šo paziņojumu atsaukt, par to informējot ANO Ģenerālsēkretāru.

28. pants
Parakstīšana

Visām dalībvalstīm šī konvencija pieejama parakstīšanai līdz 2007. gada 17. janvārim ANO Galvenajā mītnē Ņujorkā.

29. pants
Ratifikācija, pieņemšana, apstiprināšana vai pievienošanās

1. Šo Konvenciju var ratificēt, pieņemt vai apstiprināt.
2. Šai Konvencijai var pievienoties jebkura valsts.
3. Ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumenti nododami glabāšanā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerāļsekretāram.

30. pants
Stāšanās spēkā

1. Šī konvencija stājas spēkā trīsdesmitajā dienā pēc dienas, kad Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerāļsekretāram iesniegts trīsdesmitais ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokuments.
2. Katrai valstij, kas ratificē, pieņem, apstiprina šo Konvenciju vai tai pievienojas, pēc dienas, kad ticis iesniegts trīsdesmitais ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokuments, šī konvencija stājas spēkā trīsdesmitajā dienā pēc dienas, kad šī valsts iesniegusi savu ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumentu.

31. pants
Denonsēšana

1. Jebkura Dalībvalsts var denonsēt šo Konvenciju, par to iesniedzot rakstveida paziņojumu Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerāļsekretāram.
2. Denonsēšana stājas spēkā viena gada laikā pēc dienas, kad Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerāļsekretārs saņēmis paziņojumu. Tomēr šī Konvencija turpina attiekties uz jebkuru jautājumu, kurš saistīts ar valstu un to īpašuma imunitāti no jurisdikcijas un kurš rodas tiesas procesā, kas ierosināts pret Dalībvalsti citas Dalībvalsts tiesā līdz dienai, kad jebkurai no attiecīgajām Dalībvalstij stājas spēkā denonsēšana.
3. Denonsēšana nekādā veidā neietekmē nevienas Dalībvalsts pienākumu pildīt jebkuras šajā Konvencijā noteiktās saistības, kuras tai ir saistošas saskaņā ar starptautiskajām tiesībām neatkarīgi no šīs Konvencijas.

32. pants
Depozitārijs un paziņošana

1. Šīs Konvencijas deponitārijs ir Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerāļsekretārs.
2. Kā šīs Konvencijas deponitārijs Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerāļsekretārs paziņo visām Dalībvalstīm par sekojošo:

- (a) par šīs Konvencijas parakstīšanu un ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumentu vai denonsēšanas paziņojumu iesniegšanu saskaņā ar 29. un 31. pantu;
- (b) par datumu, ar kuru šī Konvencija stāties spēkā saskaņā ar 30. pantu;
- (c) par jebkuriem dokumentiem, deklarācijām vai paziņojumiem saistībā ar šo Konvenciju.

33. pants

Autentiskie teksti

Šīs Konvencijas teksti angļu, arābu, franču, krievu, ķīniešu un spāņu valodā ir vienlīdz autentiski.

TO APLIECINOT, apakšā parakstījušies, savu valdību attiecīgi pilnvaroti, parakstīja šo Konvenciju, kura tika atvērta parakstīšanai Apvienoto Nāciju Organizācijas Galvenajā mītnē Ņujorkā 2005. gada 17. janvārī.

Konvencijas pielikums

Noteiktu Konvencijas nosacījumu skaidrojumi

Šajā pielikumā sniegti attiecīgu Konvencijas nosacījumu skaidrojumi.

Attiecībā uz 10. pantu

Termins “imunitāte” 10. pantā jāsaprot šīs Konvencijas kontekstā kopumā.

10. panta 3. daļa neskar jautājumu par “ieklūšanu aiz korporatīvā plīvura”, jautājumus, saistītus ar situāciju, kad Dalībvalsts saimnieciska vienība tiši sniegusi maldinošu informāciju par savu finanšu stāvokli un pēc tam samazinājusi aktīvus, lai izvairītos no prasības apmierināšanas, vai citus saistītus jautājumus.

Attiecībā uz 11. pantu

Atsauce uz nodarbinātājas Dalībvalsts “drošības interesēm” 11. panta 2. daļas (d) punktā vispirms domāta, lai risinātu valsts drošības, kā arī diplomātisko misiju un konsulāro pārstāvniecību jautājumus.

Kā paredz 1961. gada Vīnes Konvencijas par diplomātiskajām attiecībām 41. pants un 1963. gada Vīnes Konvencijas par konsulārajām attiecībām 55. pants, visām personām, kuras minētas šajos pantos, ir pienākums ievērot uzturēšanās valsts likumus un noteikumus, tostarp darba likumdošanu. Tajā pašā laikā saskaņā ar 1961. gada Vīnes Konvencijas par diplomātiskajām attiecībām 38. pantu un 1963. gada Vīnes Konvencijas par konsulārajām attiecībām 71. pantu uzņemošajai valstij ir pienākums realizēt savu jurisdikciju tādā veidā, lai pārņēmīgi neiejauktos pārstāvniecības funkciju veikšanā.

Attiecībā uz 13. un 14. pantu

Izteiciens “lai noteiktu” tiek attiecināts ne vien uz aizsargājamu tiesību esamības noskaidrošanu un apstiprināšanu, bet arī uz šādu tiesību būtības, tostarp satura, tvēruma un pakāpes novērtējumu un noteikšanu.

Attiecībā uz 17. pantu

Izteiciens “komerciāls darījums” ietver arī investīciju lietas.

Attiecībā uz 19. pantu

Izteiciens “saimnieciska vienība” (c) apakšpunktā nozīmē Dalībvalsti kā patstāvīgu juridisku personu, federālas valsts sastāvdaļu, valsts politisku apakšvienību, Dalībvalsts institūciju vai izpildinstitūciju vai citu vienību, kura ir patstāvīga juridiska persona.

Frāze “mantu, kas saistīta ar saimniecisku vienību” (c) apakšpunktā ir jāsaprot plašāk kā īpašums un valdījums.

19. pants neskar jautājumu par “iekļūšanu aiz korporatīvā plīvura”, jautājumus, saistītus ar situāciju, kad Dalībvalsts saimnieciska vienība tīši sniegusi maldinošu informāciju par savu finanšu stāvokli un pēc tam samazinājusi aktīvus, lai izvairītos no prasības apmierināšanas, vai citus saistītus jautājumus.

Ārlietu ministrs
Edgars Rinkēvičs

8. 653L/11 Grozījumi Kriminālprocesa likumā

Izdarīt Kriminālprocesa likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2005, 11., 20. nr.; 2006, 4. nr.; 2007, 3., 13. nr.; 2008, 1., 15. nr.; 2009, 9., 14., 15. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 19., 178. nr.; 2011, 117. nr.; 2012, 92., 189. nr.; 2013, 6., 21., 61., 112., 183., 187. nr.) šādus grozījumus:

1. Izslēgt 121. panta otrās daļas ievaddaļā vārdu “Senāta”.
2. 347. pantā:
aizstāt pirmajā daļā vārdus “Augstākās tiesas Senātam” ar vārdiem “Augstākajā tiesā”;
aizstāt otrajā daļā vārdus “Senāta attiecīgās struktūrvienības” ar vārdiem “Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta”.
3. Aizstāt 348. panta pirmajā daļā vārdus “Augstākās tiesas Senāts” ar vārdiem “Augstākā tiesa”.
4. Aizstāt 442. panta trešajā daļā vārdus “Augstākās tiesas Senāts” ar vārdiem “Augstākā tiesa”.
5. Aizstāt 560. panta trešajā daļā vārdus “Augstākās tiesas Senātam, kura” ar vārdiem “Augstākajā tiesā, kuras”.
6. Izslēgt 566. pantā vārdus “citā sastāvā”.
7. Aizstāt 569. panta pirmajā daļā vārdus “Augstākās tiesas Senātam” ar vārdiem “Augstākajā tiesā”.
8. Aizstāt 570. panta trešajā daļā vārdus “Augstākās tiesas Senātam, kura” ar vārdiem “Augstākajā tiesā, kuras”.
9. Izteikt 573. panta otro daļu šādā redakcijā:
“(2) Jautājumu par nolēmuma pārbaudi kasācijas kārtībā izlemj Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta priekšsēdētāja norīkots tiesnesis.”
10. Aizstāt 577. panta trešajā daļā vārdus “Augstākās tiesas Senātam” ar vārdiem “Augstākajai tiesai”.
11. Aizstāt 578. panta otrajā daļā vārdus “Augstākās tiesas Senātam” ar vārdiem “Augstākajai tiesai”.
12. Aizstāt 579. panta trešajā daļā vārdus “Augstākās tiesas Senāts” ar vārdiem “Augstākā tiesa”.
13. Aizstāt 582. panta pirmajā daļā vārdus “Augstākās tiesas Senāts” ar vārdiem “Augstākā tiesa”.

14. 583. pantā:

izslēgt pirmajā daļā vārdus “(turpmāk arī — referents)”;

izslēgt otrajā daļā vārdu “Senāta”.

15. Aizstāt 585. panta trešajā daļā vārdu “referents” ar vārdiem “tiesnesis, kuram uzdots referēt”.

16. Aizstāt 586. pantā vārdu “referents” (attiecīgā locījumā) ar vārdu “tiesnesis” (attiecīgā locījumā).

17. Izteikt 659. pantu šādā redakcijā:

“659. pants. Tiesas, kas izskata lietas sakarā ar jaunatklātiem apstākļiem

Prokurora atzinumu un iesniegtos materiālus izskata:

- 1) par lietu, kurā nolēmumu pieņēmusi pirmās instances vai apelācijas instances tiesa, — Augstākā tiesa;
- 2) par lietu, kurā lēmumu pieņēmusi Augstākā tiesa, — pieci Augstākās tiesas tiesneši, kuri agrāk nav piedalījušies šīs krimināllietas izskatīšanā, tiesas priekšsēdētāja vadībā.”

18. Aizstāt 660. pantā vārdu “referents” (attiecīgā locījumā) ar vārdu “tiesnesis” (attiecīgā locījumā).

19. Aizstāt 663. panta trešajā daļā vārdus “Augstākās tiesas Senātam” ar vārdiem “Augstākajā tiesā”.

20. Aizstāt 668. panta pirmajā daļā vārdu “senatori” ar vārdu “tiesnesis”.

21. Izteikt 669. pantu šādā redakcijā:

“669. pants. Nolēmumu izpildes apturēšana

Ja Augstākā tiesa pieņēmusi izskatīšanai pieteikumu vai protestu, tā var atlikt vai apturēt sprieduma vai lēmuma izpildi līdz tā jaunai izskatīšanai.”

22. Aizstāt 670. panta pirmajā daļā vārdus “Augstākās tiesas Senāts” ar vārdiem “Augstākā tiesā”.

23. Aizstāt 706. panta pirmajā daļā vārdus “Augstākās tiesas Krimināllietu tiesu palāta” ar vārdiem “Augstākā tiesa”.

24. 720. pantā:

aizstāt otrajā daļā vārdus “Augstākās tiesas Krimināllietu tiesu palātā” ar vārdiem “Augstākajā tiesā”;

aizstāt trešajā daļā vārdus “Augstākās tiesas Krimināllietu tiesu palāta” ar vārdiem “Augstākā tiesā”.

25. 760. pantā:

aizstāt septītajā daļā vārdus “Augstākās tiesas Senātam kasācijas kārtībā” ar vārdiem “Augstākajā tiesā”;

aizstāt devītajā daļā vārdus “Augstākās tiesas Senāts to atstājis” ar vārdiem “Augstākā tiesa to atstājusi”.

26. Papildināt pārejas noteikumus ar 46., 47., 48., 49., 50., 51. un 52. punktu šādā redakcijā:

“46. Lietās, kuras izskatītas apgabaltiesā kā pirmās instances tiesā, apelācijas kārtībā pēc 2014. gada 1. janvāra pārsūdzētu nolēmumu izskata tā pati apgabaltiesa kā apelācijas instances tiesa.

47. Lietas, kuras nodotas izskatīšanai Augstākās tiesas Krimināllietu tiesu palātā līdz 2013. gada 31. decembrim, bet kurās tiesas izmeklēšana nav uzsākta līdz 2014. gada 30. jūnijam, nodod izskatīšanai apgabaltiesai kā apelācijas instances tiesai.

48. Lietas, kurās Augstākās tiesas Krimināllietu tiesu palātā ir uzsākta tiesas izmeklēšana, bet kuras līdz 2014. gada 31. decembrim nav izskatītas, nodod izskatīšanai apgabaltiesai kā apelācijas instances tiesai.

49. Lietas, kuras nodotas izskatīšanai apgabaltiesā kā pirmās instances tiesā un kurās līdz 2014. gada 31. decembrim pieņemts lēmums par kriminālprocesa apturēšanu, pēc 2015. gada 1. janvāra nodod rajona (pilsētas) tiesai kā pirmās instances tiesai.

50. Lietas, kuras nodotas izskatīšanai Augstākās tiesas Krimināllietu tiesu palātā un kurās pieņemts lēmums par kriminālprocesa apturēšanu, pēc 2015. gada 1. janvāra nodod apgabaltiesai kā apelācijas instances tiesai.

51. Augstākās tiesas Krimināllietu tiesu palātā izskatītās lietas, kurās pēc 2014. gada 1. janvāra kasācijas instance ir atcēlusi nolēmumu, nosūta jaunai izskatīšanai apgabaltiesai kā apelācijas instances tiesai.

52. Ja pēc 2014. gada 1. janvāra lietā, kas izskatīta apgabaltiesā kā pirmās instances tiesā, ir izlemjami ar nolēmuma izpildi saistīti jautājumi, tos nosūta izlemšanai rajona (pilsētas) tiesai kā pirmās instances tiesai.”

Likums stājas spēkā 2014. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 19. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 28. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 28.12.2013., Nr. 252.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

9. 654L/11 Grozījumi likumā “Par īpaši aizsargājamām dabas teritorijām”

Izdarīt likumā “Par īpaši aizsargājamām dabas teritorijām” (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1993, 12./13. nr.; Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1997, 23. nr.; 2002, 7. nr.; 2003, 2. nr.; 2004, 2. nr.; 2005, 20. nr.; 2007, 12. nr.; 2009, 11., 16. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 59., 205. nr.; 2011, 76. nr.; 2012, 199. nr.; 2013, 119. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 31. panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Aizsargājamo teritoriju valsts reģistra darbības nodrošināšanai Dabas aizsardzības pārvalde uztur un pilnveido dabas datu pārvaldības sistēmu. Ministru kabinets nosaka dabas datu pārvaldības sistēmas uzturēšanas, datu aktualizācijas un informācijas aprites kārtību.”

2. Papildināt pārejas noteikumus ar 8. punktu šādā redakcijā:

“8. Ministru kabinets līdz 2014. gada 1. februārim izdod šā likuma 31. panta otrajā daļā minētos noteikumus.”

3. Papildināt pielikumu ar 347. punktu šādā redakcijā:

347.	B	LV0536700	dabas liegums “Zušu—Staiņu sēravoti”
------	---	-----------	--------------------------------------

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 19. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 28. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 28.12.2013., Nr. 252.

10. 655L/11 Grozījumi Pornogrāfijas ierobežošanas likumā

Izdarīt Pornogrāfijas ierobežošanas likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2007, 12. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2011, 112. nr.) šādus grozījumus:

1. 1. pantā:

izteikt 1. punkta “a” un “b” apakšpunktu šādā redakcijā:

- “a) pilnīgi vai daļēji attēloti dzimumorgāni,
- b) attēlots vai aprakstīts dzimumakts vai dzimumtieksmes apmierināšana pret dabiskā veidā, dzimumtieksmes apmierināšana ar masturbāciju vai citas seksuālas darbības, tai skaitā minēto darbību imitācija;”;

papildināt pantu ar 1.¹ punktu šādā redakcijā:

“1¹) **pornogrāfisks priekšnesums** — skatītājiem paredzēts izpildījums, kuram nav sabiedrību izglītojošas vai informējošas, zinātniskas vai mākslinieciskas vērtības un kurā tiek:

- a) pilnīgi vai daļēji demonstrēti dzimumorgāni,
- b) demonstrēts dzimumakts vai dzimumtieksmes apmierināšana pret dabiskā veidā, dzimumtieksmes apmierināšana ar masturbāciju vai citas seksuālas darbības, tai skaitā minēto darbību imitācija;”;

izteikt 2. punktu šādā redakcijā:

“2) **bērnu pornogrāfija** — pornogrāfisks priekšnesums, kurā iesaistīts bērns, vai pornogrāfiska rakstura materiāls, kurā attēlots vai aprakstīts bērns. Par bērnu pornogrāfiju uzskatāms arī jebkāds cits priekšnesums vai materiāls, kurā:

- a) demonstrēts, attēlots vai aprakstīts bērns, kas iesaistīts seksuālā darbībā vai ir seksuālā pozā vai neķītra rakstura tērpā, vai seksuālos nolūkos attēlots vai aprakstīts bērns pilnīgi vai daļēji bez apģērba,
- b) pilnīgi vai daļēji attēloti personas bērna izskatā dzimumorgāni vai attēlota vai aprakstīta persona bērna izskatā, kas iesaistīta šā panta 1. punkta “b” un “c” apakšpunktā vai šā punkta “a” apakšpunktā minētajā darbībā vai attēlota šā punkta “a” apakšpunktā minētajā veidā,
- c) ir reālistiski attēli ar reāli neeksistējoša bērna dzimumorgāniem vai neeksistējošu bērnu, kas iesaistīts šā panta 1. punkta “b” un “c” apakšpunktā vai šā punkta “a” apakšpunktā minētajā darbībā vai attēlots šā punkta “a” apakšpunktā minētajā veidā;”;

aizstāt 3. punkta ievaddaļā vārdu “materiālu” ar vārdu “materiāla”;

izteikt 3. punkta “a” apakšpunktu šādā redakcijā:

- “a) iegādāšanās (iegūšana īpašumā, valdījumā vai lietošanā) vai piekļuve tai;”;

izteikt 3. punkta “e” un “f” apakšpunktu šādā redakcijā:

- “e) izplatīšana elektroniskā vidē (elektroniskā veidā sagatavota pornogrāfiska rakstura materiāla tirdzniecība, paša materiāla vai par to sagatavotas informācijas pārsūtīšana, tai skaitā lejupielāde, publiskošana, arī augšupielāde, izmantojot elektronisko sakaru tīklus vai automatizētas datu apstrādes sistēmas vai padarot materiālu pieejamu citā veidā jebkurā informācijas aprites stadijā),

f) reklamēšana (ar peļņas gūšanas nolūkā veiktu saimniecisko darbību saistīts jebkuras formas vai jebkura veida paziņojums vai pasākums, kura mērķis ir veicināt pornogrāfiska rakstura materiāla popularitāti vai pieprasījumu pēc tā);
aizstāt 3. punkta “g” apakšpunktā vārdus “šiem materiāliem” ar vārdiem “šo materiālu”.

2. Izteikt 2. pantu šādā redakcijā:

“2. pants. Likuma mērķis

Likuma mērķis ir, respektējot cilvēka tiesības uz privāto dzīvi, aizsargāt cilvēkus no nevēlamas saskarsmes ar pornogrāfiska rakstura materiāliem un pornogrāfiskiem priekšnesumiem un nepieļaut bērnu iesaistīšanu pornogrāfiskos priekšnesumos un pornogrāfiska rakstura materiālu aprītē.”

3. Aizstāt 3. pantā vārdu “materiālu” ar vārdu “materiāla”.

4. 4. pantā:

izteikt pirmo un otro daļu šādā redakcijā:

“(1) Aizliegta bērnu pornogrāfija, kā arī tāda pornogrāfiska priekšnesuma apmeklēšana un publiska demonstrēšana un tāda pornogrāfiska rakstura materiāla aprīte, kurš ietver cilvēka seksuālas darbības ar dzīvnieku, nekrofiliju vai dzimumtieksmes apmierināšanu vardarbīgā veidā.

(2) Aizliegts pornogrāfiskā priekšnesumā un pornogrāfiska rakstura materiāla aprītē iesaistīt bērnu, tai skaitā nodrošināt bērna piekļuvi pornogrāfiskam priekšnesumam, pornogrāfiska rakstura materiālam un bērnu pornogrāfijai, kā arī pieļaut, ka bērnam ir pieejami minētie materiāli.”;

aizstāt trešajā daļā vārdus “iegūtu pornogrāfiska rakstura materiālu aprīte” ar vārdiem “iegūta pornogrāfiska rakstura materiāla aprīte un tāda pornogrāfiska priekšnesuma demonstrēšana, kurā persona ir iesaistīta pret savu gribu”.

5. 6. pantā:

aizstāt pirmajā daļā vārdu “materiālu” ar vārdu “materiāla”;

izteikt trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Šā panta pirmās daļas noteikumi neattiecas uz pornogrāfiska rakstura materiāla izplatīšanu elektroniskā vidē, kā arī šā likuma 1. panta 1. punkta “a” apakšpunktā minētā pornogrāfiska rakstura materiāla tirdzniecību vai nodošanu lietošanā par maksu grāmatnīcā vai tādā tirdzniecības vietā, kas ir paredzēta un stacionāri iekārtota preses izdevumu izplatīšanai.”;

izteikt ceturtais daļas ievaddaļu un 1. punktu šādā redakcijā:

“(4) Tirgojot, nododot lietošanā par maksu vai citādā veidā nodrošinot šā likuma 1. panta 1. punkta “a” apakšpunktā minētā pornogrāfiska rakstura materiāla pieejamību grāmatnīcā vai tādā tirdzniecības vietā, kas ir paredzēta un stacionāri iekārtota preses izdevumu izplatīšanai:

- 1) izvieto vizuālu informāciju par pornogrāfiska rakstura materiāla izplatīšanu un attiecīgo pornogrāfiska rakstura materiālu izvieto stendā vismaz 165 centimetru augstumā virs attiecīgās telpas grīdas;”;

aizstāt ceturtais daļas 3. punktā vārdus “attēloti pornogrāfiska rakstura materiāli” ar vārdiem “attēlots pornogrāfiska rakstura materiāls”.

6. 7. pantā:

izteikt pirmo un otro daļu šādā redakcijā:

“(1) Aizliegts elektroniskā vidē izplatīt pornogrāfiska rakstura materiālu vai informāciju par šāda materiāla pieejamību nenosakāmam saņēmēju lokam vai gadījumos, kad nav saņemta adresāta piekrišana.

(2) Izplatot elektroniskā vidē pornogrāfiska rakstura materiālu vai informāciju par šāda materiāla pieejamību, tā izplatītājs, ievērojot šā panta trešās daļas noteikumus, nodrošina iespēju atteikties no turpmākiem sūtījumiem un saņēmēja brīdināšanu par to, ka attiecīgajam materiālam ir pornogrāfisks raksturs.”;

aizstāt trešajā daļā vārdu “materiālu” ar vārdu “materiāla”.

7. Aizstāt 8. pantā vārdu “materiālu” ar vārdu “materiāla”.

8. Aizstāt 9. panta pirmās daļas ievaddaļā vārdu “materiālu” ar vārdu “materiāla”.

9. Aizstāt 11. panta pirmajā un otrajā daļā vārdus “nosegtu vai nenosegtu dzimumorgānu” ar vārdiem “intīma rakstura izklaides, tai skaitā pornogrāfiska priekšnesuma”.

10. Papildināt likumu ar informatīvu atsauci uz Eiropas Savienības direktīvu šādā redakcijā:

“Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvu

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra direktīvas 2011/93/ES par seksuālas vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālas izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu, un ar kuru aizstāj Padomes pamatlēmumu 2004/68/TI.”

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 12. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 28. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 28.12.2013., Nr. 252.

11. 656L/11 Grozījumi Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likumā

Izdarīt Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likumā (Latvijas Vēstnesis, 2009, 199., 200. nr.; 2010, 12., 66., 99., 174., 206. nr.; 2011, 103., 204. nr.; 2012, 190., 203. nr.; 2013, 51., 191., 232., 234. nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt 4. panta pirmajā daļā vārdus “devītajā un desmitajā” ar vārdiem “devītajā, desmitajā un vienpadsmitajā”.

2. 6.¹ pantā:

izslēgt otrās daļas 9. punktu;

izteikt otrās daļas 10. un 11. punktu šādā redakcijā:

“10) Augstākās tiesas tiesnesim — 1,42;

11) Augstākās tiesas departamenta priekšsēdētājam — 1,55;”;

izslēgt ceturtajā daļā vārdus “Augstākās tiesas tiesu palātas tiesnesi vai” un vārdus “Senāta Administratīvo lietu departamenta”.

3. Izslēgt 14. panta 3.¹ daļā vārdu “Senāta” un vārdus “vai Augstākās tiesas tiesu palātas priekšsēdētāja”.

4. 17. pantā:

izteikt devītās daļas 2. un 3. punktu šādā redakcijā:

“2) Ministru kabineta loceklim vai parlamentārajam sekretāram pēc tam, kad viņš beidzis pildīt amata pienākumus. Pabalstu izmaksā mēneša laikā no dienas, kad attiecīgā amatpersona beigusi pildīt amata pienākumus, ja šī amatpersona sniegusi apliecinājumu, ka uz to neattiecas šajā punktā minētie pabalsta izmaksas ierobežojumi. Pabalstu neizmaksā, ja Ministru kabineta loceklis vai parlamentārais sekretārs amata zaudēšanas brīdī ir Saeimas deputāts, kā arī tad, ja Ministru kabineta loceklis vai parlamentārais sekretārs mēneša laikā no dienas, kad beidzis pildīt amata pienākumus, apstiprināts par Ministru kabineta locekli, iecelts parlamentārā sekretāra amatā vai iestājies Saeimas sastāvā. Pabalstu Ministru kabineta loceklim vai parlamentārajam sekretāram neizmaksā arī tad, ja viņš pēc atbrīvošanas no Ministru kabineta locekļa vai parlamentārā sekretāra amata turpina pildīt Valsts prezidenta padomnieka, Ministru kabineta locekļa konsultatīvās amatpersonas vai darbinieka pienākumus vai uzsāk to pildīšanu mēneša laikā no dienas, kad beidzis pildīt Ministru kabineta locekļa vai parlamentārā sekretāra amata pienākumus;

3) Ministru kabineta locekļa konsultatīvajai amatpersonai vai darbiniekam, izbeidzoties darba līgumam, kas noslēgts uz Ministru kabineta locekļa pilnvaru laiku. Pabalstu izmaksā mēneša laikā no darba līguma izbeigšanās dienas, ja attiecīgā amatpersona vai darbinieks sniedzis apliecinājumu, ka uz to neattiecas šajā punktā minētie pabalsta izmaksas ierobežojumi. Ja Ministru kabineta locekļa konsultatīvā amatpersona vai darbinieks turpina veikt tā paša vai cita Ministru kabineta locekļa konsultatīvās amatpersonas vai darbinieka, Valsts prezidenta padomnieka, Ministru

kabineta locekļa, parlamentārā sekretāra vai Saeimas deputāta pienākumus vai uzsāk to pildīšanu mēneša laikā no darba līguma izbeigšanās dienas, atlaišanas pabalstu neizmaksā;”;

papildināt devīto daļu ar 3.¹ punktu šādā redakcijā:

“3¹) Valsts prezidenta padomniekam, izbeidzoties darba līgumam, kas noslēgts uz Valsts prezidenta pilnvaru laiku. Pabalstu izmaksā mēneša laikā no darba līguma izbeigšanās dienas, ja šī amatpersona sniegusi apliecinājumu, ka uz to neattiecas šajā punktā minētie pabalsta izmaksas ierobežojumi. Ja Valsts prezidenta padomnieks turpina veikt Valsts prezidenta padomnieka pienākumus tā paša vai nākamā Valsts prezidenta pilnvaru laikā, Ministru kabineta locekļa konsultatīvās amatpersonas vai darbinieka, Ministru kabineta locekļa, parlamentārā sekretāra vai Saeimas deputāta pienākumus vai uzsāk to pildīšanu mēneša laikā no darba līguma izbeigšanās dienas, atlaišanas pabalstu neizmaksā;”;

papildināt pantu ar trīspadsmito un četrpadsmito daļu šādā redakcijā:

“(13) Atlaišanas pabalstu neizmaksā, izbeidzot amata (dienesta, darba) tiesiskās attiecības pēc amatpersonas (darbinieka) iniciatīvas.

(14) Atlaišanas pabalstu, izbeidzot amata (dienesta, darba) tiesiskās attiecības pēc savstarpējas vienošanās, ja atlaišanas pabalsta izmaksa nav noteikta citās šā panta daļās vai šajā likumā nav noteikts, ka attiecīgajā jautājumā piemērojams cits likums, var izmaksāt 70 procentu apmērā no mēneša vidējās izpeļņas. Šādā gadījumā atlaišanas pabalsta izmaksu saskaņo ar augstāku iestādi vai amatpersonu (ja tāda ir).”

5. Aizstāt 36. panta pirmās daļas 2. punktā vārdus “ja laulātais nav nodarbināts algotā darbā” ar vārdiem un skaitli “ievērojot šā panta 1.¹ daļas noteikumus”.

6. Papildināt 41. pantu ar desmito daļu šādā redakcijā:

“(10) Amatpersonas (darbinieka) pārcelšanas gadījumā atvaļinājumu naudā nekompensē, bet neizmantoto ikgadējo atvaļinājumu pārceļ izmantošanai tajā institūcijā, uz kuru pārceļta amatpersona (darbinieks). Ja amatpersona (darbinieks) izbeidz amata (dienesta, darba) tiesiskās attiecības vienā valsts vai pašvaldības institūcijā un ne vēlāk kā nākamajā mēnesī sāk pildīt amata (dienesta, darba) pienākumus citā valsts vai pašvaldības institūcijā, iesaistītajām pusēm piekritis, neizmantoto ikgadējo atvaļinājumu var naudā nekompensēt un pārceļt izmantošanai attiecīgajā valsts vai pašvaldības institūcijā.”

7. Pārejas noteikumus:

papildināt 8.¹⁴ punktu ar teikumu šādā redakcijā:

“Attiecībā uz Saeimas Kancelejas un citu Saeimas struktūrvienību darbiniekiem, kuri iesaistīti Latvijas prezidentūras Eiropas Savienības Padomē 2015. gadā sagatavošanā un norisē, šā punkta pirmajā teikumā minēto reglamentē Saeimas Prezidijs.”;

papildināt pārejas noteikumus ar 21., 22. un 23. punktu šādā redakcijā:

“21. Grozījumi šā likuma 6.¹ un 14. pantā saistībā ar Augstākās tiesas reorganizāciju stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgajiem grozījumiem likumā “Par tiesu varu”.

22. Kamēr Augstākās tiesas sastāvā ir tāds Augstākās tiesas tiesnesis, kurš pilda tiesneša pienākumus kādā no Augstākās tiesas tiesu palātām, viņa mēnešalgu nosaka, rajona (pilsētas) tiesas tiesneša mēnešalgai piemērojot koeficientu 1,35, bet Augstākās tiesas tiesu palātas priekšsēdētājam — 1,55.

23. Kamēr Augstākās tiesas sastāvā ir Augstākās tiesas tiesu palāta, tiesnesis, kurš aizstāj Augstākās tiesas tiesu palātas priekšsēdētāju viņa pagaidu prombūtnes laikā, par aizstāšanu saņem piemaksu mēnešalgas starpības apmērā. Kamēr Augstākās tiesas sastāvā ir Augstākās tiesas tiesu palāta un apgabaltiesas tiesnesis normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos aizstāj Augstākās tiesas tiesu palātas tiesnesi, šajā likumā minētā atlīdzība par tiesneša aizstāšanu izmaksājama no Augstākajai tiesai piešķirtajiem valsts budžeta līdzekļiem.”

Likums stājas spēkā 2014. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 12. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 28. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 28.12.2013., Nr. 252.

12. 657L/11 Grozījumi Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likumā

Izdarīt Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likumā (Latvijas Vēstnesis, 2009, 199., 200. nr.; 2010, 12., 66., 99., 174., 206. nr.; 2011, 103., 204. nr.; 2012, 190., 203. nr.; 2013, 51., 191., 232., 234. nr.) šādus grozījumus:

1. 19. pantā:

papildināt pantu ar 2.¹, 2.², 2.³ un 2.⁴ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonas ar speciālo dienesta pakāpi nāves gadījumā, izņemot šā panta ceturtajā daļā minēto gadījumu, tās laulātais un lejpupējie, bet, ja lejpupējo nav, tad tuvākās pakāpes augšupējie radnieki papildus šā panta pirmajā daļā noteiktajam pabalstam saņem vienreizēju pabalstu 12 mēnešalgu apmērā, bet ne mazāku kā 10 000 *euro*.

(2²) Ja amatpersonas (darbinieki), izņemot karavīrus, pildot ar dzīvības vai veselības apdraudējumu (risku) saistītus amata (dienesta, darba) pienākumus, ir cietušas nelaimes gadījumā un guvušas ievainojumu vai sakropļojumu vai šo amatpersonu (darbinieku) veselībai nodarīts citāds kaitējums (izņemot arodslimību) un 12 mēnešu laikā pēc nelaimes gadījuma Veselības un darbaspēju ekspertīzes ārstu valsts komisija tām ir noteikusi invaliditāti uz laiku, ne mazāku par vienu gadu, kuras cēlonis ir aktā par nelaimes gadījumu darbā minētais nelaimes gadījums, izmaksā vienreizēju pabalstu:

- 1) I grupas invalīdam — 71 145 *euro*;
- 2) II grupas invalīdam — 35 573 *euro*;
- 3) III grupas invalīdam — 14 229 *euro*.

(2³) Ja amatpersonas (darbinieki), izņemot karavīrus, pildot ar dzīvības vai veselības apdraudējumu (risku) saistītus amata (dienesta, darba) pienākumus, ir cietušas nelaimes gadījumā un guvušas ievainojumu vai sakropļojumu vai šo amatpersonu (darbinieku) veselībai nodarīts citāds kaitējums (izņemot arodslimību), bet tām nav noteikta invaliditāte, izmaksā vienreizēju pabalstu:

- 1) smaga veselības bojājuma gadījumā — 10 000 *euro*;
- 2) vidēji smaga veselības bojājuma gadījumā — 5000 *euro*;
- 3) viegla veselības bojājuma gadījumā — 200 *euro*, ja pārejošā darba (dienesta) nespēja ilgst vairāk par sešām dienām.

(2⁴) Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersona ar speciālo dienesta pakāpi saņem vienreizēju pabalstu 50 procentu apmērā no šā panta 2.² vai 2.³ daļā noteiktā pabalsta, ja tā cietusi nelaimes gadījumā, bet nav pildījusi ar dzīvības vai veselības apdraudējumu (risku) saistītus dienesta (amata) pienākumus, guvusi ievainojumu vai sakropļojumu vai tās veselībai nodarīts citāds kaitējums (izņemot arodslimību) un tai 12 mēnešu laikā pēc nelaimes gadījuma Veselības un darbaspēju ekspertīzes ārstu valsts komisija noteikusi invaliditāti uz laiku, ne mazāku par vienu gadu, vai šī amatpersona guvusi smagu, vidēju vai vieglu [ja pārejošā darba (dienesta) nespēja ilgst vairāk par sešām dienām] veselības bojājumu. Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonai ar speciālo dienesta pakāpi minēto pabalstu neizmaksā, ja nelaimes gadījums noticis laikā, kad tā atradusies cita darba devēja rīcībā, un tas nav bijis saistīts ar dienesta pienākumu izpildi.”;

izteikt trešo un ceturto daļu šādā redakcijā:

“(3) Šā panta 2.¹, 2.², 2.³ un 2.⁴ daļā minēto pabalstu piešķiršanas un izmaksas kārtību, kā arī veselības bojājumus, sakarā ar kuriem izmaksā šā panta 2.², 2.³ un 2.⁴ daļā minētos pabalstus, un gadījumus, kuros izmaksā šā panta 2.² un 2.³ daļā minētos pabalstus, nosaka Ministru kabinets.

(4) Ja amatpersonu (darbinieku), izņemot karavīrus, amata (dienesta, darba) pienākumi ir saistīti ar dzīvības vai veselības apdraudējumu (risku) un tās gājušas bojā vai mirušas gada laikā pēc nelaimes gadījuma tajā gūto veselības bojājumu dēļ, šīs amatpersonas (darbinieki) tiek apbedītas par valsts budžeta līdzekļiem un to laulātajiem un leļupējiem, bet, ja leļupējo nav, tad tuvākās pakāpes augšupējiem radniekiem izmaksā vienreizēju pabalstu 100 000 *euro* apmērā. Šā pabalsta piešķiršanas un izmaksas kārtību, kā arī apbedīšanas izdevumu apmēru un segšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.”

2. 21. pantā:

izteikt pirmo un otro daļu šādā redakcijā:

“(1) Ja karavīram aktīvā dienesta laikā vai gada laikā pēc atvaļināšanas no aktīvā dienesta noteikta invaliditāte, dienesta laikā pildot dienesta pienākumus, gūta ievainojuma (sakropļojuma, kontūzijas) dēļ vai tādas slimības dēļ, kuras cēlonis saistīts ar militārā dienesta izpildi, viņam izmaksā vienreizēju pabalstu:

- 1) I grupas invalīdam — 71 145 *euro*;
- 2) II grupas invalīdam — 35 573 *euro*;
- 3) III grupas invalīdam — 14 229 *euro*.

(2) Karavīram, kurš aktīvā dienesta laikā, pildot dienesta pienākumus, guvis veselības bojājumus, bet kuram nav noteikta invaliditāte, izmaksā vienreizēju pabalstu:

- 1) smaga veselības bojājuma gadījumā — 10 000 *euro*;
- 2) vidēji smaga veselības bojājuma gadījumā — 5000 *euro*;
- 3) viegla veselības bojājuma gadījumā, ja pārejošā darba (dienesta) nespēja ilgst vairāk par sešām dienām:
 - a) un tas gūts individuālos sporta treniņos vai treniņnodarbībās, — 50 *euro*,
 - b) un tas gūts sporta pasākumos (sacensībās, čempionātā, spartakiādē, sporta spēlēs), — 100 *euro*,
 - c) pārējos gadījumos, — 200 *euro*.”;

izteikt ceturtais daļas ievaddaļu šādā redakcijā:

“(4) Bojā gājušo aktīvā dienesta karavīru laulātajiem un leļupējiem, bet, ja leļupējo nav, tad tuvākās pakāpes augšupējiem radniekiem izmaksā pabalstu 100 000 *euro* apmērā, ja:”;

izslēgt ceturtais daļas 3. punktā, piektajā un sestajā daļā vārdu “(arodslimība)”.

3. Izteikt 22. panta pirmo un otro daļu šādā redakcijā:

“(1) Amatpersonai (darbiniekam), kura piedalās starptautiskajā operācijā vai nosūtīta komandējumā uz starptautiskās operācijas rajonu un, pildot amata (dienesta, darba) pienākumus, cietusi nelaimes gadījumā un guvusi sakropļojumu vai citādu veselības bojājumu, bet kurai nav noteikta invaliditāte, izmaksā vienreizēju pabalstu:

- 1) smaga veselības bojājuma gadījumā — 10 000 *euro*;
- 2) vidēji smaga veselības bojājuma gadījumā — 5000 *euro*;
- 3) viegla veselības bojājuma gadījumā — 200 *euro*.

(2) Amatpersonai (darbiniekam), kura piedalās starptautiskajā operācijā vai nosūtīta komandējumā uz starptautiskās operācijas rajonu, pildot amata (dienesta, darba) pienākumus, cietusi nelaimes gadījumā un guvusi sakropļojumu vai citādu veselības bojājumu un kurai noteikta invaliditāte, izmaksā vienreizēju pabalstu:

- 1) I grupas invalīdam — 71 145 *euro*;
- 2) II grupas invalīdam — 35 573 *euro*;
- 3) III grupas invalīdam — 14 229 *euro*.”

4. Izteikt 23. panta tekstu šādā redakcijā:

“(1) Šā likuma 19. panta 2.¹, 2.², 2.³, 2.⁴ un ceturtajā daļā, 21. un 22. pantā minētos pabalstus neizmaksā, ja konstatē, ka nelaimes gadījuma cēlonis ir pašnāvība vai tās mēģinājums, alkohola vai citu apreibinošu līdzekļu lietošana, normatīvo aktu pārkāpumi vai nepiedienīga rīcība. Lemjot, vai attiecīgo pabalstu izmaksai piemērot šajā daļā minētos ierobežojumus, valsts vai pašvaldības institūcija izvērtē nelaimes gadījuma apstākļus, tai skaitā to, vai konkrētajos apstākļos ir konstatējama rīcība galējās nepieciešamības vai citos attaisnojošos apstākļos.

(2) Ministru kabinets var lemt par šā likuma 19. panta 2.¹ un ceturtajā daļā, kā arī 21. panta ceturtajā un septītajā daļā minētā pabalsta izmaksu bojā gājušās amatpersonas tuviniekiem, ja šai amatpersonai nav laulātā, lejupejo un tuvākās pakāpes augšupejo radnieku.”

5. Papildināt 39. pantu ar otro un trešo daļu šādā redakcijā:

“(2) Atvaļinātajām Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm ir tiesības saņemt apmaksātu veselības aprūpi, ja attiecīgā amatpersona ir atvaļināta no dienesta sakarā ar noteiktajām prasībām neatbilstošu veselības stāvokli, kam par iemeslu ir ievainojums vai sakropļojums, vai citāds veselības kaitējums (izņemot arodslimību), kas gūts ar dienesta pienākumu pildīšanu saistīta nelaimes gadījuma rezultātā. Apmaksātās veselības aprūpes saņemšanas nosacījumus atvaļinātajām Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm, apmaksājamo veselības pakalpojumu veidus un apmaksas kārtību, kā arī veselības aprūpes pakalpojumus un izdevumus, kuri netiek apmaksāti, nosaka Ministru kabinets.

(3) Atvaļinātais karavīrs saglabā tiesības saņemt apmaksātu veselības aprūpi saskaņā ar Militārā dienesta likumu un attiecīgiem Ministru kabineta noteikumiem.”;

uzskatīt līdzšinējo panta tekstu par pirmo daļu.

6. Papildināt pārejas noteikumus ar 24., 25., 26., 27. un 28. punktu šādā redakcijā:

“24. Šā likuma 19. panta ceturtajā daļā minētais pabalsts 100 000 *euro* apmērā piemērojams no 2013. gada 21. novembra.

25. Šā likuma 39. panta otrajā daļā noteiktā apmaksātā veselības aprūpe attiecas uz veselības aprūpes pakalpojumiem, kas tiks sniegti pēc 2014. gada 1. janvāra, un piemērojama arī Latvijas Republikas iekšlietu sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes darbiniekiem ar speciālajām dienesta pakāpēm (tai skaitā specializētā valsts civildienesta ierēdņiem), kas atvaļināti no dienesta sakarā ar noteiktajām prasībām neatbilstošu veselības stāvokli, kam par iemeslu ir ievainojums vai sakropļojums, vai citāds veselības kaitējums (izņemot arodslimību), kas gūts pēc 1990. gada 4. maija ar dienesta pienākumu pildīšanu saistīta nelaimes gadījuma rezultātā.

26. Ministru kabinets attiecībā uz Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm ar 2014. gada 1. janvāri atbilstoši valsts budžetā pieejamiem līdzekļiem iekļauj ārstniecības personas nozīmētus medikamentus un zobārstniecības un zobu higiēnas pakalpojumus apmaksājamo veselības aprūpes pakalpojumu apjomā un paaugstina apmaksājamo veselības pakalpojumu limitus, tādējādi nodrošinot, ka

apmaksātās veselības aprūpes pakalpojumu apjoms nav mazāks par šā likuma 37. panta otrās daļas pirmajā teikumā minētās veselības apdrošināšanas polises parasti garantēto pakalpojumu klāstu un apmaksājamo apmēru līdzīgos apdrošināšanas gadījumos.

27. Ja šā likuma 19. pantā minēto pabalstu izmaksai likumā “Par valsts budžetu 2014. gadam” šim mērķim apstiprināto izdevumu apjoms ir nepietiekams, nepieciešamie papildu izdevumi tiek segti no valsts budžeta 74.resora “Gadskārtējā valsts budžeta izpildes procesā pārdalāmais finansējums” programmas 02.00.00 “Līdzekļi neparedzētiem gadījumiem”.

28. Lai no 2014. gada 1. janvāra nodrošinātu šā likuma 39. panta otrajā daļā un pārejas noteikumu 26. punktā minēto noteikumu izpildi, nepieciešamie papildu izdevumi tiek segti no valsts budžeta 74.resora “Gadskārtējā valsts budžeta izpildes procesā pārdalāmais finansējums” programmas 02.00.00 “Līdzekļi neparedzētiem gadījumiem”.

Likums stājas spēkā 2014. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 19. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 28. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 28.12.2013., Nr. 252.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

13. 658L/11 Par Latvijas Republikas valdības un Indijas Republikas valdības līgumu par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma nodokļiem un tā protokolu

1. pants. 2013. gada 18. septembrī Deli parakstītais Latvijas Republikas valdības un Indijas Republikas valdības līgums par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma nodokļiem (turpmāk — Līgums) un tā 2013. gada 18. septembrī Deli parakstītais protokols (turpmāk — Protokols) ar šo likumu tiek pieņemts un apstiprināts.

2. pants. Līgumā un Protokolā paredzēto saistību izpildi koordinē Finanšu ministrija.

3. pants. Līgums un Protokols stājas spēkā Līguma 30. pantā noteiktajā laikā un kārtībā, un Ārlietu ministrija par to paziņo oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis”.

4. pants. Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas. Līdz ar likumu izsludināms Līgums un Protokols latviešu un angļu valodā.

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 19. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 28. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 28.12.2013., Nr. 252.

**LATVIJAS REPUBLIKAS VALDĪBAS
UN
INDIJAS REPUBLIKAS VALDĪBAS**

LĪGUMS

**PAR NODOKĻU DUBULTĀS UZLIKŠANAS
UN NODOKĻU NEMAKSĀŠANAS NOVĒRŠANU ATTIECĪBĀ UZ
IENĀKUMA NODOKĻIEM**

Latvijas Republikas valdība un Indijas Republikas valdība,

apliecinādamas vēlēšanos noslēgt Līgumu par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma nodokļiem, lai veicinātu abu valstu ekonomisko sadarbību,

vienojas par tālāk minēto:

1. pants

PERSONAS, UZ KURĀM ATTIECAS LĪGUMS

Šis Līgums attiecas uz personām, kuras ir vienas vai abu Līgumslēdzēju Valstu rezidenti.

2. pants

NODOKĻI, UZ KO ATTIECAS LĪGUMS

1. Šis Līgums attiecas uz ienākuma nodokļiem, ko uzliek Līgumslēdzējas Valsts vai tās politiski administratīvo vienību vai pašvaldību labā, neatkarīgi no šo nodokļu iekasēšanas veida.

2. Par ienākuma nodokļiem uzskatāmi visi nodokļi, ko uzliek kopējam ienākumam vai ienākuma daļai, tajā skaitā nodokļi, ko uzliek kapitāla pieaugumam no kustamā vai nekustamā īpašuma atsavināšanas.

3. Esošie nodokļi, uz ko attiecas Līgums, konkrēti ir:

- a) Indijā, ienākuma nodoklis, tai skaitā jebkura piemaksa; (turpmāk minēti kā “Indijas nodokļi”);
- b) Latvijā:
 - (i) uzņēmumu ienākuma nodoklis;
 - (ii) iedzīvotāju ienākuma nodoklis;(turpmāk minēti kā “Latvijas nodokļi”).

4. Līgums attiecas arī uz jebkuriem identiskiem vai pēc būtības līdzīgiem nodokļiem, kas, papildinot vai aizstājot esošos nodokļus, tiek ieviesti pēc Līguma parakstīšanas datuma. Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes savstarpēji informē viena otru par jebkuriem būtiskiem grozījumiem, kas veikti šo valstu attiecīgajos nodokļu normatīvajos aktos.

3. pants

VISPĀRĪGĀS DEFINĪCIJAS

1. Ja no konteksta nav izsecināms citādi, tad šajā Līgumā:

- a) termins “Indija” nozīmē Indijas teritoriju un ietver tās teritoriālo jūru un gaisa telpu virs tās, kā arī jebkuru citu jūras joslu, kur Indija saskaņā ar Indijas normatīvajiem aktiem un starptautiskajām tiesībām, tai skaitā ANO Jūras tiesību konvenciju realizē suverēnās tiesības, citas tiesības un jurisdikciju;
- b) termins “Latvija” nozīmē Latvijas Republiku, un, lietots ģeogrāfiskā nozīmē, tas apzīmē Latvijas Republikas teritoriju un jebkuru citu Latvijas Republikas teritoriālajiem ūdeņiem piegulošu teritoriju, kurā saskaņā ar Latvijas normatīvajiem aktiem un starptautiskajām tiesībām var tikt īstenotas Latvijas tiesības uz jūras un zemes dzilēm un tur esošajiem dabas resursiem;
- c) termini “Līgumslēdzēja Valsts” un “otra Līgumslēdzēja Valsts” atkarībā no konteksta nozīmē Latvijas Republiku vai Indijas Republiku;
- d) termins “persona” nozīmē fizisko personu, sabiedrību, personu apvienību un jebkuru citu vienību, kas saskaņā ar attiecīgās Līgumslēdzējas Valsts spēkā esošajiem nodokļu normatīvajiem aktiem tiek uzskatīta par ar nodokli apliekamu vienību;
- e) termins “sabiedrība” nozīmē jebkuru korporatīvu apvienību vai jebkuru vienību, kas nodokļu uzlikšanas nolūkā tiek uzskatīta par korporatīvu apvienību;
- f) termini “Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums” un “otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums” attiecīgi nozīmē uzņēmumu, ko vada Līgumslēdzējas Valsts rezidents, un uzņēmumu, ko vada otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents;

- g) termins “starptautiskā satiksme” nozīmē jebkurus pārvadājumus ar kuģi vai gaisa kuģi, ko veic Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums, izņemot gadījumus, kad kuģis vai gaisa kuģis pārvietojas vienīgi otras Līgumslēdzējas Valsts iekšienē;
- h) termins “kompetentā iestāde” nozīmē:
 - (i) Indijā, Finanšu ministru, Indijas valdību vai tās pilnvaroto pārstāvi;
 - (ii) Latvijā, Finanšu ministriju vai tās pilnvaroto pārstāvi;
- i) termins “valsts piederīgais” nozīmē:
 - (i) ikvienu fizisku personu, kurai ir Līgumslēdzējas Valsts piederība;
 - (ii) ikvienu juridisku personu, personālsabiedrību vai apvienību, kuras statuss kā tāds izriet no spēkā esošajiem Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem;
- j) termins “nodoklis” atkarībā no konteksta nozīmē Latvijas vai Indijas nodokli, taču neietver jebkādu maksājumu, kas ir veicams par tādu nodokļu saistību neizpildi vai nolaidību, uz ko attiecas šis Līgums, vai par šiem nodokļiem uzliktu sodu vai soda naudu;
- k) termins “fiskālais gads” nozīmē:
 - (i) Indijā, finanšu gadu, kas sākas aprīļa pirmajā dienā;
 - (ii) Latvijā, taksācijas periodu, kas sākas janvāra pirmajā dienā vai pēc tās.

2. Līgumslēdzējam Valstīm jebkurā laikā piemērojot šo Līgumu, visiem tajā nedefinētajiem terminiem ir tāda nozīme, kāda tiem tajā laikā ir attiecīgās valsts normatīvajos aktos attiecībā uz nodokļiem, uz ko attiecas Līgums, ja vien no konteksta nav izsecināms citādi, turklāt šis valsts attiecīgajos nodokļu normatīvajos aktos paredzētā nozīme prevalē pār citos šis valsts normatīvajos aktos paredzēto nozīmi.

4. pants

REZIDENTS

1. Šajā Līgumā termins “Līgumslēdzējas Valsts rezidents” nozīmē jebkuru personu, kurai saskaņā ar šīs valsts normatīvajiem aktiem uzliek nodokļus, pamatojoties uz tās pastāvīgo dzīvesvietu, rezidenci, vadības atrašanās vietu, reģistrācijas vietu vai jebkuru citu līdzīgu kritēriju, un ietver arī attiecīgo valsti un jebkuru tās politiski administratīvo vienību vai pašvaldību. Tomēr šis termins neietver tās personas, kurām šajā valstī nodokļi tiek uzlikti tikai attiecībā uz to ienākumiem no šajā valstī esošajiem peļņas avotiem vai tajā esošo kapitālu.

2. Ja saskaņā ar 1. daļas noteikumiem fiziskā persona ir abu Līgumslēdzēju Valstu rezidents, tās statuss nosakāms šādi:

- a) šī persona tiek uzskatīta tikai par tās valsts rezidentu, kurā atrodas tās pastāvīgā dzīvesvieta; ja tās pastāvīgā dzīvesvieta ir abās valstīs, šī persona tiek uzskatīta tikai par tās valsts rezidentu, ar kuru tai ir ciešākas personiskās un ekonomiskās attiecības (vitālo interešu centrs);
- b) ja nav iespējams noteikt valsti, kurā šai personai ir vitālo interešu centrs, vai arī tai nav pastāvīgas dzīvesvietas nevienā no abām valstīm, šī persona tiek uzskatīta tikai par tās valsts rezidentu, kura ir tās ierastā mītnes zeme;
- c) ja šai personai ierastā mītnes zeme ir abas valstis vai nav neviena no tām, tā tiek uzskatīta tikai par tās valsts rezidentu, kuras valsts piederīgais ir šī persona;
- d) ja šī persona ir abu valstu piederīgais vai nav nevienas šīs valsts piederīgais, Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes izšķir šo jautājumu, savstarpēji vienojoties.

3. Ja saskaņā ar 1. daļas noteikumiem persona, kas nav fiziskā persona, ir abu Līgumslēdzēju Valstu rezidents, Līgumslēdzēju Valstu kompetentajām iestādēm ir jācenšas atrisināt šo jautājumu

savstarpējas vienošanās ceļā, ņemot vērā personas faktiskās vadības atrašanās vietu, vietu, kur tā reģistrēta, un jebkuru citu būtisku faktoru. Ja šāda vienošanās nepastāv, tad šāda persona, Līguma atvieglojumu piemērošanai, netiek uzskatīta par rezidentu nevienā no Līgumslēdzējām Valstīm.

5. pants

PASTĀVĪGĀ PĀRSTĀVniecība

1. Šajā Līgumā termins “pastāvīgā pārstāvniecība” nozīmē noteiktu darbības vietu, kur uzņēmums pilnīgi vai daļēji veic uzņēmējdarbību.

2. Termins “pastāvīgā pārstāvniecība” galvenokārt ietver:

- a) vadības atrašanās vietu;
- b) filiāli;
- c) biroju;
- d) fabriku;
- e) darbnīcu;
- f) preču tirdzniecības vietu;
- g) noliktavu attiecībā uz personu, kura citiem piedāvā uzglabāšanas telpas;
- h) zemnieku saimniecību, stādījumus vai citu vietu, kur tiek veikta zemkopība, mežsaimniecība, stādījumu audzēšana vai līdzīgas darbības; un
- i) šahtu, naftas vai gāzes ieguves vietu, akmeņlauztuves vai jebkuru citu dabas resursu ieguves vietu.

3. Termins “pastāvīgā pārstāvniecība” arī ietver:

- a) būvlaukumu vai celtniecības, instalācijas vai montāžas projektu, vai ar tiem saistītu uzraudzības darbību, bet tikai tad, ja tie turpinās ilgāk par deviņiem mēnešiem;
- b) pakalpojumu, tai skaitā konsultatīvo pakalpojumu, sniegšanu, ko veic Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums, nodarbinot šī uzņēmuma darbiniekus vai citu personālu, ko uzņēmums šajā nolūkā piesaistījis, bet tikai tad, ja šādas darbības (tā paša vai cita projekta ietvaros) otrā Līgumslēdzējā Valstī tiek veiktas laika posmu vai laika posmus, kas kopumā pārsniedz sešus mēnešus jebkurā divpadsmit mēnešu periodā;
- c) Līgumslēdzējas Valsts šelfa zonā veiktās darbības saistībā ar šajā valstī esošo jūras un zemes dziļu un tur esošo dabas resursu izpēti vai izmantošanu, bet tikai tad, ja šādas darbības tiek veiktas laika posmu vai laika posmus, kas kopumā pārsniedz 30 dienas jebkurā divpadsmit mēnešu periodā.

4. Neatkarīgi no šī panta iepriekšējiem noteikumiem termins “pastāvīgā pārstāvniecība” neietver:

- a) ēku un iekārtu izmantošanu tikai un vienīgi uzņēmumam piederošo preču vai izstrādājumu uzglabāšanai, demonstrēšanai vai piegādēm;
- b) uzņēmumam piederošo preču vai izstrādājumu krājumus, kas paredzēti tikai un vienīgi uzglabāšanai, demonstrēšanai vai piegādēm;
- c) uzņēmumam piederošo preču vai izstrādājumu krājumus, kas paredzēti tikai un vienīgi pārstrādei citā uzņēmumā;
- d) noteiktu darbības vietu, kas paredzēta tikai un vienīgi preču vai izstrādājumu iepirkšanai uzņēmuma vajadzībām vai informācijas vākšanai uzņēmuma vajadzībām;
- e) noteiktu darbības vietu, kas paredzēta tikai un vienīgi tam, lai veiktu uzņēmuma labā jebkuru citu sagatavošanas vai palīgdarbību;
- f) noteiktu darbības vietu, kas paredzēta tikai un vienīgi, lai nodarbotos ar a) līdz e) punktā minētajām darbībām jebkādā to kombinācijā, ja darbību kombinācijai kopumā ir sagatavošanas vai palīgdarbības raksturs.

5. Neatkarīgi no 1. un 2. daļas noteikumiem, ja persona, kura nav 6. daļā minētais neatkarīga statusa aģents, Līgumslēdzējā Valstī darbojas otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma vārdā, tad attiecībā uz visām darbībām, ko šāda persona veic uzņēmuma labā, tiek uzskatīts, ka uzņēmumam ir pastāvīgā pārstāvniecība pirmajā minētajā Līgumslēdzējā Valstī, ja:

- a) šai personai ir piešķirtas pilnvaras Līgumslēdzējā Valstī noslēgt līgumus uzņēmuma vārdā, un tā pastāvīgi izmanto šīs pilnvaras, izņemot, ja šāda persona veic tikai 4. daļā paredzētās darbības, kuras veicot noteiktā darbības vietā, saskaņā ar minēto daļu nepadara šo noteikto darbības vietu par uzņēmuma pastāvīgo pārstāvniecību, vai
- b) šai personai nav šādu pilnvaru, tomēr tā pirmajā minētajā valstī pastāvīgi uzglabā preču vai izstrādājumu krājumus, no kuriem tā uzņēmuma vārdā regulāri piegādā preces vai izstrādājumus; vai
- c) šī persona pirmajā minētajā valstī pastāvīgi nodrošina pasūtījumus pilnīgi vai gandrīz pilnīgi attiecīgā uzņēmuma labā.

6. Tiek uzskatīts, ka uzņēmumam nav pastāvīgā pārstāvniecība Līgumslēdzējā Valstī, ja uzņēmums veic uzņēmējdarbību šajā valstī, izmantojot vienīgi brokeri, tirdzniecības aģentu vai jebkuru citu neatkarīga statusa aģentu, ar nosacījumu, ka šīs personas veic savu parasto uzņēmējdarbību. Tomēr, ja šāda aģenta darbība pilnīgi vai gandrīz pilnīgi tiek veikta uzņēmuma labā un ja attiecības starp aģentu un uzņēmumu atšķiras no tādām attiecībām, kādas būtu nodibinātas starp neatkarīgām personām, šāds aģents netiek uzskatīts par neatkarīga statusa aģentu šajā daļā minētajā nozīmē. Šajā gadījumā tiek piemēroti 5. daļas noteikumi.

7. Fakts, ka sabiedrība – Līgumslēdzējas Valsts rezidents, kontrolē sabiedrību, kura ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents vai kura veic uzņēmējdarbību šajā otrā valstī (izmantojot pastāvīgo pārstāvniecību vai kādā citā veidā), vai ir pakļauta šādas sabiedrības kontrolei, pats par sevi nenozīmē, ka kāda no šīm sabiedrībām ir otras sabiedrības pastāvīgā pārstāvniecība.

6. pants

IENĀKUMS NO NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA

1. Ienākumam, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst no nekustamā īpašuma (tajā skaitā ienākumam no lauksaimniecības vai mežsaimniecības), kas atrodas otrā Līgumslēdzējā Valstī, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Terminam “nekustamais īpašums” ir tāda nozīme, kāda tam ir tās Līgumslēdzējas Valsts normatīvajos aktos, kurā atrodas attiecīgais īpašums. Jebkurā gadījumā šis termins ietver tiesības saistībā ar nekustamo īpašumu, īpašumu, kas ir piederīgs nekustamajam īpašumam, tajā skaitā mājlopus un iekārtas, ko izmanto lauksaimniecībā un mežsaimniecībā, tiesības, uz kurām attiecas zemes īpašuma tiesību vispārīgie noteikumi, nekustamā īpašuma lietojumu un tiesības uz mainīgiem vai nemainīgiem maksājumiem kā atlīdzību par derīgo izrakteņu iegulu, dabas atradņu un citu dabas resursu izmantošanu vai tiesībām tos izmantot, tiesības uz jūras un zemes dziļu un to dabas resursu izpēti vai izmantošanas ceļā iegūstamo īpašumu, tajā skaitā tiesības uz līdzdalību vai labuma gūšanu no šāda īpašuma. Kuģi, laivas un gaisa kuģi netiek uzskatīti par nekustamo īpašumu.

3. 1. daļas noteikumi tiek piemēroti attiecībā uz ienākumu no nekustamā īpašuma tiešas izmantošanas, izīrēšanas vai izmantošanas jebkādā citā veidā.

4. 1. un 3. daļas noteikumi tiek piemēroti arī attiecībā uz ienākumu no uzņēmuma nekustamā īpašuma, kā arī attiecībā uz ienākumu no nekustamā īpašuma, ko izmanto neatkarīgu individuālo pakalpojumu sniegšanai.

7. pants

UZŅĒMĒJDARBĪBAS PEĻŅA

1. Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma peļņai tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī, izņemot, ja uzņēmums veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, izmantojot tur esošu pastāvīgo pārstāvniecību. Ja uzņēmums veic uzņēmējdarbību minētajā veidā, uzņēmuma peļņai var uzlikt nodokļus otrā valstī, bet tikai tai peļņas daļai, ko var attiecināt uz šo pastāvīgo pārstāvniecību.

2. Saskaņā ar 3. daļas noteikumiem, ja Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, katrā Līgumslēdzējā Valstī uz šo pastāvīgo pārstāvniecību attiecināms tāds peļņas apmērs, kādu tā varētu gūt, ja tā būtu nodalīts un atsevišķs uzņēmums, kas veic tādu pašu vai līdzīgu uzņēmējdarbību tādos pašos vai līdzīgos apstākļos un pilnīgi neatkarīgi veiktu darījumus ar uzņēmumu, kura pastāvīgā pārstāvniecība tā ir.

3. Nosakot pastāvīgās pārstāvniecības peļņu, tiek atļauts atskaitīt izdevumus, kas radušies pastāvīgās pārstāvniecības vajadzībām tās atrašanās valstī vai citur, tajā skaitā operatīvos un vispārējos administratīvos izdevumus, saskaņā ar šīs valsts nodokļu normatīvo aktu noteikumiem un ierobežojumiem. Tomēr, šādi atskaitījumi netiek atļauti attiecībā uz maksājumiem (citādiem kā faktisko izdevumu atmaksa), ko pastāvīgā pārstāvniecība izmaksā galvenajam uzņēmumam vai kādam citam tā birojam kā autoratlīdzību, atalgojumu vai cita veida līdzīgus maksājumus par patentu, zinātnības (know-how) vai citu tiesību izmantošanu, vai kā komisijas maksu vai citu maksu par vadības vai īpašu pakalpojumu sniegšanu, vai, izņemot banku pakalpojumu uzņēmuma gadījumus, kā procentu maksājumus par naudas summām, kuras ir aizdotas pastāvīgajai pārstāvniecībai. Tāpat, nosakot pastāvīgās pārstāvniecības peļņu, netiek ņemtas vērā summas (citādas kā faktisko izdevumu atmaksa), ko pastāvīgā pārstāvniecība saņem no galvenā uzņēmuma vai kāda cita tā biroja kā autoratlīdzību, atalgojumu vai cita veida līdzīgus maksājumus par patentu, zinātnības (know-how) vai citu tiesību izmantošanu, vai kā komisijas maksu vai citu maksu par vadības vai īpašu pakalpojumu sniegšanu, vai, izņemot banku pakalpojumu uzņēmuma gadījumus, kā procentu maksājumus par naudas summām, kas ir aizdotas galvenajam uzņēmumam vai kādam citam no tā birojiem.

4. Uz pastāvīgo pārstāvniecību netiek attiecināta peļņa tikai tāpēc vien, ka tā ir iegādājusies preces vai izstrādājumus uzņēmuma, kura pastāvīgā pārstāvniecība tā ir, vajadzībām.

5. Lai piemērotu iepriekšējo daļu noteikumus, peļņu, ko attiecinā uz pastāvīgo pārstāvniecību, katru gadu nosaka ar vienu un to pašu metodi, izņemot, ja ir pietiekams iemesls rīkoties citādi.

6. Ja peļņā ir ietverti citos šī Līguma pantos atsevišķi aplūkotie ienākuma veidi, šī panta noteikumi neietekmē šo citu pantu noteikumus.

8. pants

KUĢNIECĪBA UN GAISA TRANSPORTS

1. Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma gūtajai peļņai no kuģu vai gaisa kuģu izmantošanas starptautiskajā satiksmē uzlikt nodokļus tikai šajā valstī.

2. 1. daļā minētajai Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma peļņai no konteineru (tajā skaitā treileru, baržu un līdzīgu konteineru pārvadāšanas iekārtu) lietošanas, uzturēšanas vai iznomāšanas preču vai izstrādājumu pārvadāšanai starptautiskajā satiksmē, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

3. Šī panta piemērošanai procenti no investīcijām, kas Līgumslēdzējā Valstī tiek veiktas kā neatņemama uzņēmējdarbības sastāvdaļa kuģu vai gaisa kuģu izmantošanai starptautiskajā satiksmē, tiek uzskatīti par peļņu, kas gūta no šādu kuģu vai gaisa kuģu izmantošanas, un attiecībā uz šādiem procentiem netiek piemēroti 11. panta noteikumi.

4. 1., 2. un 3. daļas noteikumi attiecas arī uz peļņu no piedalīšanās pulā, kopējā uzņēmējdarbībā vai starptautiskās satiksmes transporta aģentūrā.

9. pants

SAISTĪTIE UZŅĒMUMI

1. Ja:

- a) Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums tieši vai netieši piedalās otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma vadībā, kontrolē vai arī tam pieder daļa no šī uzņēmuma kapitāla, vai
- b) vienas un tās pašas personas tieši vai netieši piedalās Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma un otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma vadībā, kontrolē vai arī tām pieder daļa no šo uzņēmumu kapitāla,

un jebkurā no šiem gadījumiem šo divu uzņēmumu komerciālās vai finanšu attiecības tiek veidotas vai nodibinātas pēc noteikumiem, kas atšķiras no tiem noteikumiem, kuri būtu spēkā starp diviem neatkarīgiem uzņēmumiem, tad jebkura peļņa, ko gūtu viens no uzņēmumiem, bet iepriekšminēto noteikumu ietekmē nav guvis, var tikt iekļauta šī uzņēmuma peļņā, un tai var atbilstoši uzlikt nodokļus.

2. Ja Līgumslēdzēja Valsts iekļauj šīs valsts uzņēmuma peļņā un attiecīgi uzliet nodokļus tai peļņai, attiecībā uz kuru otrā valstī otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmumam ir uzliktis nodoklis, un šī iekļautā peļņa ir tāda peļņa, kuru būtu guvis pirmās Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums, ja attiecības starp šiem diviem uzņēmumiem būtu bijušas tādas, kādas pastāvētu starp diviem neatkarīgiem uzņēmumiem, tad otra valsts veic atbilstošas korekcijas attiecībā uz nodokļa lielumu, kāds tiek uzliktis šai peļņai otrā valstī. Nosakot šīs korekcijas, ņem vērā citus šī Līguma noteikumus un, ja nepieciešams, rīko Līgumslēdzēju Valstu kompetento iestāžu konsultācijas.

10. pants

DIVIDENDES

1. Dividendēm, ko sabiedrība – Līgumslēdzējas Valsts rezidents, izmaksā otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Tomēr šīm dividendēm var uzlikt nodokļus arī atbilstoši attiecīgās valsts normatīvajiem aktiem tajā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir sabiedrība, kas izmaksā dividendes, bet, ja šo dividenžu patiesais labuma guvējs ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, nodoklis nedrīkst pārsniegt 10 procentus no dividenžu kopapjoma. Šī daļa neietekmē nodokļu uzlikšanu sabiedrības peļņai, no kuras izmaksā dividendes.

3. Termins “dividendes” šajā pantā nozīmē ienākumu no akcijām vai citām no parādu saistībām neizrietošām tiesībām piedalīties sabiedrības peļņas sadalē, kā arī tādu ienākumu, uz ko saskaņā ar tās valsts normatīvajiem aktiem, kuras rezidents ir sabiedrība, kas veic peļņas sadali, attiecas tāds pats nodokļu uzlikšanas režīms kā uz ienākumu no akcijām.

4. 1. un 2. daļas noteikumus nepiemēro, ja dividenžu patiesais labuma guvējs, kurš ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir dividendes izmaksājošā sabiedrība, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, vai arī sniedz neatkarīgus individuālos pakalpojumus šajā otrā valstī, izmantojot tajā izvietoto pastāvīgo bāzi, un ja līdzdalība, par kuru tiek izmaksātas dividendes, ir faktiski saistīta ar šo pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi. Šajā gadījumā atkarībā no apstākļiem piemēro 7. vai 14. panta noteikumus.

5. Ja sabiedrība – Līgumslēdzējas Valsts rezidents, gūst peļņu vai ienākumu otrā Līgumslēdzējā Valstī, šī otra valsts nedrīkst nedz uzlikt jebkādus nodokļus šīs sabiedrības izmaksātajām dividendēm, izņemot, ja dividendes tiek izmaksātas otras valsts rezidentam vai ja līdzdalība, par kuru tiek izmaksātas dividendes, ir faktiski saistīta ar pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi šajā otrā valstī, nedz arī uzlikt nodokli sabiedrības nesadalītajai peļņai pat tad, ja izmaksātas dividendes vai nesadalītā peļņa pilnīgi vai daļēji sastāv no otrā valstī gūtās peļņas vai ienākuma.

11. pants
PROCENTI

1. Procentiem, kas rodas Līgumslēdzējā Valstī un tiek izmaksāti otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Tomēr šiem procentiem var uzlikt nodokļus atbilstoši attiecīgās valsts normatīvajiem aktiem tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā tie rodas, bet, ja šo procentu patiesais labuma guvējs ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, tad nodoklis nedrīkst pārsniegt 10 procentus no procentu kopapjoma.

3. Neatkarīgi no 2. daļas noteikumiem procenti, kas rodas Līgumslēdzējā Valstī, šajā valstī tiek atbrīvoti no nodokļu uzlikšanas, ja tos gūst un to patiesais labuma guvējs ir:

- a) otras Līgumslēdzējas Valsts valdība, politiski administratīvā vienība vai pašvaldība; vai
- b) (i) Indijā, Indijas Rezervju banka, Indijas Eksporta-Importa banka un Nacionālā mājokļu banka; vai
(ii) Latvijā, Latvijas Banka, Latvijas Hipotēku un zemes banka un Latvijas Garantiju aģentūra; vai
- c) jebkura cita līdzīga institūcija, par kuru Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes, vēstulju apmaiņas ceļā, laika gaitā var vienoties; vai
- d) Indijas rezidents, ja procenti tiek maksāti par aizdevumu vai kredītu, kuru izsniegusi, galvojusi vai apdrošinājusi Indijas valdība, politiski administratīvā vienība vai pašvaldība, vai jebkura no b) punkta (i) apakšpunktā vai c) punktā minētajām institūcijām; vai
- e) Latvijas rezidents, ja procenti tiek maksāti par aizdevumu vai kredītu, kuru izsniegusi, galvojusi vai apdrošinājusi Latvijas valdība, politiski administratīvā vienība vai pašvaldība, vai jebkura no b) punkta (ii) apakšpunktā vai c) punktā minētajām institūcijām.

4. Šajā pantā termins “procenti” nozīmē ienākumu no jebkāda veida parāda prasībām neatkarīgi no tā, vai tās ir vai nav nodrošinātas ar hipotēku un vai tām ir vai nav tiesības piedalīties parādnieka peļņas sadalē, un it īpaši ienākumu no valdības vērtspapīriem un ienākumu no obligācijām vai parādzīmēm, tajā skaitā prēmijas un balvas, kas piederīgas šiem vērtspapīriem, obligācijām vai parādzīmēm. Termins “procenti” neietver jebkādu ienākumu, kas saskaņā ar 10. panta noteikumiem tiek uzskatīts par dividendēm. Šī panta noteikumu piemērošanai soda naudas, kas saņemtas par laikā neveiktajiem maksājumiem, netiek uzskatītas par procentiem.

5. 1., 2. un 3. daļas noteikumi netiek piemēroti, ja procentu patiesais labuma guvējs, kas ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, kurā šie procenti rodas, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, vai arī sniedz neatkarīgus individuālos pakalpojumus šajā otrā valstī, izmantojot tajā izvietoto pastāvīgo bāzi, un parāda prasības, uz kuru pamata tiek maksāti procenti, ir faktiski saistītas ar šo pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi. Šajā gadījumā atkarībā no apstākļiem piemēro 7. vai 14. panta noteikumus.

6. Ja procentu maksātājs ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, tiek uzskatīts, ka procenti rodas šajā valstī. Tomēr, ja persona, kura izmaksā procentus, neatkarīgi no tā, vai šī persona ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents vai nav, izmanto Līgumslēdzējā Valstī esošo pastāvīgo pārstāvniecību vai tur izvietoto pastāvīgo bāzi, sakarā ar ko radušās parādu saistības, par kurām tiek maksāti procenti, un ja šos procentus izmaksā (sedz) pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze, tiek uzskatīts, ka šie procenti rodas tajā valstī, kurā atrodas pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze.

7. Ja, pamatojoties uz īpašām attiecībām starp procentu maksātāju un procentu patieso labuma guvēju vai starp viņiem abiem un kādu citu personu, procentu summa, kas attiecas uz parāda prasībām, par kurām tā tiek izmaksāta, pārsniedz summu, par kādu būtu varējuši vienoties procentu maksātājs un procentu patiesais labuma guvējs, ja starp viņiem nebūtu minēto īpašo attiecību,

tad šī panta noteikumi tiek piemēroti tikai attiecībā uz pēdējo minēto summu. Šādā gadījumā maksājumu daļai, kas pārsniedz šo summu, nodokļus uzliek atbilstoši katras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem, ņemot vērā šī Līguma pārējos noteikumus.

12. pants

AUTORATLĪDZĪBAS UN ATLĪDZĪBAS PAR TEHNISKAJIEM PAKALPOJUMIEM

1. Autoratlīdzībai vai atlīdzībai par tehniskajiem pakalpojumiem, kas rodas Līgumslēdzējā Valstī un ko izmaksā otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Tomēr šādai autoratlīdzībai vai atlīdzībai par tehniskajiem pakalpojumiem var arī uzlikt nodokļus atbilstoši attiecīgās valsts normatīvajiem aktiem tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā tās rodas, bet, ja autoratlīdzības vai atlīdzības par tehniskajiem pakalpojumiem patiesais labuma guvējs ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, nodoklis nedrīkst pārsniegt 10 procentus no autoratlīdzības vai atlīdzības par tehniskajiem pakalpojumiem kopapjoma.

3. a) Termins “autoratlīdzība” šajā pantā nozīmē jebkāda veida maksājumus, ko saņem kā kompensāciju par jebkura literāra, mākslas vai zinātniska darba, tajā skaitā kinofilmu un filmu vai ierakstu televīzijas vai radio pārraidēs, jebkura patenta, preču zīmes, dizaina vai parauga, plāna, slepenas formula vai procesa izmantošanu vai tiesībām to izmantot, vai par rūpnieciskās, komerciālās vai zinātniskās iekārtas izmantošanu vai par tiesībām to izmantot, vai par informāciju saistībā ar rūpniecisko, komerciālo vai zinātnisko pieredzi.

b) Termins “atlīdzība par tehniskajiem pakalpojumiem” šajā pantā nozīmē jebkāda veida maksājumus, kas nav minēti šī Līguma 14. un 15. pantā, ko saņem kā kompensāciju par vadības vai tehniskajiem vai konsultatīvajiem pakalpojumiem, tajā skaitā par tehniskā vai cita personāla sniegtajiem pakalpojumiem.

4. 1. un 2. daļas noteikumi netiek piemēroti, ja autoratlīdzības vai atlīdzības par tehniskajiem pakalpojumiem patiesais labuma guvējs, kas ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, kurā rodas autoratlīdzība vai atlīdzība par tehniskajiem pakalpojumiem, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, vai arī sniedz neatkarīgus individuālos pakalpojumus šajā otrā valstī, izmantojot tajā izvietoto pastāvīgo bāzi, un ja tiesības vai īpašums, par ko tiek maksāta autoratlīdzība vai atlīdzība par tehniskajiem pakalpojumiem, ir faktiski saistīti ar šo pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi. Šajā gadījumā atkarībā no apstākļiem piemēro 7. vai 14. panta noteikumus.

5. a) Ja autoratlīdzības vai atlīdzības par tehniskajiem pakalpojumiem maksātājs ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, tiek uzskatīts, ka autoratlīdzība vai atlīdzība par tehniskajiem pakalpojumiem rodas šajā valstī. Tomēr, ja persona, kas izmaksā autoratlīdzību vai atlīdzību par tehniskajiem pakalpojumiem, neatkarīgi no tā, vai šī persona ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents vai nav, izmanto Līgumslēdzējā Valstī esošo pastāvīgo pārstāvniecību vai tur izvietoto pastāvīgo bāzi, sakarā ar ko radies pienākums izmaksāt autoratlīdzību vai atlīdzību par tehniskajiem pakalpojumiem, un ja šo autoratlīdzību vai atlīdzību par tehniskajiem pakalpojumiem izmaksā (sedz) šī pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze, tiek uzskatīts, ka autoratlīdzība vai atlīdzība par tehniskajiem pakalpojumiem rodas tajā valstī, kurā atrodas pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze.

b) Ja autoratlīdzība vai atlīdzība par tehniskajiem pakalpojumiem saskaņā ar a) punktu nerodas vienā no Līgumslēdzējām Valstīm un autoratlīdzība ir saistīta ar tiesību vai īpašuma lietošanu vai tiesībām lietot īpašumu, vai atlīdzība par tehniskajiem pakalpojumiem ir saistīta ar vienā no Līgumslēdzējām Valstīm sniegtajiem pakalpojumiem, tiek uzskatīts, ka autoratlīdzība vai atlīdzība par tehniskajiem pakalpojumiem rodas šajā Līgumslēdzējā Valstī.

6. Ja, pamatojoties uz īpašām attiecībām starp maksātāju un patieso labuma guvēju vai starp viņiem abiem un kādu citu personu, autoratlīdzības vai atlīdzības par tehniskajiem pakalpojumiem summa, kas attiecas uz izmantošanu, tiesībām vai informāciju, par kuru tā tiek maksāta, pārsniedz

summu, par kādu būtu varējuši vienoties maksātājs un patiesais labuma guvējs, ja starp viņiem nebūtu minēto īpašo attiecību, tad šī panta noteikumi tiek piemēroti tikai attiecībā uz pēdējo minēto summu. Šajā gadījumā maksājuma daļai, kas pārsniedz šo summu, tiek uzlikti nodokļi atbilstoši katras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem, ņemot vērā šī Līguma pārējos noteikumus.

13. pants

IENĀKUMS VAI KAPITĀLA PIEAUGUMS NO ĪPAŠUMA ATSAVINĀŠANAS

1. Ienākumam vai kapitāla pieaugumam, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst, atsavinot 6. pantā minēto otrā Līgumslēdzējā Valstī esošo nekustamo īpašumu, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Kapitāla pieaugumam, kas gūts, atsavinot kustamo īpašumu, kas ir daļa no Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma pastāvīgās pārstāvniecības uzņēmējdarbības īpašuma otrā Līgumslēdzējā Valstī, vai atsavinot kustamo īpašumu, kas ir piederīgs Līgumslēdzējas Valsts rezidenta pastāvīgajai bāzei otrā Līgumslēdzējā Valstī, kas izveidota neatkarīgu individuālo pakalpojumu sniegšanai, tajā skaitā kapitāla pieaugumam no šādas pastāvīgās pārstāvniecības atsavināšanas (atsevišķi vai kopā ar visu uzņēmumu) vai šādas pastāvīgās bāzes atsavināšanas, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

3. Kapitāla pieaugumam, ko Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums, kas izmanto starptautiskajā satiksmē kuģus vai gaisa kuģus, gūst atsavinot starptautiskajā satiksmē izmantotus kuģus vai gaisa kuģus vai kustamo īpašumu, kas ir piederīgs šādu kuģu vai gaisa kuģu izmantošanai, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

4. Kapitāla pieaugumam no tādas sabiedrības akciju atsavināšanas, kuras īpašums tieši vai netieši galvenokārt sastāv no Līgumslēdzējā Valstī esošā nekustamā īpašuma, var uzlikt nodokļus šajā valstī.

5. Kapitāla pieaugumam no sabiedrības – Līgumslēdzējas Valsts rezidenta, akciju, kas nav minētas 4. daļā, atsavināšanas, var uzlikt nodokļus šajā valstī.

6. Kapitāla pieaugumam no jebkura tāda īpašuma atsavināšanas, kas nav 1., 2., 3., 4. un 5. daļā minētais īpašums, tiek uzlikti nodokļi tikai tajā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir šī īpašuma atsavinātājs.

14. pants

NEATKARĪGIE INDIVIDUĀLIE PAKALPOJUMI

1. Līgumslēdzējas Valsts rezidenta – fiziskās personas, ienākumam, kas gūts, sniedzot profesionālus pakalpojumus vai veicot cita veida neatkarīgu darbību, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī, izņemot, ja šī persona savas darbības vajadzībām izmanto tai regulāri pieejamu pastāvīgo bāzi otrā Līgumslēdzējā Valstī. Ja tiek izmantota šāda pastāvīgā bāze, ienākumam var uzlikt nodokļus arī otrā valstī, bet tikai tik lielā mērā, kādā tas ir attiecināms uz šo pastāvīgo bāzi. Šī panta piemērošanai, ja Līgumslēdzējas Valsts rezidents – fiziskā persona, uzturas otrā Līgumslēdzējā Valstī laika posmu vai laika posmus, kas kopumā pārsniedz 183 dienas jebkurā divpadsmit mēnešu periodā, kas sākas vai beidzas attiecīgajā taksācijas gadā, tiek uzskatīts, ka šī persona izmanto tai regulāri pieejamu pastāvīgo bāzi otrā valstī, un ienākums, kas gūts par otrā valstī veiktajām iepriekšminētajām darbībām, tiek attiecināts uz šo pastāvīgo bāzi.

2. Termiņš “profesionālie pakalpojumi” galvenokārt ietver neatkarīgu zinātnisko, literāro, māksliniecisko, izglītojošo vai pedagoģisko darbību, kā arī ārsta, jurista, inženiera, arhitekta, zobārsta un grāmatveža neatkarīgu darbību.

15. pants

ATKARĪGIE INDIVIDUĀLIE PAKALPOJUMI

1. Saskaņā ar 16., 18., 19., 20. un 21. panta noteikumiem darba algai, samaksai un citai līdzīga veida atlīdzībai, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents saņem par algotu darbu, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī, ja vien algotais darbs netiek veikts otrā Līgumslēdzējā Valstī. Ja algotais darbs tiek veikts otrā Līgumslēdzējā Valstī, par to saņemtajai atlīdzībai var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Neatkarīgi no 1. daļas noteikumiem, atlīdzībai, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents saņem par algotu darbu, kas tiek veikts otrā Līgumslēdzējā Valstī, tiek uzlikti nodokļi tikai pirmajā minētajā valstī, ja:

- a) atlīdzības saņēmējs ir atradies otrā valstī laika posmu vai laika posmus, kas kopumā nepārsniedz 183 dienas jebkurā divpadsmit mēnešu periodā, kas sākas vai beidzas attiecīgajā taksācijas gadā, un
- b) atlīdzību maksā darba devējs, kas nav otras valsts rezidents, vai cita persona tāda darba devēja vārdā, un
- c) atlīdzību neizmaksā (nesedz) pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze, ko darba devējs izmanto otrā valstī.

3. Neatkarīgi no šī panta iepriekšējiem noteikumiem, atlīdzībai, ko saņem par algotu darbu, kas tiek veikts uz Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma starptautiskajā satiksmē izmantota kuģa vai gaisa kuģa, var uzlikt nodokļus šajā valstī.

16. pants

DIREKTORU ATALGOJUMS

Direktoru atalgojumam un citiem līdzīgiem maksājumiem, ko saņem Līgumslēdzējas Valsts rezidents kā direktoru padomes vai jebkuras citas līdzīgas institūcijas loceklis sabiedrībā, kas ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

17. pants

MĀKSLINIEKI UN SPORTISTI

1. Neatkarīgi no 14. un 15. panta noteikumiem ienākumam, ko gūst Līgumslēdzējas Valsts rezidents kā izpildītājmākslinieks, piemēram, teātra, kino, radio vai televīzijas mākslinieks, vai mūziķis, vai arī kā sportists par savu individuālo darbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Ja izpildītājmākslinieka vai sportista ienākums par viņa individuālo darbību attiecīgajā jomā tiek maksāts nevis pašam izpildītājmāksliniekam vai sportistam, bet citai personai, šādam ienākumam neatkarīgi no 7., 14. un 15. panta noteikumiem var uzlikt nodokļus tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā tiek veikta izpildītājmākslinieka vai sportista darbība.

3. 1. un 2. daļas noteikumi netiek piemēroti ienākumam, ko izpildītājmākslinieks vai sportists guvis par Līgumslēdzējā Valstī veiktu individuālo darbību, ja darbība galvenokārt tiek atbalstīta no vienas vai abu Līgumslēdzēju Valstu vai to politiski administratīvo vienību vai pašvaldību publiskā finansējuma līdzekļiem. Šajā gadījumā ienākumam tiek uzlikti nodokļi tikai tajā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir izpildītājmākslinieks vai sportists.

18. pants

PENSIJAS

1. Saskaņā ar 19. panta 2. daļas noteikumiem pensijai un citai līdzīgai atlīdzībai, ko saņem Līgumslēdzējas Valsts rezidents par iepriekš veikto algoto darbu, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

2. Neatkarīgi no šī panta 1. daļas noteikumiem un 19. panta 2. daļas noteikumiem, pensijai un citai līdzīgai atlīdzībai, kas tiek maksāta saskaņā ar Līgumslēdzējas Valsts sociālās apdrošināšanas normatīvajiem aktiem, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

19. pants

VALSTS DIENESTS

1. a) Darba algai, samaksai un citai līdzīgai atlīdzībai, kas nav pensija un ko fiziskajai personai izmaksā Līgumslēdzēja Valsts vai tās politiski administratīvā vienība vai pašvaldība par šai valstij vai vienībai vai pašvaldībai sniegtajiem pakalpojumiem, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

b) Tomēr šādai darba algai, samaksai un citai līdzīgai atlīdzībai tiek uzlikti nodokļi tikai otrā Līgumslēdzējā Valstī, ja pakalpojumi ir sniegti šajā valstī un šī fiziskā persona ir tāds šīs valsts rezidents, kas:

(i) ir šīs valsts piederīgais; vai

(ii) nav kļuvis par šīs valsts rezidentu tikai un vienīgi, lai sniegtu šos pakalpojumus.

2. a) Jebkurai pensijai, ko fiziskajai personai izmaksā Līgumslēdzēja Valsts vai tās politiski administratīvā vienība vai pašvaldība, vai kas tiek izmaksāta no to izveidotajiem fondiem par pakalpojumiem, ko šī persona sniegusi šai valstij vai vienībai vai pašvaldībai, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

b) Tomēr šādai pensijai tiek uzlikti nodokļi tikai otrā Līgumslēdzējā Valstī, ja šī fiziskā persona ir šīs otras valsts rezidents un valsts piederīgais.

3. 15., 16., 17. un 18. panta noteikumus piemēro darba algai, samaksai, citai līdzīgai atlīdzībai un pensijai, ko izmaksā par pakalpojumiem, kas sniegti saistībā ar Līgumslēdzējas Valsts vai tās politiski administratīvās vienības vai pašvaldības veikto uzņēmējdarbību.

20. pants

PROFESORI, SKOLOTĀJI UN ZINĀTNISKIE PĒTNIEKI

1. Atlīdzība, ko par veikto mācību vai pētniecības darbu saņem fiziskā persona, kura ierodas Līgumslēdzējā Valstī, lai mācītu vai nodarbotos ar pētniecības darbu universitātē, koledžā vai citā šīs Līgumslēdzējas Valsts atzītā izglītības iestādē, un kura ir vai tieši pirms ierašanās Līgumslēdzējā Valstī bija otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, tiek atbrīvota no nodokļu uzlikšanas pirmajā minētajā valstī laika periodā, kas nepārsniedz divus gadus no dienas, kad šī persona pirmoreiz ieradās minētajā nolūkā.

2. Šī panta 1. daļas noteikumi netiek piemēroti ienākumam, kas gūts par pētniecības darbu, ja šis pētniecības darbs tiek veikts nevis sabiedriskajās interesēs, bet galvenokārt kādas noteiktas personas vai personu privātajās interesēs.

21. pants

STUDENTI

1. Maksājumiem, ko uzturēšanās, studiju vai stažēšanās vajadzībām saņem students, māceklis vai stažieris, kurš ir vai tieši pirms ierašanās Līgumslēdzējā Valstī bija otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents un kurš pirmajā minētajā valstī ir ieradies vienīgi studiju vai stažēšanās nolūkā, šajā valstī netiek uzlikti nodokļi, ja šādi maksājumi ir no avotiem, kas neatrodas šajā valstī.

2. Neatkarīgi no 15. panta noteikumiem, atlīdzībai, ko students vai māceklis vai stažieris, kurš ir vai tieši pirms ierašanās Līgumslēdzējā Valstī bija otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents un kurš pirmajā minētajā valstī ir ieradies vienīgi studiju vai stažēšanās nolūkā, saņem par pirmajā minētajā valstī sniegtajiem atkarīgajiem individuālajiem pakalpojumiem, šajā valstī netiek uzlikti nodokļi, ja šādi pakalpojumi ir tieši saistīti un papildina izglītību vai apmācību, vai atlīdzība par šiem

pakalpojumiem ir nepieciešama, lai papildinātu uzturēšanās līdzekļus. Tomēr, jebkurā gadījumā šīs daļas priekšrocības netiek piešķirtas uz periodu, kas ir ilgāks par pieciem sekojošiem gadiem no dienas, kad šī persona pirmo reizi ieradās pirmajā minētajā valstī.

22. pants

CITI IENĀKUMI

1. Citiem Līgumslēdzējas Valsts rezidenta ienākumiem, kas nav atrunāti šī Līguma iepriekšējos pantos, neatkarīgi no to rašanās vietas, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

2. 1. daļas noteikumi netiek piemēroti ienākumam, kas nav ienākums no 6. panta 2. daļā definētā nekustamā īpašuma, ja šī ienākuma saņēmējs, kurš ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, vai sniedz neatkarīgus individuālos pakalpojumus šajā otrā valstī, izmantojot tur izvietoto pastāvīgo bāzi, un ja tiesības vai īpašums, par ko tiek saņemts šis ienākums, ir faktiski saistīti ar šo pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi. Šajā gadījumā atkarībā no apstākļiem piemēro 7. vai 14. panta noteikumus.

3. Neatkarīgi no 1. daļas noteikumiem, ja Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst ienākumu loteriju laimestu, krustvārdu mīklu, sacīkšu, tajā skaitā zirgu skriešanās sacīkšu, kāršu spēļu un jebkāda cita veida spēļu vai azartspēļu, vai jebkāda rakstura derību veidā, kas rodas otrā Līgumslēdzējā Valstī, šādam ienākumam var uzlikt nodokļus otrā Līgumslēdzējā Valstī.

23. pants

NODOKĻU DUBULTĀS UZLIKŠANAS NOVĒRŠANAS METODES

Nodokļu dubultā uzlikšana tiek novērsta šādi:

1. Indijā:

- a) Ja Indijas rezidents gūst ienākumu, kam saskaņā ar šo Līgumu var uzlikt nodokļus Latvijā, Indija atļauj samazināt šī rezidenta ienākuma nodokli par summu, kas ir vienāda ar Latvijā samaksāto ienākuma nodokli.

Šie samazinājumi tomēr nedrīkst pārsniegt tādu nodokļa daļu, kāda ir aprēķināta pirms šī samazinājuma piemērošanas un kas atkarībā no apstākļiem ir attiecināma uz ienākumu, kam var uzlikt nodokļus Latvijā.

- b) Ja, saskaņā ar jebkuru no šī Līguma noteikumiem Indijas rezidenta gūtais ienākums ir atbrīvots no nodokļu uzlikšanas Indijā, Indija, aprēķinot nodokļa summu attiecībā uz šī rezidenta pārējo ienākumu, var ņemt vērā atbrīvoto ienākumu.

2. Latvijā:

- a) Ja Latvijas rezidents gūst ienākumu, kam saskaņā ar šī Līguma noteikumiem ir uzlikti nodokļi Indijā, Latvija, ņemot vērā b) un c) punkta noteikumus, atbrīvo šādu ienākumu no nodokļu uzlikšanas.

- b) Ja Latvijas rezidents gūst ienākumu, kam saskaņā ar 10. panta 2. daļas, 11. panta 2. daļas un 12. panta 2. daļas noteikumiem var uzlikt nodokļus Indijā, Latvija atļauj samazināt šī rezidenta ienākuma nodokli par summu, kas ir vienāda ar Indijā samaksāto nodokli. Šie samazinājumi tomēr nedrīkst pārsniegt nodokļa daļu, kāda ir aprēķināta pirms šī samazinājuma piemērošanas un kas ir attiecināma uz ienākumu, kam var uzlikt nodokļus Indijā.

- c) Ja saskaņā ar jebkuru no Līguma noteikumiem Latvijas rezidenta gūtais ienākums ir atbrīvots no nodokļu uzlikšanas Latvijā, Latvija, aprēķinot nodokļa summu attiecībā uz šī rezidenta pārējo ienākumu, var ņemt vērā atbrīvoto ienākumu.

24. pants

DISKRIMINĀCIJAS NEPIEĻAUSĀNA

1. Uz Līgumslēdzējas Valsts piederīgajiem otrā Līgumslēdzējā Valstī netiek attiecināta nodokļu uzlikšana vai ar to saistītas prasības, kas ir citādākas vai apgrūtinošākas nekā nodokļu uzlikšana vai ar to saistītās prasības, kas tādos pašos apstākļos, jo īpaši sakarā ar rezidenci, attiecas vai var tikt attiecinātas uz šīs otras valsts piederīgajiem. Šis noteikums neatkarīgi no 1. panta noteikumiem attiecas arī uz personām, kuras nav vienas vai abu Līgumslēdzēju Valstu rezidenti.

2. Uz bezvalstniekiem – Līgumslēdzējas Valsts rezidentiem, nevienā no Līgumslēdzējām Valstīm netiek attiecināta nodokļu uzlikšana vai ar to saistītas prasības, kas ir citādākas vai apgrūtinošākas nekā nodokļu uzlikšana vai ar to saistītās prasības, kas tādos pašos apstākļos, jo īpaši sakarā ar rezidenci, attiecas vai var tikt attiecinātas uz attiecīgās valsts piederīgajiem.

3. Nodokļu uzlikšana Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma pastāvīgajai pārstāvniecībai otrā Līgumslēdzējā Valstī nevar būt nelabvēlīgāka nekā nodokļu uzlikšana šīs otras valsts uzņēmumiem, kas veic tādu pašu darbību. Šo noteikumu nedrīkst iztulkot tā, ka tas uzliek

Līgumslēdzējai Valstij pienākumu piešķirt otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentiem jebkādu personisku atvieglojumu, atlaidi un samazinājumu attiecībā uz nodokļu uzlikšanu, kādus šī valsts piešķir tās rezidentiem, ņemot vērā viņu civiltāvokli vai ģimenes saistības. Šo noteikumu nedrīkst iztulkot tā, ka tas aizliedz Līgumslēdzējai Valstij piemērot otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma pastāvīgās pārstāvniecības peļņai pirmajā valstī augstāku nodokļa likmi par to, kas tiek piemērota pirmās Līgumslēdzējas Valsts līdzīgas sabiedrības peļņai, ne arī tā, ka tas ir pretrunā ar 7. panta 3. daļas noteikumiem. Tomēr nodokļu likmes atšķirība nedrīkst pārsniegt 10 procentpunktus.

4. Izņemot gadījumus, kad piemērojami 9. panta 1. daļas, 11. panta 7. daļas vai 12. panta 6. daļas noteikumi, procenti, autoratlīdzības, atlīdzības par tehniskajiem pakalpojumiem un citi maksājumi, ko Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums izmaksā otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, nosakot šī uzņēmuma ar nodokli apliekamo peļņu, ir jāatskaita pēc tādiem pašiem noteikumiem kā tad, ja tie tiktu izmaksāti pirmās minētās valsts rezidentam.

5. Līgumslēdzējas Valsts uzņēmumus, kuru kapitāls pilnīgi vai daļēji, tieši vai netieši pieder vienam vai vairākiem otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentiem vai to pilnīgi vai daļēji, tieši vai netieši kontrolē minētie rezidenti, pirmajā minētajā valstī nevar pakļaut jebkādai nodokļu uzlikšanai vai jebkādam ar to saistītām prasībām, kas atšķiras no nodokļu uzlikšanas un ar to saistītām prasībām, kādām tiek vai var tikt pakļauti līdzīgi pirmās minētās valsts uzņēmumi, vai kas ir apgrūtinošākas par tām.

6. Šī panta noteikumi neatkarīgi no 2. panta noteikumiem attiecas uz visu veidu un nosaukumu nodokļiem.

25. pants

SAVSTARPĒJĀS SASKAŅOŠANAS PROCEDŪRA

1. Ja persona uzskata, ka vienas vai abu Līgumslēdzēju Valstu rīcība attiecībā uz šo personu izraisa vai izraisīs nodokļu uzlikšanu, kas neatbilst šī Līguma noteikumiem, šī persona var neatkarīgi no šo valstu nacionālajos normatīvajos aktos paredzētajiem tiesiskajiem līdzekļiem iesniegt sūdzību izskatīšanai tās Līgumslēdzējas Valsts kompetentajai iestādei, kuras rezidents ir šī persona, vai arī, ja sūdzība attiecas uz 24. panta 1. daļu, tās Līgumslēdzējas Valsts kompetentajai iestādei, kuras valsts piederīgais ir šī persona. Sūdzība iesniedzama izskatīšanai triju gadu laikā pēc pirmā paziņojuma par rīcību, kas izraisījusi šī Līguma noteikumiem neatbilstošu nodokļu uzlikšanu.

2. Ja kompetentā iestāde sūdzību uzskata par pamatotu un pati nespēj panākt apmierinošu risinājumu, tā cenšas savstarpēji vienoties ar otras Līgumslēdzējas Valsts kompetento iestādi, lai novērstu šim Līgumam neatbilstošu nodokļu uzlikšanu. Jebkura šāda panāktā vienošanās ir jāizpilda neatkarīgi no Līgumslēdzējas Valsts nacionālajos normatīvajos aktos noteiktajiem laika ierobežojumiem.

3. Līgumslēdzēju Valstu kompetentajām iestādēm ir jācenšas savstarpējas vienošanās ceļā atrisināt jebkurus sarežģījumus vai novērst šaubas, kas var rasties, interpretējot vai piemērojot šo Līgumu. Tās var arī savstarpēji konsultēties, lai novērstu nodokļu dubulto uzlikšanu šajā Līgumā neparedzētos gadījumos.

4. Lai panāktu vienošanos iepriekšējās daļās minētajos jautājumos, Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes var tieši sazināties viena ar otru. Ja vienošanās panākšanai ir vēlama mutiska viedokļu apmaiņa, šāda viedokļu apmaiņa var notikt ar Līgumslēdzēju Valstu kompetento iestāžu pārstāvju komisijas starpniecību.

26. pants

INFORMĀCIJAS APMAIŅA

1. Līgumslēdzēju Valstu kompetentajām iestādēm ir jāveic informācijas apmaiņa ("informācija" ietver dokumentus vai apliecinātas dokumentu kopijas), kas nepieciešama šī Līguma noteikumu vai nacionālo normatīvo aktu izpildīšanai attiecībā uz visu veidu un nosaukumu nodokļiem, kas uzlikti Līgumslēdzēju Valstu vai to politiski administratīvo vienību vai pašvaldību labā, ciktāl šāda nodokļu uzlikšana nav pretrunā ar Līgumu. Līguma 1. un 2. pants neierobežo informācijas apmaiņu. Jebkura informācija, ko saņem Līgumslēdzēja Valsts, ir jāuzskata par tikpat slepenu kā informāciju, kas tiek iegūta saskaņā ar šīs valsts normatīvajiem aktiem, un var tikt izpausta tikai tām personām vai iestādēm (tajā skaitā tiesām un administratīvajām iestādēm), kas ir iesaistītas pirmajā teikumā minēto nodokļu, aprēķināšanā vai iekasēšanā, piespiedu līdzekļu lietošanā vai lietu iztiesāšanā, vai apelāciju izskatīšanā attiecībā uz pirmajā teikumā minētajiem nodokļiem. Šīm personām vai iestādēm šī informācija jāizmanto vienīgi iepriekšminētajos nolūkos. Tās drīkst izpaust šo informāciju atklātās tiesas sēdēs vai tiesas nolēmumos. Neatkarīgi no iepriekš minētā, informācija, ko saņem Līgumslēdzēja Valsts, var tikt izmantota citiem nolūkiem, ja šāda informācija var tikt izmantota šādiem citiem nolūkiem saskaņā ar abu Līgumslēdzēju Valstu normatīvajiem aktiem un informācijas sniedzējas valsts kompetentā iestāde atļauj šādu izmantošanu.

2. Nekādā gadījumā 1. daļas noteikumus nedrīkst izskaidrot tādējādi, ka tie uzliktu Līgumslēdzējai Valstij pienākumu:

- a) veikt administratīvos pasākumus, kas neatbilst vienas vai otras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem un administratīvajai praksei;
- b) sniegt informāciju, kas nav pieejama saskaņā ar vienas vai otras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem vai parasti piemērojamo administratīvo praksi;
- c) sniegt informāciju, kas var atklāt jebkuru tirdzniecības, uzņēmējdarbības, rūpniecisko, komerciālo vai profesionālo noslēpumu vai darījuma procesu, vai arī sniegt informāciju, kuras izpaušana būtu pretrunā ar sabiedrisko kārtību (*ordre public*).

3. Ja Līgumslēdzēja Valsts saskaņā ar šo pantu pieprasa sniegt informāciju, otrai Līgumslēdzējai Valstij ir jāizmanto tās informācijas apkopošanas pasākumi, lai iegūtu pieprasīto informāciju, pat ja tiek uzskatīts, ka pieprasītā informācija otrai valstij nebūtu nepieciešama savām nodokļu uzlikšanas vajadzībām. Iepriekšējā teikumā minētais pienākums attiecas uz 2. daļas ierobežojumiem, bet nekādā gadījumā šos ierobežojumus nedrīkst izskaidrot tādējādi, ka tie Līgumslēdzējai Valstij atļauj atteikties sniegt informāciju vienīgi tādēļ, ka tai nav nacionālās intereses attiecībā uz šo informāciju.

4. Nekādā gadījumā 2. daļas noteikumus nedrīkst izskaidrot tādējādi, ka tie Līgumslēdzējai Valstij atļautu atteikties sniegt informāciju vienīgi tādēļ, ka informācijas turētāja ir banka, cita finanšu institūcija, tās pārstāvis vai persona, kura darbojas uz pilnvarojuma vai uzticības pamata, vai tādēļ, ka tas saistīts ar ipašumtiesībām otrā personā.

27. pants

PALĪDZĪBA NODOKĻU IEKASĒŠANĀ

1. Līgumslēdzējas Valstis apņemas viena otrai sniegt palīdzību nodokļu maksātāja nenomaksāto nodokļu iekasēšanā tādā apmērā, kādā šī summa ir galīgi noteikta saskaņā ar palīdzību pieprasošās Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem.

2. Ja Līgumslēdzēja Valsts pieprasa sniegt palīdzību tādu nodokļu iekasēšanā, kuru iekasēšanai ir piekritusi otra Līgumslēdzēja Valsts, šī otrā valsts iekasē šos nodokļus saskaņā ar normatīvajiem aktiem, kas piemērojami šīs otrās valsts nodokļu iekasēšanai, un it kā iekasējamie nodokļi būtu tās nodokļi.

3. Jebkurai Līgumslēdzējas Valsts prasībai sniegt palīdzību nodokļu iekasēšanā ir jāpievieno dokuments, kas saskaņā ar šīs valsts normatīvajiem aktiem apstiprina, ka nodokļu maksātāja parāda apjoms ir noteikts galīgi.

4. Ja Līgumslēdzējas Valsts nodokļu prasības apjoms nav noteikts galīgi, tādēļ ka tas tiek noteikts tiesas ceļā vai citādi, šī valsts, nolūkā saglabāt tās ieņēmumus, var pieprasīt otrai Līgumslēdzējai Valstij veikt tās labā tādus pagaidu pasākumus šo līdzekļu saglabāšanai, kādi ir piemērojami saskaņā ar šīs otras valsts normatīvajiem aktiem. Ja otra valsts piekrīt izpildīt šādu prasību, tā minētos pagaidu pasākumus veic tā, it kā nodokļu parāds pirmajai minētajai valstij būtu parāds šai otrai valstij.

5. Prasību saskaņā ar šī panta iepriekšējām daļām Līgumslēdzēja Valsts iesniedz tikai tad, ja šajā valstī nav pieejams pietiekams nodokļu nemaksātāja īpašums, lai atgūtu nenomaksāto nodokļa summu.

6. Līgumslēdzēja Valsts, kurā saskaņā ar šī panta noteikumiem tiek iekasēts nodoklis, izmaksā Līgumslēdzējai Valstij, kuras labā šis nodoklis tika iekasēts, iekasētā nodokļa summu, no kuras, ja nepieciešams, atskaitīta 7. daļas b) punktā minētā ārkārtas izdevumu summa.

7. Ja vien Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes nav vienojušās par citādiem noteikumiem, tiek saprasts, ka:

- a) Līgumslēdzējas Valsts palīdzības sniegšanas laikā radušos kārtējos izdevumus sedz šī valsts;
- b) Līgumslēdzējas Valsts palīdzības sniegšanas laikā radušos ārkārtas izdevumus sedz otra valsts un tie ir jāmaksā neatkarīgi no tā, kāds nodokļu apjoms tiek iekasēts otras valsts labā.

Tiklīdz Līgumslēdzēja Valsts paredz, ka var rasties ārkārtas izdevumi, tā dara to zināmu otrai Līgumslēdzējai Valstij un norāda šo izdevumu iespējamo apjomu.

8. Šajā pantā termins “nodokļi” nozīmē nodokļus, uz kuriem attiecas 26. panta 1. daļa, un ietver jebkādus ar tiem saistītus procentus un soda naudas.

9. Nekādā gadījumā šī panta noteikumus nedrīkst izskaidrot tādējādi, ka tie uzliktu Līgumslēdzējai Valstij pienākumu:

- a) veikt administratīvos pasākumus, kas neatbilst vienas vai otras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem un administratīvajai praksei;
- b) veikt pasākumus, kuri būtu pretrunā ar sabiedrisko kārtību (*ordre public*);
- c) sniegt palīdzību, ja otra Līgumslēdzēja Valsts nav izmantojusi visus saprātīgos iekasēšanas vai līdzekļu saglabāšanas pasākumus, kas ir pieejami saskaņā ar tās normatīvajiem aktiem vai administratīvo praksi;
- d) sniegt palīdzību gadījumos, kad šīs valsts administratīvais slogs ir nepārprotami nesamērīgs ar labumu, ko gūst otra Līgumslēdzēja Valsts.

28. pants

PRIEKŠROCĪBU IEROBEŽOŠANA

1. Kompetentās iestādes pēc to savstarpējas vienošanās var liegt šī Līguma priekšrocības Līgumslēdzējas Valsts rezidentam vai jebkādam šī rezidenta veiktajam darījumam, ja tās uzskata, ka šī rezidenta izveidošanas vai pastāvēšanas, vai tā veiktā darījuma galvenais nolūks ir izmantot šī Līguma priekšrocības, kas tam citādi nebūtu piemērojamas.

2. Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes var savstarpēji konsultēties, lai izstrādātu savstarpēji saskaņotu šī panta noteikumu piemērošanas kārtību.

29. pants

DIPLOMĀTISKO MISIJU UN KONSULĀRO PĀRSTĀVNICĪBU PERSONĀLS

Šī Līgumā noteikumi neietekmē diplomātisko misiju vai konsulāro pārstāvniecību personāla fiskālās privilēģijas, kuras tam piemērojamas saskaņā ar starptautisko tiesību vispārējiem noteikumiem vai īpašu nolīgumu noteikumiem.

30. pants

STĀŠANĀS SPĒKĀ

1. Līgumslēdzējas Valstis pa diplomātiskajiem kanāliem rakstiski informē viena otru par to, ka ir izpildītas attiecīgajos normatīvajos aktos noteiktās procedūras, lai šis Līgums stātos spēkā.

2. Šis Līgums stājas spēkā ar šī panta 1. daļā minētā pēdējā paziņojuma datumu.

3. Šī Līguma noteikumi tiek piemēroti:

- a) Indijā, attiecībā uz ienākumu, kas gūts aprīļa pirmajā dienā vai pēc tās, jebkurā taksācijas gadā, kas seko kalendārajam gadam, kurā Līgums stājas spēkā;
- b) Latvijā:
 - (i) attiecībā uz nodokļiem, ko ietur ienākuma izmaksas brīdī – ienākumam, kas gūts janvāra pirmajā dienā vai pēc tās kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā iesniegts paziņojums;
 - (ii) attiecībā uz pārējiem ienākuma nodokļiem – nodokļiem, kas maksājami par jebkuru taksācijas gadu, kas sākas janvāra pirmajā dienā vai pēc tās kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā iesniegts paziņojums.

31. pants

DARBĪBAS IZBEIGŠANA

Šis Līgums ir spēkā uz nenoteiktu laiku, kamēr Līgumslēdzēja Valsts tā darbību izbeidz. Katra Līgumslēdzēja Valsts var izbeigt Līguma darbību, paejot piecu gadu periodam pēc Līguma spēkā stāšanās datuma, pa diplomātiskajiem kanāliem iesniedzot paziņojumu par izbeigšanu vismaz sešus mēnešus pirms jebkura kalendārā gada beigām. Šajā gadījumā Līguma darbība abās Līgumslēdzējās Valstīs tiek izbeigta:

- a) Indijā, attiecībā uz ienākumu, kas gūts aprīļa pirmajā dienā vai pēc tās jebkurā taksācijas gadā, kas seko kalendārajam gadam, kurā iesniegts paziņojums;
- b) Latvijā:
 - (i) attiecībā uz nodokļiem, ko ietur ienākuma izmaksas brīdī – ienākumam, kas gūts janvāra pirmajā dienā vai pēc tās kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā iesniegts paziņojums;
 - (ii) attiecībā uz pārējiem ienākuma nodokļiem – nodokļiem, kas maksājami par jebkuru taksācijas gadu, kas sākas janvāra pirmajā dienā vai pēc tās kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā iesniegts paziņojums.

To apliecinot, būdami pienācīgi pilnvaroti, šo Līgumu ir parakstījuši.

Sastādīts Deli divos eksemplāros 2013. gada 18. septembrī, katrs latviešu, hindi un angļu valodā, turklāt visi teksti ir vienlīdz autentiski. Atšķirīgas interpretācijas gadījumā noteicošais ir teksts angļu valodā.

Latvijas Republikas
valdības vārdā
Edgars Rinkēvičs
Ārlietu ministrs

Indijas Republikas
valdības vārdā
V.E. Salman Kuršid
Ārlietu ministrs

PROTOKOLS

Parakstot Latvijas Republikas valdības un Indijas Republikas valdības līgumu par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma nodokļiem (turpmāk minēts kā “Līgums”), puses, nolūkā skaidrot Līguma piemērošanu, ir vienojušās par sekojošiem noteikumiem.

1. Attiecībā uz 5. pantu:

Tiek saprasts, ka šī Līguma parakstīšanas datumā neviens no Latvijas noslēgtajiem līgumiem par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu neparedz īpašu noteikumu, kura izpratnē Līgumslēdzējas Valsts apdrošināšanas uzņēmumam ir pastāvīgā pārstāvniecība otrā Līgumslēdzējā Valstī, ja otras valsts teritorijā atkarīgie aģenti tā vārdā iekasē prēmijas vai apdrošina riskus.

Tomēr, ja pēc šī datuma šāds īpašs noteikums tiek ietverts jebkurā no Latvijas noslēgtajiem līgumiem par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu, tad pēc abu valstu kompetento iestāžu konsultācijām ir arī jāapsver šāda noteikuma ietveršanu šajā Līgumā.

2. Attiecībā uz 5. panta 4. daļu:

Tiek saprasts, ka 5. panta 4. daļas noteikumi ir paredzēti, lai vienas Līgumslēdzējas Valsts uzņēmumam netiktu uzlikti nodokļi otrā valstī, ja tas šajā otrajā valstī veic darbības, kam ir sagatavošanas vai palīgdarbības raksturs.

3. Attiecībā uz 5. panta 3. daļu:

Tiek saprasts, ka 5. panta 3. daļā minētā uzraudzības darbība un pakalpojumi neietver 12. panta 3. daļas b) punktā minēto darbību un pakalpojumus.

Sastādīts Deli divos eksemplāros 2013. gada 18. septembrī, katrs latviešu, hindi un angļu valodā, turklāt visi teksti ir vienlīdz autentiski. Atšķirīgas interpretācijas gadījumā noteicošais ir teksts angļu valodā.

Latvijas Republikas
valdības vārdā
Edgars Rinkēvičs
Ārlietu ministrs

Indijas Republikas
valdības vārdā
V.E. Salman Kuršid
Ārlietu ministrs

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

14. 659L/11 Par Latvijas Republikā ievēlēto Eiropas Parlamenta deputātu darbības finansēšanas kārtības likuma atzīšanu par spēku zaudējušu

Atzīt par spēku zaudējušu Latvijas Republikā ievēlēto Eiropas Parlamenta deputātu darbības finansēšanas kārtības likumu (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2004, 13. nr.; 2008, 5. nr.; 2009, 2., 3., 9. nr.).

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 19. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 28. decembrī

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 28.12.2013., Nr. 252.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

15. 660L/11 Par nekustamā īpašuma “Ceļmaļi” Vārves pagastā, Ventspils novadā, atsavināšanu sabiedrības vajadzībām — valsts nozīmes civilās aviācijas lidlauka infrastruktūras attīstībai

1. pants. Atsavināt sabiedrības vajadzībām — valsts nozīmes civilās aviācijas lidlauka infrastruktūras attīstības projekta īstenošanai — nekustamo īpašumu “Ceļmaļi” Vārves pagastā, Ventspils novadā (kadastra Nr. 9884 001 0005, reģistrēts Ventspils tiesas zemesgrāmatu nodaļas Vārves pagasta zemesgrāmatas nodaļījumā Nr.38), kas sastāv no zemes gabala (zemes vienības kadastra apzīmējums 9884 001 0005) 6,5 hektāru platībā.

2. pants. Šā likuma 1. pantā minētais nekustamais īpašums atsavināms Sabiedrības vajadzībām nepieciešamā nekustamā īpašuma atsavināšanas likumā noteiktajā kārtībā.

3. pants. Ventspils pilsētas pašvaldība šā likuma 1. pantā minēto nekustamo īpašumu normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā nostiprina zemesgrāmatā uz Ventspils pilsētas pašvaldības vārda.

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 12. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 28. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 28.12.2013., Nr. 252.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

**16. 661L/11 Par nekustamā īpašuma “Novadnieki” Vārves
pagastā, Ventspils novadā, atsavināšanu sabiedrības
vajadzībām — valsts nozīmes civilās aviācijas
lidlauka infrastruktūras attīstībai**

1. pants. Atsavināt sabiedrības vajadzībām — valsts nozīmes civilās aviācijas lidlauka infrastruktūras attīstības projekta īstenošanai — nekustamo īpašumu “Novadnieki” Vārves pagastā, Ventspils novadā (kadastra Nr. 9884 002 0003, reģistrēts Ventspils tiesas zemesgrāmatu nodaļas Vārves pagasta zemesgrāmatas nodaļā Nr. 188), kas sastāv no zemes gabala (zemes vienības kadastra apzīmējums 9884 002 0003) 1,1 ha platībā.

2. pants. Šā likuma 1. pantā minētais nekustamais īpašums atsavināms Sabiedrības vajadzībām nepieciešamā nekustamā īpašuma atsavināšanas likumā noteiktajā kārtībā.

3. pants. Ventspils pilsētas pašvaldība šā likuma 1. pantā minēto nekustamo īpašumu normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā nostiprina zemesgrāmatā uz Ventspils pilsētas pašvaldības vārda.

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 12. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2013. gada 28. decembrī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 28.12.2013., Nr. 252.

17. 662L/11 Grozījumi Civilprocesa likumā

Izdarīt Civilprocesa likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1998, 23. nr.; 2001, 15. nr.; 2002, 24. nr.; 2003, 15. nr.; 2004, 6., 10., 14., 20. nr.; 2005, 7., 14. nr.; 2006, 1., 13., 20., 24. nr.; 2007, 3., 24. nr.; 2008, 13. nr.; 2009, 2., 6., 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 205. nr.; 2010, 166., 183., 206. nr.; 2011, 16., 95., 132., 148. nr.; 2012, 50., 100., 190., 197. nr.; 2013, 87., 112., 188. nr.) šādus grozījumus:

1. Izslēgt 25. panta pirmās daļas 2. punktu.

2. Papildināt likumu ar 32.¹ pantu šādā redakcijā:

“32.¹ pants. Tiesvedībā pieņemtās lietas nodošana citai tiesai lietas ātrākas izskatīšanas nodrošināšanai

(1) Pirmās instances tiesa var ierosināt nodot izskatīšanai citai tās pašas instances tiesai tās izskatīšanā esošu prasības tiesvedības lietu, izņemot lietu, kuras piekritība noteikta saskaņā ar šā likuma 28., 29. vai 30. pantu, ja lietas izskatīšana pēc būtības nav uzsākta un, nododot lietu citai tiesai, var panākt tās ātrāku izskatīšanu.

(2) Apgabaltiesa var ierosināt nodot izskatīšanai citai apgabaltiesai tās izskatīšanā esošu apelācijas lietu, kas ierosināta par pirmās instances tiesas spriedumu (papildspriedumu), ja lietas izskatīšana pēc būtības nav uzsākta un, nododot lietu citai tiesai, var panākt tās ātrāku izskatīšanu.

(3) Lēmumu par lietas nodošanu no vienas tiesas citai tiesai pēc tās tiesas priekšsēdētāja ierosinājuma, kurai lieta ir piekritīga, pieņem vienu līmeni augstākas tiesas priekšsēdētājs. Ja rajona (pilsētas) tiesas lietvedībā esoša lieta nododama citā tiesu apgabalā esošai tiesai, jautājumu izlemj tās apgabaltiesas priekšsēdētājs, kuras darbības teritorijā atrodas tiesa, kas ierosina lietas nodošanu citai tiesai. Lēmumu pieņem rezolūcijas veidā, un tas nav pārsūdzams.

(4) Par šā panta trešajā daļā minētā lēmuma pieņemšanu tiesa, kura ierosinājusi lietas nodošanu citai tiesai, informē lietas dalībniekus.

(5) Ja lieta tās ātrākas izskatīšanas nodrošināšanai kādā no tiesvedības instancēm tikusi nodota izskatīšanai citai tiesai, atkārtota lietas nodošana šajā pantā noteiktajā kārtībā nav pieļaujama.”

3. 34. panta pirmajā daļā:

izslēgt 9. punktā vārdus “par saistību piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā”;

papildināt daļu ar 9.¹ punktu šādā redakcijā:

“9¹) par pieteikumu par saistību piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā — 2 procenti no parāda summas;”

4. Izteikt 61. un 62. pantu šādā redakcijā:

“61. pants. Tiesas sēdes gaitas fiksēšana

(1) Katrā tiesas sēdē rakstāms tiesas sēdes protokols. Tiesas sēdes gaitu pilnā apjomā fiksē, izmantojot tehniskos līdzekļus. Par to izdara atzīmi tiesas sēdes protokolā.

(2) Skaņu ieraksta vai citu tehnisko līdzekļu izmantošanas rezultātā iegūto materiālu pievieno lietai un uzglabā kopā ar to vai ievieto un uzglabā tiesu informatīvajā sistēmā.

(3) Šajā likumā paredzētajos gadījumos protokols rakstāms arī par atsevišķām procesuālajām darbībām, kas izpildītas ārpus tiesas sēdes.

(4) Tiesas sēdes gaita netiek fiksēta, izmantojot skaņu ierakstus vai citus tehniskos līdzekļus, ja:

- 1) uz tiesas sēdi nav ieradies neviens no lietas dalībniekiem un šā iemesla dēļ lietas izskatīšana atliekama;
- 2) uz tiesas sēdi, kas noteikta sprieduma pasludināšanai, nav ieradies neviens no lietas dalībniekiem.

(5) Ja tiesas sēdes gaita fiksēta, izmantojot skaņu ierakstu, personām, kurām ir tiesības iepazīties ar lietas materiāliem, attiecīgais skaņu ieraksts pieejams nākamajā darba dienā pēc tiesas sēdes dienas.

62. pants. Protokola saturs

(1) Tiesas sēdes protokolā norāda:

- 1) gadu, datumu, mēnesi un tiesas sēdes vietu;
- 2) tās tiesas nosaukumu, kura izskata lietu, tiesas sastāvu, tiesas sēdes sekretāru, advokātu un prokuratoru, kuri piedalās lietā;
- 3) to, ka tiesas sēdes gaitu fiksē ar tehniskajiem līdzekļiem;
- 4) tiesas sēdes atklāšanas laiku;
- 5) lietas nosaukumu;
- 6) ziņas par lietas dalībnieku, liecinieku, ekspertu un tulku ierašanos;
- 7) ziņas par to, ka lietas dalībniekiem izskaidrotas viņu procesuālās tiesības un pienākumi;
- 8) ziņas par to, ka liecinieki, eksperti un tulki brīdināti par kriminālatbildību;
- 9) ziņas par lietisko un rakstveida pierādījumu pārbaudi;
- 10) tiesas rīkojumus un lēmumus, kas nav pieņemti atsevišķu procesuālo dokumentu veidā;
- 11) ziņas par tiesas aiziešanu lēmuma pieņemšanai vai sprieduma taisīšanai;
- 12) ziņas par sprieduma vai atsevišķa procesuālā dokumenta veidā pieņemta lēmuma pasludināšanu;
- 13) ziņas par sprieduma vai lēmuma satura, pārsūdzēšanas kārtības un termiņa izskaidrošanu;
- 14) ziņas par to, kad lietas dalībnieki var iepazīties ar tiesas sēdes protokolu, skaņu ierakstu un pilnu sprieduma tekstu;
- 15) tiesas sēdes slēgšanas laiku;
- 16) tiesas sēdes protokola parakstīšanas laiku.

(2) Par prasītāja atteikšanos no prasības, kā arī par to, ka atbildētājs ir atzinis prasību un lietas dalībnieki atzinuši juridiskos faktus, izdara atzīmi tiesas sēdes protokolā, un attiecīgi prasītājs, atbildētājs vai abas puses to apliecina, parakstoties atsevišķā tiesas sagatavotā apliecinājumā.

(3) Tiesas sēdes protokolu paraksta tiesas sēdes priekšsēdētājs un tiesas sēdes sekretārs.

(4) Ārpus tiesas sēdes izpildīto atsevišķo procesuālo darbību protokolam jāatbilst šā panta prasībām.”

5. Izslēgt 64. pantu.

6. Papildināt 68. panta pirmo daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Ja tiesa uzliek naudas sodu tiesas sēdē, lēmums ierakstāms tiesas sēdes protokolā.”

7. Papildināt 82. pantu ar sesto un septīto daļu šādā redakcijā:

“(6) Fiziskās personas lietas kasācijas instances tiesā ved pašas vai ar advokāta starpniecību.

(7) Juridisko personu lietas kasācijas instances tiesā ved to amatpersonas, kas darbojas likumā, statūtos vai nolikumā piešķirto pilnvaru ietvaros, vai arī tās tiek vestas ar advokāta starpniecību.”

8. Aizstāt 83. pantā skaitli un vārdu “84. pantā” ar skaitļiem un vārdiem “82. panta sestajā un septītajā daļā un 84. pantā”.

9. Papildināt 149.¹ panta trešo daļu ar jaunu otro teikumu šādā redakcijā:

“Sagatavošanas sēdes gaitu pilnā apjomā fiksē, izmantojot skaņu ierakstus vai citus tehniskos līdzekļus.”

10. Izteikt 164. panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Atteikšanos no prasības vai prasības atzīšanu fiksē atsevišķā tiesas sagatavotā apliecinājumā, kuru paraksta attiecīgi prasītājs vai atbildētājs.”

11. Izteikt 170. panta astotās daļas otro teikumu šādā redakcijā:

“Lietas dalībnieku piekrišanu fiksē atsevišķā tiesas sagatavotā apliecinājumā, kuru paraksta katrs lietas dalībnieks.”

12. Aizstāt 199. panta pirmajā daļā vārdus “to nolasot” ar vārdiem “nolasot tā ievaddaļu un rezolutīvo daļu”.

13. Izteikt 250.²⁷ panta tekstu šādā redakcijā:

“(1) Tiesas spriedums lietās par maza apmēra prasībām stājas spēkā šā likuma 203. pantā noteiktajā kārtībā.

(2) Tiesas spriedumu lietās par maza apmēra prasībām lietas dalībnieki var pārsūdzēt apelācijas kārtībā. Apelācijas instances tiesas spriedums kasācijas kārtībā nav pārsūdzams un stājas spēkā tā pasludināšanas brīdī.”

14. 404. panta trešajā daļā:

izslēgt 1. punktā vārdus “bet pēc vekseļa — arī protesta aktu”;

papildināt daļu ar 1.¹ un 1.² punktu šādā redakcijā:

“1¹) pēc protestēta papīra formas vekseļa — vekseli, tā norakstu un protesta aktu papīra formā;

1²) pēc protestēta elektroniskā vekseļa — elektronisko vekseli un elektronisku protesta aktu;”

15. Papildināt 406.¹ panta otro daļu ar 6. punktu šādā redakcijā:

“6) par maksājuma saistībām, ja parāda summa pārsniedz 15 000 *euro*.”

16. Izteikt 406.³ panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Pieteikumā norādāms:

1) tās tiesas nosaukums, kurai iesniegts pieteikums;

2) pieteicēja vārds, uzvārds, personas kods, deklarētā dzīvesvieta, bet, ja tādas nav, — dzīvesvieta; juridiskajai personai — tās nosaukums, reģistrācijas numurs un juridiskā

- adrese. Pieteicējs norāda adresi saziņai ar tiesu, kā arī elektroniskā pasta adresi tiesas paziņojumu saņemšanai, ja viņš piekrīt saziņai ar tiesu izmantot elektronisko pastu;
- 3) parādnieka vārds, uzvārds, personas kods, deklarētā dzīvesvieta un deklarācijā norādītā papildu adrese, bet, ja tādas nav, — dzīvesvieta; juridiskajai personai — tās nosaukums, reģistrācijas numurs un juridiskā adrese;
 - 4) pieteicēja pārstāvja, ja pieteikumu iesniedz pārstāvis, vārds, uzvārds, personas kods un adrese saziņai ar tiesu, bet juridiskajai personai — tās nosaukums, reģistrācijas numurs un juridiskā adrese;
 - 5) maksājuma saistība, sakarā ar kuru tiek iesniegts pieteikums, norādot saistību pamatojošo dokumentu identificējošu informāciju un saistības izpildes termiņu, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa, ja tāds ir;
 - 6) pieprasītā summa un tās aprēķins, norādot galveno parādu, līgumsodu, noligtos vai likumā noteiktos procentus un tiesas izdevumus;
 - 7) pieteicēja apliecinājums, ka prasījums nav atkarīgs no pretizpildījuma vai ka pretizpildījums ir izdarīts;
 - 8) lūgums tiesai izsniegt parādniekam brīdinājumu;
 - 9) lūgums izlemt par maksājuma saistības piespiedu izpildi un tiesas izdevumu piedziņu;
 - 10) apliecinājums, ka tiesai sniegtas patiesas ziņas par faktiem un pieteicējs ir informēts, ka Krimināllikums paredz atbildību par nepatiesa pieteikuma sniegšanu.”

17. 567. pantā:

izteikt trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Gadījumos, kad piedzinējs ir atbrīvots no sprieduma izpildes izdevumu samaksas, zvērinātam tiesu izpildītājam no valsts budžeta līdzekļiem tiek izmaksāta kompensācija ar izpildu darbību veikšanu saistīto izdevumu segšanai.”;

papildināt ceturto daļu pēc vārda “kārtību” ar vārdiem “kā arī kompensācijas apmēra noteikšanas un izmaksas kārtību gadījumos, kad piedzinējs ir atbrīvots no sprieduma izpildes izdevumu samaksas”.

18. 572.¹ pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Ja piedzinējs ir izteicis attiecīgu lūgumu un ja, piemērojot visus šā likuma 557. panta 1., 2. un 3. punktā norādītos piespiedu izpildes līdzekļus, tiesu izpildītājs konstatē, ka uzturlīdzekļu piedziņa no parādnieka nav iespējama vai iespējama tādā apmērā, kas ir mazāks par Ministru kabineta noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru, tiesu izpildītājs sniedz Uzturlīdzekļu garantiju fonda administrācijai ziņas par uzturlīdzekļu piedziņas neiespējamību vai daļēju piedziņu.”;

izteikt trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Uzturlīdzekļu garantiju fonda administrācijas izpildrikojumu par nepamatoti izmaksāto uzturlīdzekļu summu piedziņu no iesniedzēja piedzinējam atpakaļ neizsniedz. Ja tiesu izpildītājs pēc piedzinēja lūguma ir sniedzis Uzturlīdzekļu garantiju fonda administrācijai ziņas par uzturlīdzekļu piedziņas neiespējamību vai daļēju piedziņu, izpildu dokumentu piedzinējam izsniedz tikai pēc tam, kad no Uzturlīdzekļu garantiju fonda administrācijas saņemts apliecinājums par prasījuma neesamību.”

19. Papildināt 594. pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Līdzekļi valsts sociālā nodrošinājuma pabalsta apmērā par katru parādnieka apgādībā esošu nepilngadīgo bērnu tiek saglabāti, ja parādnieka apgādībā ir nepilngadīgs bērns brīdī, kad

tiek izdarīti ieturējumi no parādnieka darba samaksas vai tai pielīdzinātajiem maksājumiem. Saglabājamo līdzekļu apmēru aprēķina darba devējs vai attiecīgā juridiskā persona, ņemot vērā ieturējuma izdarīšanas brīdī parādnieka apgādībā esošo personu skaitu.”

20. Izslēgt 595. panta otrajā daļā vārdus “nodrošinot, ka pēc ieturējumu veikšanas mēnesī izmaksājamā summa katram maksājumam nav mazāka par valsts sociālā nodrošinājuma pabalsta apmēru”.

21. Pārejas noteikumos:

izslēgt 58. punktu;

papildināt 72. punktu ar teikumu šādā redakcijā:

“Izpildu lietās, kuras zvērināta tiesu izpildītāja lietvedībā ievestas un nav pabeigtas līdz šā likuma 594. panta pirmās un otrās daļas grozījumu spēkā stāšanās brīdim un kurās tiek piemērots piespiedu izpildes līdzeklis — piedziņas vēršana uz parādniekam izmaksājamo darba samaksu vai tai pielīdzinātajiem maksājumiem —, šā likuma 594. panta pirmajā un otrajā daļā noteikto parādniekam saglabājamo līdzekļu apmēru laika posmā no šā likuma 594. panta pirmajā un otrajā daļā minēto grozījumu spēkā stāšanās un līdz brīdim, kad zvērināta tiesu izpildītāja rīkojumā norādītā piedzenamā parāda summa ir dzēsta vai piemērotais piespiedu izpildes līdzeklis atcelts, aprēķina darba devējs vai attiecīgā juridiskā persona brīdī, kad izdara ieturējumu no parādnieka darba samaksas vai tai pielīdzinātajiem maksājumiem.”;

papildināt pārejas noteikumus ar 73., 74., 75. un 76. punktu šādā redakcijā:

“73. Šā likuma 32.¹ pants zaudē spēku ar 2016. gada 31. decembri.

74. Grozījumi šā likuma 250.²⁷ pantā par tiesas spriedumu, kas taisīti lietās par maza apmēra prasībām, pārsūdzēšanu apelācijas kārtībā stājas spēkā 2014. gada 1. aprīlī.

75. Grozījumi šā likuma 250.²⁷ pantā par tiesas spriedumu, kas taisīti lietās par maza apmēra prasībām, pārsūdzēšanu apelācijas kārtībā attiecas uz spriedumiem, kas pasludināti vai — ja spriedumi taisīti rakstveida procesā — sastādīti pēc 2014. gada 1. aprīļa.

76. Šā likuma 406.³ panta otrās daļas 10. punkta noteikumi par apliecinājuma ietveršanu pieteikumā nav piemērojami to pieteikumu izskatīšanai, kuri iesniegti tiesai līdz 2014. gada 1. jūlijam.”

22. Informatīvajā atsaucē uz Eiropas Savienības direktīvām:

izslēgt 1. punktu;

papildināt informatīvo atsauci ar 5. punktu šādā redakcijā:

“5) Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra direktīvas 2011/7/ES par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos.”

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 19. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 3. janvārī

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

18. 663L/11 Grozījumi likumā “Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937. gada Civillikuma saistību tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību”

Izdarīt likumā “Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937. gada Civillikuma saistību tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību” (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1993, 1./2. nr.; Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1997, 15. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2012, 197. nr.; 2013, 112. nr.) šādus grozījumus:

1. 20. pantā:

aizstāt skaitli “1668.¹⁰” ar skaitli “1668.⁹”;

izslēgt vārdus “nacionālajā tiesību sistēmā”.

2. Papildināt likumu ar 21. pantu šādā redakcijā:

“21. pants. Līgumiem, kuri noslēgti līdz 2013. gada 31. decembrim un kuros ietverts pienākums maksāt līgumsodu, ja šo līgumu darbība turpinās pēc 2014. gada 1. janvāra un līdz 2014. gada 31. decembrim par tiem nav celta prasība tiesā, ar 2015. gada 1. janvāri ir piemērojami grozījumi Civillikuma 1716., 1717. un 1722. pantā par līgumsoda noteikumiem un grozījumi Civillikuma 1843. pantā par parāda samaksas kārtību.”

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2013. gada 19. decembrī.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2014. gada 3. janvārī

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 03.01.2014., Nr. 2.

19. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 28. novembra sēdē apstiprinājusi **Stellu Blūmu** par rajona (pilsētas) tiesas tiesnesi bez pilnvaru termiņa ierobežojuma.

Saeimas priekšsēdētāja S. Āboltiņa

Rīgā 2013. gada 28. novembrī

20. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 28. novembra sēdē apstiprinājusi **Rudīti Miglu** par rajona (pilsētas) tiesas tiesnesi bez pilnvaru termiņa ierobežojuma.

Saeimas priekšsēdētāja S. Āboltiņa

Rīgā 2013. gada 28. novembrī

21. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 12. decembra sēdē apstiprinājusi **Anitu Eglīju** par rajona (pilsētas) tiesas tiesnesi bez pilnvaru termiņa ierobežojuma.

Saeimas priekšsēdētāja S. Āboltiņa

Rīgā 2013. gada 12. decembrī

22. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 12. decembra sēdē apstiprinājusi **Jolantu Līvenu** par rajona (pilsētas) tiesas zemesgrāmatu nodaļas tiesnesi bez pilnvaru termiņa ierobežojuma.

Saeimas priekšsēdētāja S. Āboltiņa

Rīgā 2013. gada 12. decembrī

23. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 19. decembra sēdē apstiprinājusi **Maiju Bogdani** par rajona (pilsētas) tiesas tiesnesi bez pilnvaru termiņa ierobežojuma.

Saeimas priekšsēdētāja S. Āboltiņa

Rīgā 2013. gada 19. decembrī

24. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 19. decembra sēdē apstiprinājusi **Ingaru Eriņu** par Fiskālās disciplīnas padomes locekli.

Lēmums stājas spēkā 2014. gada 1. janvārī.

Saeimas priekšsēdētāja S. Āboltiņa

Rīgā 2013. gada 19. decembrī

25. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 19. decembra sēdē apstiprinājusi **Inesi Feiferi** par Fiskālās disciplīnas padomes locekli.

Lēmums stājas spēkā 2014. gada 1. janvārī.

Saeimas priekšsēdētāja S. Āboltiņa

Rīgā 2013. gada 19. decembrī

26. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 19. decembra sēdē apstiprinājusi **Mortenu Hansenu** (*Morten Hansen*) par Fiskālās disciplīnas padomes locekli.

Lēmums stājas spēkā 2014. gada 1. janvārī.

Saeimas priekšsēdētāja S. Āboltiņa

Rīgā 2013. gada 19. decembrī

27. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 19. decembra sēdē apstiprinājusi **Mārtiņu Kazāku** par Fiskālās disciplīnas padomes locekli.

Lēmums stājas spēkā 2014. gada 1. janvārī.

Saeimas priekšsēdētāja S. Āboltiņa

Rīgā 2013. gada 19. decembrī

28. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 19. decembra sēdē apstiprinājusi **Ilo Kāziku** (*Ūlo Kaasik*) par Fiskālās disciplīnas padomes locekli.

Lēmums stājas spēkā 2014. gada 1. janvārī.

Saeimas priekšsēdētāja S. Āboltiņa

Rīgā 2013. gada 19. decembrī

29. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 19. decembra sēdē apstiprinājusi **Jāni Plato** par Fiskālās disciplīnas padomes locekli.

Lēmums stājas spēkā 2014. gada 1. janvārī.

Saeimas priekšsēdētāja S. Āboltiņa

Rīgā 2013. gada 19. decembrī

30. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 19. decembra sēdē noteikusi, ka ar 2014. gada 1. janvāri Latvijas Republikas rajonu (pilsētu) tiesās ir 406 tiesneši (tajā skaitā Administratīvajā rajona tiesā — 46 tiesneši).

Saeimas priekšsēdētāja S. Āboltiņa

Rīgā 2013. gada 19. decembrī